

Onsdag den 24. marts 2010 (D)

1

66. møde

Onsdag den 24. marts 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Skatteministeren og miljøministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Vil ministeren præcisere over for kommunerne, at forældre til handicappede børn har ret til at klage på deres børns vegne, herunder at der skal vedlægges klagevejledning i afgørelser til borgeren?
(Spm. nr. S 1349 (omtrykt)).

2) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Deler ministeren Socialdemokraternes bekymring for udviklingen i antallet af børn, der rammes af fattigdom?
(Spm. nr. S 1604, skr. begr.).

3) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at alle børn i dagens samfund får mulighed for at tage del i fremtidens udfordringer?
(Spm. nr. S 1605, skr. begr.).

4) Til socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at det er et problem, at kommunerne har indflydelse på boligpolitikken?
(Spm. nr. S 1606).

5) Til socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at »Landsbyggefondens penge vil gøre gavn i statskassen, og der bør de havne«?
(Spm. nr. S 1607).

6) Til forsvarsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at også danske soldater kan drage fordel af Det Europæiske Forsvarsagenturs forskning i, hvordan soldater og andet personel kan undgå vejsidebomber i Afghanistan, og hvis ikke det kan ske med det danske forsvarsforbehold, vil ministeren så tage initiativ til at afskaffe dette ved en folkeafstemning?
(Spm. nr. S 1588).

7) Til forsvarsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvilke partier - mener ministeren - indgår i et »bredt flertal for at bevare forsvarsforbeholdet«, som ministeren har udtalt til Ritzau den 25. februar 2010?
(Spm. nr. S 1589).

8) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig i, at der skal findes en løsning på deltidsbrandmændenes problem, fordi de kun kan få suppleret deres understøttelse i 30 uger, når de har mistet deres arbejde i deres hovederhverv?
(Spm. nr. S 1602).

9) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med den tidligere forsvarsminister, hele oppositionen i midten af 1990'erne og den nuværende opposition med Socialdemokratiet i spidsen i, at løsningen for deltidsbrandmændene kan være en vederlagsmodel?
(Spm. nr. S 1603).

10) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilken holdning har ministeren til offentliggørelse af nationale test i folkeskolen, og hvilket indtryk gør de dårlige erfaringer fra England i forhold til offentliggørelse af test på ministeren?
(Spm. nr. S 1459 (omtrykt)).

11) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at puljen til efteruddannelse af lærere ikke er brugt, og hvordan vil ministeren fremme efteruddannelsen fremover?
(Spm. nr. S 1460 (omtrykt)).

12) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på ungdoms- og professionsuddannelserne som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013?
(Spm. nr. S 1628).

13) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at ungdoms- og professionsuddannelserne friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for ungdoms- og professionsuddannelserne mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være? (Spm. nr. S 1630).

14) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på folkeskoleområdet som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013? (Spm. nr. S 1629).

15) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at folkeskolen friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for folkeskolen mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være? (Spm. nr. S 1632).

16) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan skal det offentlige kunne fungere som platform for innovation på it-området, som regeringens egen Højhastighedskomité foreslår, når man tager den dårlige styring af statslige it-projekter i betragtning? (Spm. nr. S 1597).

17) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for it-udviklingen i Danmark, at offentlige it-projekter gang på gang kører af sporet med store overskridelser af budgetter og tidsplaner til følge? (Spm. nr. S 1598).

18) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med den konservative videnskabsordfører, når han siger, at ministeren ikke har »skudt private universiteter til hjørne. Det, der er skudt til hjørne, er betaling til universiteterne: Danske studerende skal ikke betale for at gå på danske universiteter. Det er en væsentlig markering. Derudover mener vi, at private universiteter er en god idé«? (Spm. nr. S 1610).

19) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis ministeren nu i lighed med den konservative ordfører mener, at private universiteter er en god idé, er det så udtryk for, at ministeren er blevet sat på plads efter sin udtalelse om, at hun ikke agter at arbejde videre med planerne om private universiteter? (Spm. nr. S 1613).

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til at indføre ultralydsscanning af halspulsåren for en bestemt aldersgruppe for dermed at kunne undgå flere dødsfald samt sygdomme, som er forårsaget af en blodprop? (Spm. nr. S 1492).

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er grunden til, at vi ikke screener for hjerte-kar-sygdomme i Danmark, eventuelt ved hjælp af ultralydsscanning, taget i betragtning, hvor mange man vil kunne redde ved at foretage screeningerne, og hvad det vil koste at screene alle over 50 år for hjerte-kar-sygdomme, eventuelt med en ultralydsscanning af halspulsåren? (Spm. nr. S 1494).

22) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er acceptabelt, at en ny rapport fra Sundhedsstyrelsen afslører en lang række fejl og mangler i behandlingen af mennesker med psykiske lidelser på bosteder, på trods af at der i årevis har været debat om disse forhold? (Spm. nr. S 1600).

23) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren kontakte KL og Danske Regioner for at indgå en aftale, der sikrer de fornødne ressourcer og initiativer til at løse problemerne med den lange række af fejl og mangler, som præger behandlingen af mennesker med psykiske lidelser på bosteder? (Spm. nr. S 1601).

24) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvorfor lider det danske samfund stadig under en så massiv regelbyrde, at landets kommuner ifølge regeringen selv kan spare milliarder ved at regelforenkle, når det tages i betragtning, at ministeren har siddet i regering i 20 ud af de sidste 30 år, at ministeren endvidere har stået i spidsen for Schlüterregeringens »Operation regelstorm« fra 1991, og at den nuværende VK-regering har haft ansvaret i snart 9 år? (Spm. nr. S 1625).

25) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvis regeringens regelforenklingsplan slår fejl, ligesom det skete for Schlüter-regeringens »Operation regelstorm«, hvor ministeren selv var ansvarlig, vil ministeren så indrømme, at regeringens politik får den konsekvens, at der skal spares voldsomt på kernevelfærden, såsom skoler, børnehaver og ældrepleje? (Spm. nr. S 1627).

26) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Vil ministeren være med til at indføre et forbud mod salg af varer, der er fremstillet ved slavearbejde? (Spm. nr. S 1624).

27) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er ministeren positiv over for at skærpe virksomheders oplysningspligt, således at de skal kunne dokumentere hele deres leverandørkæde? (Spm. nr. S 1626).

28) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren medvirke til at støtte ambassadørprojekter i sportshaller, så flere cafeterier vælger at servere sunde måltider i stedet for de traditionelle retter som pølser og pomfritter i stil med det gode eksempel fra Vejen Idrætscenter, der bl.a. er omtalt i dagbladet Politiken den 18. marts 2010? (Spm. nr. S 1634).

29) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at Danmark i fremtiden skal acceptere øgede grænseværdier fra EU's side for giftstoffer i grønsager?

(Spm. nr. S 1635).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Mødet er åbnet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om erhvervsstøtte i 2010.

(Redegørelse nr. R 5.).

Eksemplarer vil blive omdelt.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Meddelelsespligt ved længerevarende midlertidigt ophold i lande uden for EU/EØS og Schweiz samt mulighed for øget kontrol med udbetaling af social pension).

(Lovforslag nr. L 172) og

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge. (Partshøring, ændring af tilbagebetalingsregler m.v.).

(Lovforslag nr. L 173).

Socialministeren (Benedikte Kiær) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven) og lov om ændring af lov om folkeskolen. (Afbureaukratisering af reglerne om pædagogiske læreplaner, sprogvurderinger og børnemiljøvurderinger m.v.).

(Lovforslag nr. L 176),

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og sundhedsloven samt om ophævelse af lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v. (Afbureaukratisering på området for ældre, handicappede m.fl.)

(Lovforslag nr. L 177) og

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forældreansvarsloven. (Barnets Reform).

(Lovforslag nr. L 178).

Justitsministeren (Lars Barfoed) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse).

(Lovforslag nr. L 180),

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpe af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med brug af ansigtstildækkende beklædning samt ansigtstildækkende beklædning under vidneforklaring).

(Lovforslag nr. L 181),

Forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger. (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.).

(Lovforslag nr. L 182),

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Legemsindgreb, advokatvirksomhed).

(Lovforslag nr. L 183),

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).

(Lovforslag nr. L 184) og

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg).

(Lovforslag nr. L 185).

Medlem af Folketinget Simon Emil Ammitzbøll (LA) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget kommunal decentralisering og klarere politisk ansvar.

(Beslutningsforslag nr. B 164) og

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af et regelstop.

(Beslutningsforslag nr. B 165).

Medlem af Folketinget Pia Olsen Dyhr (SF) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed i pensionssektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 166).

Titlerne på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Skatteministeren og miljøministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Til besvarelse af spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget skatteministeren og miljøministeren.

Der er til skatteministeren anmeldt følgende spillere:

Mikkel Dencker (DF) og

Nick Hækkerup (S).

Først hr. Mikkel Dencker.

Spm. nr. US 95**Mikkel Dencker (DF):**

Tak. Jeg bliver jo så den første, der får æren af at stille uforberedte spørgsmål til den nye skatteminister.

Jeg hørte her i Radioavisen i morges, at SKAT har problemer med at få primært udenlandske firmaer, der opererer her i Danmark – og det var så især polske byggefirmaer, man lagde vægt på – til at betale moms, ligesom alle andre virksomheder gør. Det er selvfølgelig uacceptabelt, hvis udenlandske firmaer, der opererer her i landet, ikke vil betale eller kommer til at glemme at betale moms til tiden.

Så jeg vil høre skatteministeren, hvad skatteministeren agter at gøre i den anledning, primært møntet på hvad man vil gøre for at undgå det fremadrettet, men selvfølgelig også på at få kradset de penge ind, som allerede er ude af svømme, for det drejer sig om næsten 300 mio. kr., så vidt jeg kan se på Danmarks Radios hjemmeside.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:02

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan sige, at jeg er helt opmærksom på den problemstilling. Det var jo også en af de problemstillinger, vi faktisk tidligere i Folketingssalen drøftede. Jeg tror, det var hr. Nick Hækkerup, der bl.a. også spurgte om det, da vi diskuterede dobbeltoverskomstbeskatningen med Polen.

Jeg har nu sat et arbejde i gang, hvor vi skal se på flere forskellige initiativer, for jeg er enig i, at vi har en udfordring med nogle af de fordringer, som ikke bliver betalt. Jeg har også sat et arbejde i gang i forhold til hele spørgsmålet om TastSelv, hvor jeg også mener, at vi skal være opmærksomme på, om vi kan forbedre TastSelv i forhold til at undgå, at der er nogle, der begunstiger sig selv i for høj grad.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:03

Mikkel Dencker (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for at høre, at ministeren allerede har øje på sagen her og også har tænkt sig at foretage sig forskellige ting.

Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere konkret, om ministeren har noget bud på det. Jeg skal sige, at i Dansk Folkeparti står vi selvfølgelig gerne til rådighed. Hvis ministeren mener, der er brug for lovgivningsinitiativer, som han har brug for et flertal i Folketinget til, står vi meget gerne til rådighed med at få indført nogle bedre regler, end det er tilfældet i dag, altså hvis det er det, ministeren mener, der er behov for.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:03

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg siger altid tak for en mulig hjælp og ikke mindst fra Dansk Folkeparti.

Jeg har ikke en endelig løsning på spørgsmålet i dag, men jeg regner med, at jeg i løbet af kort tid kan vende tilbage, og jeg vil også drøfte de indsatser, jeg mener der skal til, med Folketinget og ikke

Kl. 13:01

mindst med Dansk Folkeparti. Så jeg kan sige til hr. Mikkel Dencker, at jeg er helt opmærksom på det. Jeg er også villig til at tage flere initiativer for netop at sikre, at vi ikke er i den situation, som vi nu ser, hvor vi har udfordringen.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mikkel Dencker, sidste omgang.

Kl. 13:04

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Det er jeg selvfølgelig glad for at høre.

Så vil jeg lige her til sidst bruge min sidste taletid på at stille et spørgsmål om et lidt andet emne. Det er, at for godt 14 dage siden blev det muligt at gå ind på SKAT's hjemmeside og se sin årsopgørelse for 2009. Der skete jo det, som helt rituelt og traditionelt plejer at ske, at hjemmesiden brød sammen. Det er selvfølgelig utilfredsstillende, at de mange danskere, der interesserer sig for at få deres skat på plads, ikke kan komme til det, fordi der simpelt hen er for lidt kapacitet på SKAT's hjemmeside.

Jeg vil høre, om ministeren påtænker nogen initiativer til at undgå, at man fortsætter den her kedelige tradition med, at SKAT's hjemmeside bryder sammen hvert år, når årsopgørelsen kommer.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:05

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg så jo i hvert fald på dagen, at der var udfordringer. Det skal jeg ikke lægge skjul på.

Først og fremmest vil jeg sige, at der jo har været et rekordstort antal danskere, der i år har benyttet muligheden for at gå ind på TastSelv og få oplysningerne om deres årsopgørelse. Det er jo i sig selv rigtig positivt, for det er en rigtig god service, en god fleksibilitet.

Når det er sagt, må jeg jo også notere mig, at der har været nogle udfordringer. Derfor har jeg også bedt om en evaluering af, hvad vi kan gøre i forbindelse med nogle af de udfordringer, vi har set, for jeg er opmærksom på det spørgsmål, som hr. Mikkel Dencker rejser. Jeg tror også, at hr. Mikkel Dencker rejste det på selve dagen, nemlig at der er problemer med nedbrud. Der må vi så se på, hvad der kan være af løsninger. Jeg mener også, at vi bliver nødt til at diskutere det fordomsfrit, forstået på den måde at man måske også skal indrette sig på en lidt anden måde, forstået sådan at folk så bedre ved, hvordan de får adgang. Vi skal måske også blive bedre til at forklare, at der kan være en kø og lignende. Men det er noget af det, som jeg vil forholde mig til, når jeg får nogle forslag til, hvordan vi kan forbedre det.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Mikkel Dencker.

Så er det hr. Nick Hækkerup som spørger.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 96**Nick Hækkerup (S):**

Tak. Jeg står her med et eksemplar af Jyllands-Posten fra i dag, og jeg tør næsten antage, at skatteministeren også har set det. Deri er en artikel med nogle ganske alvorlige anklager om, at medarbejdere i SKAT har modtaget bestikkelse fra en it-leverandør. Når det er ganske alvorligt, er det selvfølgelig, fordi det, hvis nogle anklager står uimodsagt eller viser sig at være sande, jo vil svække tilliden til SKAT i almindelighed, men også fordi det piller ved den forvent-

ning, vi alle sammen har, om, at det offentliges penge selvfølgelig skal anvendes så effektivt som muligt, hvis der på den måde er kommet falske lodder i vægtskålen.

Kl. 13:09

Socialdemokratiet ser meget gerne, at vi får undersøgt det her grundigt og kommer til bunds i det, og jeg vil bare høre, om skatteministeren er enig med Venstres skatteordfører, der i dag har sagt, at han også synes, at det her forhold skal undersøges.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:07

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lad mig starte med at sige, at jeg har læst Jyllands-Posten, og at det jo er nogle meget alvorlige anklager, der i dag bliver fremsat af en tidligere medarbejder i SKAT. Derfor har jeg også bedt om en udførlig redegørelse for, hvad der er op og ned i sagen. Det har jeg sagt så sent som i Radioavisen her kl. 12, det har jeg også sagt til Ritzau.

Så derfor er jeg sådan set både enig i det, som hr. Nick Hækkerup har udtalt, og også i det, som hr. Mads Rørvig har udtalt. Enigheden med hr. Nick Hækkerup om en redegørelse omfatter jo også den konstatering, at det er en konkret sag, som er 15 år gammel, og som fandt sted under Carsten Koch, altså en socialdemokratisk minister. For mig er det ikke afgørende, hvem der var minister, for mig er det afgørende at få undersøgt, om der er noget i sagen eller ej, og det er også afgørende, at SKAT ikke skal anklages for at være i lommen på nogen som helst. Derfor har jeg også bedt om en redegørelse, og det forventer jeg så at jeg får, så snart det kan lade sig gøre.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:08

Nick Hækkerup (S):

Det er selvfølgelig meget tilfredsstillende. Jeg går ud fra, at Folketinget også får den redegørelse, så vi også kan blive betrygget i den viden, der er. Jeg har også noteret mig, som skatteministeren nu også nævner, at SKAT's departementschef er blevet gjort opmærksom på, at det her er en meget gammel sag. Det er jo også rigtigt, for så vidt angår det forhold, der er afdækket i avisen, at det var i den nævnte periode, hvor medarbejderen var ansat.

Men det er jo afgørende, at den redegørelse, som statsministeren får, ikke bare omfatter det årsspænd, men også det årsspænd, der ligger efter, fordi jeg også kan konstatere, at samme departementschef vistnok tror, at det omtalte it-firma også i dag er leverandør til SKAT, hvilket jo gør forholdet endnu mere penibelt, kan man sige.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:09

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil sige, at jeg er helt enig med hr. Nick Hækkerup i, at det giver god mening at få en redegørelse om den her sag, som er 15 år gammel. Jeg må så også sige, at jeg har noteret mig det, der står i Jyllands-Posten. Det er nogle meget alvorlige anklager. Dem bliver man nødt til at forholde sig til. Men nu vil jeg så også gerne have belyst, hvad der er op og ned i sagen, og jeg kan sige helt klart til hr. Nick Hækkerup, som jo allerede har bedt om at få redegørelsen oversendt, at det sker helt naturligt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det Nick Hækkerup for sidste spørgsmål.

Kl. 13:09

Nick Hækkerup (S):

Kunne man forestille sig, at den redegørelse også kom til at omfatte, hvad der ikke ligger 15 år tilbage, men bare et par måneder tilbage, nemlig det, vi i den her sammenhæng kan kalde Ølstykke-sagen, altså det forhold, at der var en medarbejder hos SKAT i it-afdelingen med ansvar for indkøb af systemer, der angiveligt har fået sponsoring fra et it-firma til en fodboldklub og angiveligt har modtaget fodboldbilletter? Når nu vi er i gang med at undersøge, om der foregår sådan nogle ting, kan det problem, som er blevet bragt op, også blive omfattet af undersøgelsen?

Kl. 13:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:10

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, at der er stillet spørgsmål til den pågældende sag her fra Folketingets side, og ifald der ikke er stillet spørgsmål, vil jeg sådan set gerne oversende et klart svar vedrørende den pågældende sag. Det tror jeg er det mest rigtige, og det kan ske i løbet af relativt kort tid. Men jeg kan sige, at jeg nu beder om at få en redegørelse om de påstande og de anklager, der er fremsat – det handler jo om en mulig bestikkelse – og så afventer jeg selvfølgelig den redegørelse.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Nick Hækkerup. Tak til skatteministeren.

Så går vi over til miljøministeren, og til miljøministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Henrik Dam Kristensen.

Per Clausen.

Ida Auken.

Hr. Henrik Dam Kristensen får ordet.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 97

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne benytte spørgetiden til at få en form for afklaring af den sidste uges – synes jeg – forvirring på grund af de lidt forskellige meldinger, der er kommet, først og fremmest fra Venstres folketingsgruppe. Jeg tænker selvfølgelig på den højt profilerede plan, »Grøn Vækst«, fra regeringens side. Jeg synes, det ville være gavnligt, hvis miljøministeren i dag ville slå fast, om det er de meldinger, vi har hørt fra forskellige medlemmer af Venstres folketingsgruppe, om, at indfasningen af vandmiljøhandlingsplanen såmænd godt kan vente til 2027, der gælder, eller om det er den dato, som både den nuværende miljøminister og forgængeren har givet, nemlig omkring 2015.

Der er meget årstalsforvirring i øjeblikket, og jeg synes, at det ville være helt på sin plads, hvis vi i dag kunne få sat på plads, hvad der er årstallet for indfasningen.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:12

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil faktisk gerne takke for det meget relevante spørgsmål og melde ganske klart ud, at der er en aftale i »Grøn Vækst«, og at der er et vandrammedirektiv, i forbindelse med hvilket vi jo selv har sidet med ved bordet i EU. Det, der er meget, meget vigtigt at slå fast, og som jeg også håber at hr. Henrik Dam Kristensen kan give mig ret i, er, at der på intet tidspunkt i løbet af den sidste uges og heller ikke det sidste halve års debat har været tvivl om, hvad målsætningen er lige præcis i vandmiljøplanerne, hvor vi taler om et resultat, der går ud på en reduktion på 19.000 t kvælstof. Den målsætning står fuldstændig fast, og jeg kan sådan set blot bekræfte, at sådan er det.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:13

Henrik Dam Kristensen (S):

Jamen det er jo selvfølgelig meget passende at få målsætningen gjort klar endnu en gang. Men det er sådan set ikke det, jeg synes er interessant.

Det, jeg synes er interessant, er årstallene. Altså, jeg må forstå på den måde, miljøministeren har udtalt sig på, at 2015 er et afgørende årstal. Og jeg har forstået, at forskellige medlemmer af Venstres folketingsgruppe til store møder rundtomkring i landet har sagt, at nu skal Danmark ikke være duks i klassen, og at vi har frem til 2027.

Derfor vil jeg spørge miljøministeren: Kan det ikke lade sig gøre at blive lidt mere klar? Betyder 2015 ikke noget? Er det 2027, vi udelukkende måler i forhold til? Jeg er forvirret, og det tror jeg sådan set at der er mange andre der er. Kan vi ikke få det sat på plads: Hvad er målet i 2015?

Kl. 13:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:13

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil gerne lige starte med det punkt, som hr. Henrik Dam Kristensen tager frem nu i forhold til det her med, om Danmark skulle være duks i europæisk sammenhæng. Jeg har svært ved at genkende, at vi skulle være duks. Danmark har nogle ret store udfordringer nu her, et ret stort problem, vi skal have løst, fordi vi har et meget intensivt dyrket landbrug. Derfor er det også, som jeg siger, billedet af den her meget store elefant, altså hvis man sådan skulle overføre hele vandplanen, hele vandrammedirektivet, til et billede af det her.

Det er en meget stor elefant, og den vil vi gerne spise i nogle bidder. Og i forhold til »Grøn Vækst« har den første store bid en målsætning om at være klar i 2015, og der indgår flere elementer. Der indgår bl.a. de 10.000 t, som er bundet op omkring en nærmere udarbejdelse af, hvordan man opnår resultatet med de 10.000 t i forhold til eksempelvis at se på mulighederne med en kvotemodell. Og det arbejde pågår stadig væk, men det ændrer jo ikke på målsætningen.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Henrik Dam Kristensen for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 13:14

Henrik Dam Kristensen (S):

Nu er det ikke mig, der brugte ordet duks. Jeg refererede til, hvad medlemmer af Venstres folketingsgruppe havde udtalt.

Må jeg nu for at forstå det her fuldstændig klart spørge, om det, ministeren lige har sagt, kan forstås på følgende måde: Det, som ledende medlemmer af Venstres folketingsgruppe har sagt om, at vi ikke behøver at være færdige med det her før i 2027, kan de godt skyde en hvid pind efter, for vi har nu miljøministerens ord for, at den implementering af »Grøn Vækst« og vandrammedirektivet, der har været, med et meget vigtigt årstal, der hedder 2015, står fast, uanset hvordan de råber og skriger i Venstres folketingsgruppe?

Kl. 13:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det miljøministeren.

Kl. 13:15

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det er vigtigt at bruge anledningen her til i hvert fald at få ryddet myter af vejen, for EU's vandrammedirektiv, hvor vi jo selv har sidet med rundt om bordet, og som vi har været med til at vedtage, køber jo i flere forskellige etaper helt frem til 2027. Hvor store bidder skal man tage hvornår? For vi er alle sammen enige om, at den her »Grøn Vækst«-aftale jo lige præcis er afløsningen for de vandmiljøplaner, der har ligget tidligere, og derfor er der stadig væk store bidder at tage. Når vi har de her 19.000 t som den første bid frem til 2015, skal vi lige huske på, at vi der ikke har hele billedet med; der er vi ikke færdige med opgaven.

Derfor er det sådan set vigtigt stadig væk også at have syn for helheden i den her opgave, med hensyn til hvornår vi har opfundet de rigtige og bedste løsninger, så vi får de resultater, som alle er enige om at vi skal have; og der er slutdatoen 2027.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Henrik Dam Kristensen.

Næste spørger er hr. Per Clausen.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 98**Per Clausen** (EL):

Mit spørgsmål ligger lidt i forlængelse af hr. Henrik Dam Kristensen, for jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om jeg nu skal forstå ministeren sådan, at det, hun siger til Dansk Landbrug og til Venstres folketingsgruppe – de sidste har hun sikkert sagt det til tidligere – er, at vi skal leve op til de løfter, vi har givet vedrørende 2015, både hvad angår vandmiljøplanen og det, der lå i miljødelen af det, man kalder »Grøn Vækst«, og at det ikke er færdigt med det, for udfordringerne fortsætter efter 2015. For så kan man sige, at det bliver lidt besynderligt, når både statsministeren og diverse Venstreordførere rejser land og rige rundt og siger til landmændene: Hør nu her, det behøver ikke at være så slemt frem til 2015, som vi har sagt indtil nu, for vi kan udsætte det. Det, ministeren nu siger, er jo: Det, vi har lovet vedrørende 2015, holder vi – det hele. Men så skal man bare være klar over, at det dermed ikke er slut.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:17

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg har svært ved at genkende, at der skulle være tale om store modsigelser her, for jeg synes, at det, at vi som regering sætter et arbejde i gang med at finde den bedste og den billigste model for reduktion af de sidste 10.000 t kvælstof, er det eneste rigtige at gøre, for vi lytter naturligvis til et bekymret landbrug. Derfor er det ikke et ønske om bare at stå fuldstændig stivnakket og sige: Sådan, og det skal ba-

re være lige nu og her. Vi har en ambition, en klar målsætning, og den er der ikke nogen der sætter spørgsmålstegn ved.

Når jeg siger, at vi ikke er færdige med de 10.000 t plus de 9.000 t, er det jo, fordi vi har udtaget alle V3-områderne. De er jo slet ikke med i den samlede opfølgning af hele EU's vandrammedirektiv. Så det er kun for at erkende, at opgaven jo ikke er løst bare med de 19.000 t, og det går jeg ud fra at hr. Per Clausen er enig med mig i. Derfor er min klare anbefaling, at man ikke bare kan blive ved med at skubbe de her ting foran sig; selvfølgelig skal man i gang. Det tror jeg – og er jeg ret overbevist om – at også landbruget er enig med mig i. Jeg vil også understrege, at landbruget jo er i gang.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 13:18

Per Clausen (EL):

Så synes jeg bare ikke, at det er rimeligt, at Venstreordførere rejser land og rige rundt og siger i forbindelse med de vandmiljøplaner, der nu er i høring, at det skal man ikke være nervøs eller bange for, for de vandmiljøplaner bliver reduceret i forhold til det, der er sendt ud. For jeg går ud fra, at det, som regeringen har sendt ud, er det, som den forventer, at der skal til for at nå det, man har lovet vedrørende 2015, og at det, som man har lovet vedrørende 2027 altså kommer oven i det. Det er der, forvirringen opstår. I Nordjylland, hvor jeg kommer fra, har alle mennesker fået det klare indtryk, at Venstre og i øvrigt også De Konservative og Dansk Folkeparti – og de har jo flertal i Folketinget – har lovet landmændene, at de kan tage det fuldstændig roligt, for de vandmiljøplaner, der er sendt ud nu, bliver ikke til noget før tidligst i 2027.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:19

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det er jo det, der gør den her spørgetime rigtig god, nemlig til lige at få ryddet nogle misforståelser af vejen, fordi den forhøring, der har fundet sted, er en teknisk forhøring, hvor man altså har haft behov for at få justeret og få tilbagemeldinger i forhold til det tekniske udgangspunkt. Så der er slet ikke nogen, som kender udformningen af de endelige vandplaner endnu. Det er simpelt hen for tidligt at sige, og det er derfor, at vi er i en situation lige nu, hvor dér, hvor man hører landbrugets bekymrede røster, jo er i forhold til de 10.000 t, og det er dér, hvor vi vælger at sætte et arbejde i gang for at finde den bedste og billigste model, men parallelt hermed jo også kigger på, hvad de andre EU-lande gør i forhold til implementeringen, i forhold til undtagelsesbestemmelser osv., for vi skal ikke skabe forringede konkurrencevilkår, og vi skal så sandelig holde fast i, at vi har en stor opgave at løse, fordi vi er et udsat land på den måde, at vi dyrker vores jord meget intensivt og har mange husdyr på få kvadratmeter. Derfor er det en stor opgave, vi skal løse, og derfor er min klare anbefaling – og det er også det, vi ser i landbruget – at de er i gang og vil vedblive med at være i gang for at løse opgaven og holde fast i målet.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Per Clausen for sidsterunde.

Per Clausen (EL):

Jeg ville nu alligevel være en lille smule bekymret for, hvad der kan sprede sig af forventninger hos landbruget, når ledende Venstrefolk, ledende Konservative og ledende medlemmer af Dansk Folkeparti klart siger: I kan tage det fuldstændig roligt; det, der ligger i det udspil, der er kommet nu, bliver ikke til noget før tidligst i 2027. Her er det ikke mit indtryk, at det er, fordi Venstres ordfører og Konservatives ordfører og Dansk Folkepartis ordfører ved mere om teknikken i det her end andre. De har bare besluttet sig til, at landbruget skal beskyttes. Men der må jeg bare konkludere, at det er miljøministeren helt afvisende over for. Det er ikke det, det handler om. De løfter, man er kommet med både i forhold til miljødelen og »Grøn Vækst« og i forhold til vandmiljøet, vil man overholde. Det er jeg sådan set glad for, vil jeg sige.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:21

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg har ikke selv været til stede ved det pågældende møde, som hr. Per Clausen refererer til, men jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at der står nogen og siger, at vi først går i gang med at se på opgaven i 2027 eller måske den 31.12.2026. Det er der selvfølgelig ikke nogen der siger. Men erkendelsen af, at det her er en stor opgave, og at opgaven ikke er løst og der kan sættes kryds ved den allerede ved de første 19.000 – det er ligesom første del af det – deler alle. Det, der stadig væk er vigtigt for mig at holde fast i, er altså, at der heldigvis er fuldstændig klarhed omkring målsætningen, klarhed omkring nødvendigheden af, at vi rent faktisk leverer på det her område. Det er altså vigtigt igen at slå fast, at »Grøn Vækst« altså er en samlet plan for landbruget, hvor vækst og miljø går hånd i hånd.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Ida Auken som spørger.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 99

Ida Auken (SF):

Nu kunne man godt fristes til at spørge videre, nemlig spørge om, hvorfor det lige præcis er miljøforslagene, man har valgt at tage bordet, men det vil jeg lade ligge.

Jeg vil i stedet for snakke om luftforurening i dag. For det er jo sådan, at der her omkring os i København dør omkring 500 mennesker hvert år på grund af luftforurening. Hvis folk døde i trafikken, havde vi nok grebet ind over for det lidt før. Regeringens egen folkesundhedsrapport siger, at der er 2 millioner sygedage og 100.000 astmatilfælde.

I øjeblikket kører der 225.000 personbiler rundt i Danmark uden partikelfilter. Derfor havde vi i efteråret en lang diskussion med skatteministeren og miljøministeren om partikelfilter på personbiler.

Nu har skatteministeren så svaret Skatteudvalget, at her den 1. april, hvor det nye lovforslag træder i kraft, har hele 77 bilejere valgt at sætte partikelfilter på deres bil. Det er 77 ud af 225.000, det vil sige, at der altså nu kører 224.923 biler rundt uden partikelfilter. Man må sige om den diskussion, vi havde i efteråret, at hvis det drejer sig om, hvem der tabte – om det var skatteministeren, der skulle skumme alle pengene til sin skattereform, eller om det var miljøministeren, der skulle skumme alle sundhedseffekterne – så tabte miljøministeren.

Nu er det, jeg gerne vil spørge den nye miljøminister, hvad man har tænkt sig at gøre på luftforureningsområdet, når nu det her med den afgift er slået fuldstændig fejl og den viser sig at være en skatteskrue og ikke et miljøtiltag.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:23

Miljøministeren (Karen Ellemann):

I forbindelse med i det hele taget at starte hele diskussionen her om luftforurening er det ret vigtigt lige at få slået fast, hvad det er for en virkelighed, vi står i i dag. For vi overholder altså EU's grænseværdier for partikelforurening.

Det synes jeg sådan set er helt afgørende vigtigt, nemlig at vi er fuldstændig klar over, hvad udgangspunktet er, og hvad udfordringen er. Dermed ikke være sagt, at jeg siger, at der ikke er noget, der skal arbejdes med, og som kan forbedres osv. Men jeg synes, at det er vigtigt at slå fast, at vi altså overholder EU's grænseværdier.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Ida Auken.

Kl. 13:24

Ida Auken (SF):

Nu har miljøministeren ikke været så længe i den her branche. EU's grænseværdier handler om de store partikler, om dem, der hedder 2,5. De, der er sundhedsskadelige, er de ultrafine partikler, det er egentlig dem, det handler om. Så lad os nu lade være med at sidde og snakke om EU's grænseværdier, når det handler om, at man i regeringens egen folkesundhedsrapport siger, at der dør 500 mennesker i gaderne herude, og at der er 2 millioner sygedage, som samfundet mister milliarder af kroner på. Skal det nu ikke være udgangspunktet?

Så lad os nu kigge på det igen. Med hensyn til partikelfiltrene vil jeg sige, at 77 mennesker ud af 225.000 har valgt at sætte et partikelfilter på. Det er et svar fra ministeriet selv, jeg står med. Er det godt nok? vil jeg spørge miljøministeren. Skal der ikke nogle nye tiltag på bordet? Hvornår kommer f.eks. det nye lovforslag til miljøzoner, som vi er blevet lovet i regeringens eget lovkatolog?

Kl. 13:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:25

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jamen som jeg sagde i den første del af besvarelsen, er jeg fuldstændig enig i, at der er udfordringer på luftområdet, helt klart. Det er også korrekt, som fru Ida Auken ganske rigtigt påpeger, om tankerne om miljøzoner osv. i virkeligheden løser det her sundhedsskadelige problem. I efteråret fremlægger vi simpelt hen en luftkvalitetsplan, som vi vil sende i offentlig høring, og som viser, hvordan man når målet for grænseværdierne med hensyn til NO₂, som jo skal være nået i 2015. Det er vigtigt for mig at sige, at der kan miljøzonerne være et af de virkemidler, som det så kan være relevant at se på i forhold til NO₂.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Ida Auken.

Kl. 13:26

Ida Auken (SF):

Så må jeg bare sige, at i regeringens eget lovkatolog har man lovet i februar i år at fremsætte en ændring af lov om miljøbeskyttelse. Formålet var at justere reglerne for miljøzoner med henblik på yderligere at styrke og effektivisere indsatsen mod luftforurening i større byer.

Jeg hører simpelt hen miljøministeren sige i dag, at i forbindelse med de lovforslag, der bliver fremsat i den her uge, skal vi ikke længere regne med at se en revision af miljøzonenloven. Det synes jeg da er noget af en nyhed. Det er noget, som den tidligere miljøminister, hr. Troels Lund Poulsen, gentagne gange har garanteret os for ville ske her i foråret, og som han har slået fast var helt afgørende i kampen mod de her sundhedsskadelige partikler. Og det skal vi nu ikke længere forvente os bliver fremsat under den nye miljøminister.

Det er trist, at det går tilbage for regeringen på alle vigtige miljøområder. Det er bare ærgerligt. Eller kan jeg få et løfte om, at det er et af de lovforslag, der vil blive fremsat nu?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så det miljøministeren.

Kl. 13:27

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nu er det altså ikke sådan, at Folketinget har smækket døren i og har sagt: Nu går vi på sommerferie. Lad mig bare sige, at fru Ida Auken kan tage det ganske roligt, for ren luft i byerne er altså stadig væk en prioritet. Og derfor er der jo altså også allerede taget en lang række initiativer, som viser sig at bære frugt.

Det er ganske rigtigt, at miljøzonerne, som de er nu, har reduceret partikeludledningen fra trafikken i miljøzonebyerne med godt en fjerdedel. Og der er netop alt det her med tilskud til partikelfiltre osv., hvor jeg selvfølgelig deler fru Ida Aukens ønske om, at det vil være dejligt, hvis de bliver udbredt. Men med hensyn til ligefrem at gøre det til tvang vil jeg sige, at det måske er der, hvor vi ideologisk set kan være uenige.

Ren luft i byerne er i hvert fald en prioritet, og Folketinget er ikke gået på sommerferie endnu. Det må være svar på det spørgsmål.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Ida Auken. Så er det hr. Benny Engelbrecht som spørger.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 100

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg vil tillade mig at springe tilbage til det emne, vi har beskæftiget os med tidligere, jeg vil nemlig springe tilbage til, at man, hvis man læser aviser som Weekendavisen og Børsen, godt kan komme lidt i tvivl om, hvorvidt regeringen og særlig Venstre er ramt af sådan en miljøskizofreni, som i øvrigt bliver meget godt beskrevet i bogen »Løkkeland« af Kirsten Jacobsen, netop denne miljøskizofreni, der handler om, hvad det egentlig er, vi vil. Jeg skal nok lade være med at hive sider ud af bogen.

Der kommer meget forskellige udsagn fra regeringens talsmand, fra statsministeren og ikke mindst fra medlemmer af regeringspartiet Venstre. Og når jeg læser i dagens Børsen, kan jeg se, at nogle af de ting, der er i spil i forhold til en kommende lempelse over for landbruget, er elementer som afgifter på spildevand og afgifter på pesticider. Og det synes jeg ikke helt harmonerer med de meldinger, der kommer her fra miljøministeren. Kan ministeren ikke afvise, at de lempelser på afgifter på spildevand og pesticider, som Børsen i dag

beskriver, skulle være i spil i regeringens pakke for landbruget? For ellers bliver det udsagn, der kom tidligere i dag fra ministerens ministerkollega fødevareministeren, sat i et helt nyt perspektiv; fødevareministeren sagde tidligere i dag i Fødevareudvalget i forbindelse med en hævelse af grænseværdierne på pesticider, at man jo også kan bruge for lidt gift. Jeg håber da ikke, at det er det, som er udgangspunktet for regeringens politik.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 13:29

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nej, jeg kan ikke lige tilslutte mig, at det skulle være udgangspunktet for regeringens politik. Og i øvrigt må jeg sige om de gisninger, der måtte køre i landets aviser i dag i forhold til, hvordan vi nu her arbejder på at sammensætte en landbrugspakke, at jeg synes, det er upassende at starte en forhandling om elementer i den i forbindelse med en spørgetime, for det er sådan set noget, der foregår på vores kontorer. Og så kan man jo altid have en diskussion om, hvor avisernes kreativitet opstår henne, og hvad det er for nogle gætterier, der fylder spalterne i de her dage.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:30

Benny Engelbrecht (S):

Nu bliver jeg måske en lille smule i tvivl. Er det, miljøministeren indikerer her, at man søger at lave en så bred tænkelig aftale som muligt? Altså, er det meningen, at man f.eks. forestiller sig, at Socialdemokraterne skal lægge stemmer til en lempelse af pesticidafgifterne? For jeg kan godt allerede nu afsløre, uden at vi behøver at sætte os i et lukket kontor, at det i hvert fald ikke bliver tilfældet.

Vi er oprigtigt bekymret for, at den grønne linje, som den tidligere statsminister lagde for Venstre og dermed for landets regering, har vi sagt farvel til. Og derfor synes jeg også, at det er meget rimeligt, at vi får en bekræftelse på, at i hvert fald med hensyn til den del af det, der handler om pesticider, bliver det ikke sådan, at vi får en afgiftslettelse. For det vil være at gå den helt forkerte vej for landbruget, hvor vi altså i forvejen ser et vældigt overforbrug af pesticider.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:31

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg kan ganske kort erklære mig fuldstændig enig i, at det ikke vil være en farbar vej. Jeg vil igen slå fast, at der altså ikke er grund til at tale om skizofreni her. »Grøn Vækst« er fuldstændig klar fra min side af bordet; det er altså en samlet plan for landbruget, og det er her, hvor vækst og miljø går hånd i hånd. Der er nogle fuldstændig klare målsætninger, og dem står vi fast ved. Det er aftalt i hele aftalen om »Grøn Vækst«.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht til afslutning.

Kl. 13:32

Benny Engelbrecht (S):

Det, som jeg også gerne have ministerens bekræftelse på i dag, er, at det faktisk ikke i alle tilfælde vil kunne svare sig at udskyde imple-

menteringen af de ting, som er nødvendige. Altså, lad mig bare tage de beregninger, som Cleantech Group har lavet, der viser, at det verdensmarked, der ligger for cleantech, som det hedder, har en estimeret værdi på 1.300 mia. kr. om året. I Danmark alene har cleantech-området en samlet omsætning på 65 mia. kr. målt i 2008-tal.

Så det kan godt være, at landbruget er en stor sektor, men når man tager i betragtning, at man eksempelvis ikke er kommet i gang med at understøtte sådan noget som biogas inden for landbrugsområdet, så halter vi bagefter. Det er et potentielt område med stor, stor vækst, og derfor må jeg indrømme, at jeg ikke kan forstå, at man ikke netop satser på områder som eksempelvis biogassen, som oven i købet har været fremhævet af sektoren selv.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:33

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Igen er der sådan set kun grund til at takke hr. Benny Engelbrecht for de her vigtige oplysninger, for det handler jo netop om at finde de her intelligente løsninger, og lige præcis på cleantech-området er jeg fuldstændig enig i at der altså er et kæmpe vækstpotentiale – et vækstpotentiale, som jo i høj grad vil gavne miljøet på langt, langt sigt. Så det kan jeg kun være enig i.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Benny Engelbrecht og tak til miljøministeren. Hermed er spørgetimen sluttet.

Jeg skal udsætte mødet til kl. 14.00, hvor det genoptages med spørgetiden.

Mødet er udsat. (Kl. 13:33).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Mødet er genoptaget.

De spørgsmål, der er opført under punkt 26 og 27, udgår af dagsordenen og overgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål på dagsordenen er et spørgsmål til socialministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1349

1) Til socialministeren af:

Tina Petersen (DF):

Vil ministeren præcisere over for kommunerne, at forældre til handicappede børn har ret til at klage på deres børns vegne, herunder at der skal vedlægges klagevejledning i afgørelser til borgeren?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:00

Tina Petersen (DF):

Vil ministeren præcisere over for kommunerne, at forældre til handicappede børn har ret til at klage på deres børns vegne, herunder at der skal vedlægges klagevejledning i afgørelser til borgeren?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:00

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Afgørelser på det sociale område kan som hovedregel indbringes for det sociale nævn efter klage reglerne i retssikkerhedsloven. Det følger af disse regler, at det kun er den person, afgørelsen vedrører, der kan klage. Efter forvaltningsloven gælder det imidlertid på det sociale område som på andre områder, at en person, der er part i sagen, kan lade sig repræsentere eller bistå af andre. En part kan herunder overlade det til andre at klage på sine egne vegne.

Det følger også af forvaltningsloven, at en skriftlig afgørelse altid skal være ledsaget af en klagevejledning, medmindre parten har fået fuldt medhold. For mindreårige vil udgangspunktet være, at forældremyndighedsindehaveren automatisk repræsenterer barnet i klagesager, medmindre der på et område gælder særlige regler.

En voksen person med handicap kan vælge at lade sig repræsentere af andre, herunder af sine forældre. Den myndighed, der behandler klagen, afgør, om den, der optræder på den handicappedes vegne, skal fremlægge en skriftlig fuldmagt eller på anden måde godtgøre, at den pågældende kan optræde som repræsentant for vedkommende. Hvis den handicappede på grund af alvorligt svækket helbred ikke selv er i stand til at varetage sine egne anliggender, herunder træffe beslutning om at lade sig repræsentere, kan et familiemedlem dog som udgangspunkt kun klage på vegne af den pågældende, hvis familiemedlemmet er beskikket som værge.

Klage reglerne er beskrevet i Socialministeriets vejledning til retssikkerhedsloven. I Ankestyrelsens vejledning »At skrive en afgørelse«, der netop er rettet til de kommunale sagsbehandlere, er spørgsmålet om klagevejledning nærmere beskrevet. Det gælder også spørgsmålet om, hvem der kan klage. Jeg vil imidlertid gerne ved en kommende revision af retssikkerhedsvejledningen overveje, om reglerne kan beskrives tydeligere over for kommunerne.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen.

Kl. 14:02

Tina Petersen (DF):

Det var jo en meget præcis forklaring på, hvordan der kan opstå problemer, når forældre enten ikke bliver vejledt eller bliver gjort opmærksom på deres klageret. Det var også en god forklaring på, hvordan man, når man nu bliver korrekt vejledt, skal forholde sig til klagegangen.

Mit næste spørgsmål til socialministeren vil så helt klart være, hvilke initiativer der vil blive taget, for det, der er problemet, er, at man på næsten alle socialministerens områder, uanset om det er handicapområdet, om det er sager, hvor der skal tages hensyn til børns tarv, eller det er andre sager inden for socialområdet, desværre ser, at de her ting tit og ofte ender hos justitsministeren, fordi der er kommuner ude i vores samfund, som ikke tager deres ansvar alvorligt og vejleder deres borgere korrekt i klagegangen. Det vil sige, at der er borgere, der står i en situation, hvor de ikke aner, hvilken klagegang de har, og ofte bliver nødt til at tage en advokat. Der kan også opstå problemer med det, da en stor del af den danske befolkning ikke vil

have økonomi til det – enlige mødre og enlige fædre vil ikke have råd til at få en advokat som bisidder.

Hvilke initiativer vil ministeren tage over for justitsministeren, så de her ting hører op, så kommunerne begynder at vejlede korrekt, som de skal ifølge lovgivningen? Jeg håber inderligt, at ministeren vil præcisere over for Dansk Folkeparti, at man tager den her sag seriøst, for det er et kæmpe problem ude i vores samfund.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:04

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan love spørgeren, at jeg tager det her problem meget seriøst, for som borger har man jo ikke nogen mulighed for at vide, hvad man kan gøre, og hvem man skal henvende sig til, hvis man ikke har fået det at vide, og hvis man faktisk har fået en afgørelse, man gerne vil klage over. Så det er jo vigtigt, at borgeren, når der er truffet en afgørelse, ved, hvem man skal henvende sig til, og hvad man skal gøre, når man vil klage over en eller anden form for afgørelse. Det gælder særlig på det her område, som jo er et meget følsomt område.

Derfor vil jeg sige til spørgeren, at jeg ved den kommende revision af loven vil gennemgå den for at se på, om man kan præcisere yderligere over for kommunerne, hvad der egentlig er praksis på det her område. Det duer ikke, at vi har nogle borgere, der bliver klemmt og faktisk ikke gør brug af deres rettigheder, fordi de ikke ved, hvordan de skal klage, og hvem der kan klage for dem.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen.

Kl. 14:05

Tina Petersen (DF):

Jeg kan så svare ministeren, at praksis i dag er, at man i dag giver loven, og at der så er en vejledning bag i den. Man skal i hvert fald ikke tænke ret længe over, hvor mange der så kigger i den her lovgivning og faktisk slår op og ser, at der er en vejledning. Det, jeg savner, er en månedlig direkte kontakt til den person, det kan være en sagsbehandler, som skal have den her kontakt, det kan være statsforvaltningen, eller det kan være rigtig mange personer inden for socialministerens område, som håndgribeligt tager fat i de her mennesker og giver dem den vejledning, som de som borgere virkelig har brug for. Hvad vil ministeren gøre for, at de her ting bliver opfyldt?

Kl. 14:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:06

Socialministeren (Benedikte Kiær):

For det første vil jeg sammen med kommunerne undersøge, om reglerne kan beskrives tydeligere på det her område, og så vil jeg vende problematikken med justitsministeren, sådan at det bliver så klart som overhovedet muligt for borgerne, hvad man skal gøre.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen for en sidsterunde.

Kl. 14:06

Tina Petersen (DF):

Jeg kan jo ikke andet end at sige, at jeg jo selvfølgelig håber, at ministeren vil gå ind i en bredere dialog med justitsministeren, for det her med, hvilke rettigheder borgerne egentlig har, og hvor langt vi

har muligheder for at gå, er lige pludselig et område, som ryger ind under det juridiske. Jeg mener helt bestemt, at der er et kæmpestort behov for i vores samfund, at vi får den her månedlige fysiske kontakt til borgerne, hvor vi vejleder på den bedst mulige måde, så vi undgår, at vi står med nogle borgere, som bliver tabt, fordi de enten ikke har formået at læse det her, eller fordi de ikke forstår tolkningen i lovgivningen, og det er jo det, jeg håber på at socialministeren vil tage initiativ til at færdiggøre.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:07

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Ja, det hjælper jo ikke, at man skriver eller kontakter borgerne på et sprog, som er fuldstændig uforståeligt, så jeg lægger meget vægt på, at kommunerne i deres kommunikation med borgerne er tydelige og letforståelige, så alle lige præcis ved, hvad de skal gøre. Men som sagt, jeg taler med justitsministeren.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til fru Tina Petersen.

Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 1604

2) Til socialministeren af:

Orla Hav (S):

Deler ministeren Socialdemokraternes bekymring for udviklingen i antallet af børn, der rammes af fattigdom?

Skriftlig begrundelse

En undersøgelse fra AE-Rådet viser, at »Antallet af børn ramt af fattigdom fortsætter med at stige. Samlet er der nu næsten 65.000 fattige børn i Danmark. Det er en stigning på over 13.000 børn på bare ét år, hvilket svarer til en stigning på 26 pct.«.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:07

Orla Hav (S):

Tak for det.

Deler ministeren Socialdemokraternes bekymring for udviklingen i antallet af børn, der rammes af fattigdom?

Kl. 14:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det socialministeren.

Kl. 14:07

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Der findes fattige børn i Danmark og børn, der lever under vanskelige sociale vilkår, og dem skal vi tage hånd om. Jeg er bekymret, for det er ikke alle danske børn, der i dag – af mange forskellige årsager – formår at gribe og bruge de muligheder, som samfundet tilbyder dem. Vi har i Danmark et velfærdssystem, hvor vi sætter ind, så snart vi opdager, at et barn er i risiko for at komme i en vanskelig situation. For at også udsatte børn og unge skal have muligheden for at udfolde deres potentiale fuldt ud, er det vigtigt, at vi kigger på det, for det er nemlig vejen ud af en negativ social arv. Et meget væsentligt initiativ i den retning er »Barnets reform«, som der netop er ind-

gået aftale om i efteråret, og som der er blevet fremsat lovforslag om i dag.

Det er regeringens mål, at alle børn og unge skal have reelle og lige muligheder for at gøre brug af de tilbud, samfundet har, så de får et aktivt og udviklende barndoms- og ungdomsliv. Det har været en rød tråd i alle regeringens initiativer på området lige fra »Lige muligheder« fra 2008, anbringelsesreformen fra 2006 og »En god start til alle børn« fra 2003, for at nævne nogle af initiativerne.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 14:09

Orla Hav (S):

Tak for det svar. Men jeg vil, uanset de fine intentioner, som regeringen har haft, bare sige, at tallene jo taler deres tydelige sprog. Den opgørelse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet, viser, at 65.000 børn i Danmark lever i fattigdom. Det er en vækst på 30.000 siden 2001; det svarer til en stigning på 80 pct. Det er jo derfor, vi spørger ministeren, om ministeren dog ikke er bekymret, når det, når man har haft de smukkeste intentioner og de bedste planer, så alligevel går sådan, som jeg nu kan afsløre her med de her tal, og jeg tror ikke, at tallene er nye for ministeren. Så jeg vil jo egentlig gerne høre, hvad ministeren har af konkrete initiativer at sætte i værk over for det.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det socialministeren.

Kl. 14:10

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til den undersøgelse, som hr. Orla Hav henviser til, har jeg også udtalt en del kritik af den måde at opgøre fattigdom på, fordi den faktisk ikke beskriver de mennesker, som det egentlig handler om, dem, der lever på kanten af samfundet. For en opgørelse af fattigdom med det tal fortæller ikke hele situationen. Det er et meget relativt begreb, som egentlig ikke dækker over nogen af de problemer, som der er i vores samfund, og derfor er det jo vigtigt, at vi får afdækket: Hvor er der egentlig problemer? Hvor har vi nogen familier, hvor børnene lever under nogle vilkår, som ikke er gode? Det er jo derfor, vi går ind og kigger på det her område med udarbejdelsen af vores fattigdomsindikatorer og tager fat på det for ligesom at få afdækket området, få fundet frem til, hvem det drejer sig om. Og på baggrund af det vil vi sætte ind med en række initiativer, som bygger oven på alle de andre initiativer, som vi har taget gennem tiden.

Men den stigning, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er kommet med, kan jeg ikke forholde mig til, for jeg mener ikke, at præmissen i den undersøgelse er rigtig.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Orla Hav.

Kl. 14:11

Orla Hav (S):

Jeg vil bare sige til ministeren, at det jo ikke nytter at slå termometeret i stykker, når det viser feber, og det her er jo udtryk for, at der er et eller andet, der går skævt i vores samfund; der er et eller andet, der gør, at nogle børn ikke får de muligheder, som de ellers ville have fået. Og i den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren: Er det ministerens opfattelse, at fattigdom er et individuelt anliggende eller et anliggende, som samfundet skal gøre en indsats for og være med til at løse?

	Kl. 14:11	Skriftlig begrundelse	
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak, så er det socialministeren.			
Socialministeren (Benedikte Kiær): Terminologien med termometeret er jo egentlig meget god. Jeg mener jo ikke, at det er det rigtige termometer. Jeg mener også, at det termometer, som ikke er det rigtige termometer, måler på de forkerte ting. Jeg har ikke noget imod at måle, veje og undersøge nogle områder, jeg mener bare, det er vigtigt, at man måler på de rigtige ting. I forhold til de fattige familier, som vi har i landet, og de børn, som lever under nogle vanskelige vilkår, mener jeg helt klart, at samfundet skal være med til at støtte og hjælpe – hjælpe de her familier, så de kommer til at fungere og kommer ud af fattigdommen.	Kl. 14:11	Den demografiske udfordring bliver en af de største samfundsopgaver at håndtere. Fattigdom skaber ulige muligheder og dermed afskæres den enkelte og samfundet fra at kunne være med til at løfte denne opgave.	
		Den fg. formand (Jens Vibjerg): Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.	Kl. 14:13
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak, så er det hr. Orla Hav.		Orla Hav (S): Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at alle børn i dagens samfund får mulighed for at tage del i fremtidens udfordringer?	Kl. 14:14
	Kl. 14:12	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det socialministeren for besvarelse.	Kl. 14:14
Orla Hav (S): Tak for det. Jeg noterer mig, at ministeren gerne vil lave et nyt termometer, et bedre termometer, der afspejler tingene, og det kan jeg kun hilse velkommen. Det gør jeg jo så også af den grund, at der var en tidligere statsminister for samme regeringskonstellation, der jo sagde, at det er vigtigt for det her samfund, at bistandsklientens barn – søn eller datter – også har en mulighed for at blive bankdirektør. Jeg håber da, at det er det, man er optaget af. Men tallene taler jo desværre deres tydelige sprog, nemlig at det ikke er de muligheder, der afdækkes for det barn, den unge, som er omfattet af fattigdom. Og derfor hilser jeg med glæde, at ministeren vil gøre noget ved det; vi vender så i næste spørgsmål tilbage til, hvilke initiativer ministeren vil tage. Men jeg håber, ministeren vil bekræfte, at ministeren nu har givet tilsagn om et nyt termometer.	Kl. 14:12	Socialministeren (Benedikte Kiær): Spørgsmålet kan og bør ses fra flere sider. Fremtidens udfordringer i form af flere ældre og en mindre arbejdsstyrke kræver god politisk planlægning. Det er hele velfærdssamfundet, der skal involveres i at tage udfordringen op. Det drejer sig ikke kun om initiativer, der sigter på de børn, der rammes af sociale vanskeligheder. Regeringen har taget en række tiltag og vil i fremtiden iværksætte yderligere tiltag, når det gælder om at hjælpe børn ud af sociale vanskeligheder. Hvad angår de nye generationer, altså dem, der er børn i dag, er det for mig at se en helt central samfundsopgave at sikre dem mulighederne for at skabe et så godt liv som muligt. Som socialminister er det min opgave at sikre, at vi sætter ind med hjælp og støtte til de børn og unge, for hvem det ikke er givet at følge den lige vej til uddannelse og job, f.eks. fordi de rammes af sociale vanskeligheder. Jeg vil gerne slå fast, at børn, der vokser op under vanskelige vilkår, skal tilbydes præcis den hjælp og den støtte, som de har behov for, for at de som voksne kan tage del i fremtidens udfordringer.	Kl. 14:15
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak, så er det socialministeren.		Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det hr. Orla Hav.	Kl. 14:15
Socialministeren (Benedikte Kiær): Det har jeg jo, i og med at jeg skal til at arbejde med fattigdomsindikatorer og først og fremmest få dem udviklet, og derefter skal der på baggrund af disse fattigdomsindikatorer udvikles nogle initiativer og bruges de initiativer, som ligger i vores sociallovgivning, til at løfte børn ud af vanskelige vilkår, så de også kan bruge de lige muligheder, der er i samfundet.	Kl. 14:13	Orla Hav (S): Jeg er naturligvis glad for, at ministeren har samme holdning, som vi har i Socialdemokratiet, nemlig at vi får brug for alle hoveder og alle hænder i det her samfund i de kommende år, og at det derfor er afgørende vigtigt, at der sker en indsats for også at sikre de her grupper, som har sværere vilkår end så mange andre. Så skal jeg bare igen spørge ministeren, om ministeren finder, at det er den enkeltes eller samfundets anliggende at sørge for, at de her sten bliver ryddet af vejen, så de børn kan få lige så gode muligheder i vores samfund, som andre børn har.	Kl. 14:15
Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af hr. Orla Hav.	Kl. 14:13	Den fg. formand (Jens Vibjerg): Tak. Så er det socialministeren.	Kl. 14:15
Spm. nr. S 1605 3) Til socialministeren af: Orla Hav (S): Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at alle børn i dagens samfund får mulighed for at tage del i fremtidens udfordringer?		Socialministeren (Benedikte Kiær): Så vil jeg give spørgeren et konkret eksempel på et område, hvor jeg mener at samfundet har en vigtig rolle. Det beskrives i det lovfor-slag, som vi netop fremsætter i dag, og som er et resultat af Barnets Reform. Her sætter vi netop ind med nogle initiativer, med nogle tiltag, hvormed vi kan styrke indsatsen over for udsatte børn og unge. For det er jo klart, at når vi ser på det her område, kan vi se, at børn,	

der har været anbragt, senere hen i livet ikke har den samme uddannelsesfrekvens i forhold til at tage en ungdomsuddannelse som børn, der ikke har været anbragt.

Derfor er det så vigtigt, at kommunen, når der er et barn, som har brug for noget hjælp og har nogle problemer i sin familie, træder hurtigere til med den hjælp og den støtte, der er vigtig for, at barnet kan få en så god opvækst som overhovedet muligt. Det er blot et af de initiativer, som vi nu ruller ud med Barnets Reform, som vi nu skal til at vedtage, og som jeg glæder mig rigtig meget til at vedtage.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 14:16

Orla Hav (S):

Jeg er glad for, at ministeren tager fat i kommunernes rolle i den her opgaveløsning, for der ligger en stor del af opgaveløsningen jo. Men det er sådan, at en væsentlig diskussion i den offentlige debat i øjeblikket går på, at alle kommuner skal gøre som de bedste kommuner. Det bliver fremhævet den ene gang efter den anden. Jeg kan jo konstatere, at det er sådan, at i Tønder Kommune og i Københavns Kommune er det henholdsvis 8,4 pct. og 8,3 pct. af børnene, der vokser op i fattigdom, til forskel fra kommuner som Egedal, Dragør og Allerød, hvor det er under 2,3 pct. Hvordan vil ministeren give Tønder og København de samme gode muligheder for at gøre en indsats, så man kommer i samme klasse som de tre sidstnævnte kommuner?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:17

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu tager spørgeren igen udgangspunkt i AE's analyserapport, som faktisk er en fremskrivning af nogle tal, som jeg ikke mener beskriver den situation og de problemer, som vi faktisk skal ind og løse. Det drejer sig nemlig om, hvad vi gør i forhold til udsatte børn og unge og børn, der lever under vanskelige vilkår. Det er helt centralt, at kommunerne kommer med på banen, og det er helt centralt, at kommunerne har nogle redskaber og værktøjer til at sætte ind med over for børn og unge, der har det svært.

Der har vi jo så også hele udligningssystemet til at sikre os, at der er lige muligheder i hele landet. Det er jo et kæmpe stort og komplekst apparat, som er blevet fornyet her for nogle år tilbage, og jeg finder faktisk, at det går ind og afhjælper nogle af de problemer med forskellene, der er mellem landsdelene. Men det er en helt anden problematik. Det er vigtigt, at vi på socialområdet har de rette værktøjer, og at kommunerne bruger de rette værktøjer i forhold til at sætte ind over for børn og unge, som har det svært.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav for sidste runde.

Kl. 14:18

Orla Hav (S):

Jeg skal jo bare konstatere, at i en anden diskussion, som føres her i huset, har finansministeren jo meldt ud, at nu skal kommunerne sættes på nulvækst eller på besparelsesplan. Vil den besparelsesplan så give kommunerne bedre mulighed for at løse de her udfordringer, som ministeren jo er enig i der er? Vil det blive lettere for Tønder Kommune, vil det blive lettere for Københavns Kommune og i øvrigt den række af udkantskommuner, som jo i højere grad har fattige

børn, end man har i centrale dele af landet? Er det ministerens vurdering, at det trækker i den rigtige retning, når kommunerne nu skal ud at lave, realisere, ganske pæne besparelser, hvis de skal leve op til finansministerens forventninger?

Kl. 14:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:19

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det katalog, der blev lagt frem sidste uge, skal jo ses som et inspirationskatalog, og det skal læses meget forskelligt, alt efter hvor i kommunen man befinder sig i forhold til de administrative udgifter osv. osv. Det var ikke noget specielt sparekatalog, som blev lagt frem her ved kommuneforhandlingerne, for at alle kommuner præcis skulle følge det. Det var et *inspirationskatalog*.

I forhold til hvordan kommunernes økonomi bliver, ved vi jo, at kommuneforhandlingerne kommer til at foregå om et par måneder. Der synes jeg at vi skal afvente, hvad udfaldet bliver af forhandlingerne mellem kommunerne og regeringen om den kommunale økonomi til næste år.

Kl. 14:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Orla Hav.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 1606

4) Til socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at det er et problem, at kommunerne har indflydelse på boligpolitikken?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:20

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at det er et problem, at kommunerne har indflydelse på boligpolitikken?

Kl. 14:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:20

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil lige starte med at rydde en misforståelse af vejen. Ja, jeg har været medlem af centerrådet i CEPOS. Det er et råd, som mødes én gang om året, og som ikke har noget personaleansvar over for medarbejderne i CEPOS. Derfor er der ikke tale om *min* forskningschef, ligesom der heller ikke er noget krav til centerrådsmedlemmerne om at være enige i alt, hvad en række personer, som arbejder i CEPOS, som sidder i centerrådet, og som har stiftet CEPOS, har været ude at sige, og hvad de kommer til at sige fremtiden.

Så til selve spørgsmålet. Jeg kender faktisk ikke udgangspunktet for spørgerens spørgsmål, hvilket gør det meget svært for mig at forholde mig til selve problemstillingen. Spørgeren har ikke ulejliget sig med at henvise til den konkrete udtalelse eller præcisere den nærmere. Men på det helt generelle plan må jeg sige, at jeg ikke ser noget problem i, at kommunerne har indflydelse på boligpolitikken,

snarere tværtimod. Systemet er jo bygget op, sådan at Folketinget fastlægger de overordnede rammer, og så er det op til kommunerne at udfylde rammerne med udgangspunkt i lokale forhold og prioriteringer. Kommunerne er således omdrejningspunktet og har ansvaret for den lokale boligpolitik og for at bidrage til løsningen af boligsociale opgaver. Og det skal de efter regeringens opfattelse fortsat have. Hvem ellers, kunne man jo egentlig spørge.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo i hvert fald for så vidt godt at høre det sidste med, hvem der ellers skulle gøre det, for jeg er da fuldstændig enig i, at de, der lokalt skal stå for planlægningen af fritidsområdet, rekreatiomsområdet, erhverv og udlæg til boliger og byudvikling, nødvendigvis skal være landets kommuner.

Jeg skal da undskylde, at jeg så ikke har fremlagt det papir. Det er en udskrift af en artikel i Politiken – tror jeg det er – for et år siden, hvor Henrik Christoffersen udtaler sig sådan generelt om andelsboliger og almene boliger, og hvordan forholdene skal være for dem. Der nævner han så, at det sådan set er fuldstændig tosset, at kommunerne planlægger, for det hele går jo ad Pommern til – eller rettere: Der er mægtig gang i byggeriet, og det er ikke nødvendigt, at kommunerne planlægger almene boliger. Dette er blot til orientering.

I den her artikel nævner han så også, at et af argumenterne er, at der står mange tomme boliger i København, og at der altså så ikke er nogen grund til, at der bliver bygget mere, overhovedet. Så kunne jeg da godt tænke mig at spørge, om ministeren vil prøve at forklare, hvordan man kan have en holdning, der siger, at det ikke er nødvendigt at bygge mere, når vi samtidig ved, at der er lang kø til at få bolig i København.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg håber ikke, at spørgeren beder mig om at svare på den artikel og forklare, hvad den, der har skrevet artiklen, egentlig mener med det, han har skrevet, for det ved jeg faktisk ikke. Nu henviser spørgeren så til artiklen og læser lidt op fra den, og jeg må sige, at jeg ikke kender den. Det eneste, jeg kan sige, er, at det er vigtigt, at kommunerne er med til at løse de boligpolitiske problemer, der kan være i en kommune. Det kan både være i forhold til at sikre, at der er et varieret boligudbud i den enkelte kommune, og i forhold til at gå ind at løse nogle af de boligsociale problemer, som der kan være i forskellige boligområder.

Jeg må bare blot sige, at min holdning er, at kommunen er væsentlig i det her spil om at løse nogle problemer ude i kommunerne, og derfor synes jeg, at det er rigtig glimrende, hvad man har lavet med den seneste boligaftale, som Socialdemokraterne desværre ikke er med i, hvor man netop har lavet en styringsreform, som gør det nemmere for kommunerne og boligorganisationerne at samarbejde, og hvor der også ligger en række værktøjer til at løse en række sociale problemer i de udsatte områder.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu taler jeg jo ikke ligefrem om udsatte områder. Det er bare almindelige områder, altså almindelige boligområder – København eller en hvilken som helst anden by i Danmark – hvor man planlægger at man gerne vil bygge boliger, men hvor der så, som det f.eks. er tilfældet i København med Sluseholmen, står en række boliger, som der ikke er nogen, der kan købe, fordi de er for dyre. De står jo så tomme, samtidig med at der er en lang kø med hensyn til at få en bolig i det hele taget. Det er der jo så nogle, der har forsøgt at gøre noget ved; og det kan man have en holdning til.

Men mener ministeren så ikke, at det er et problem i almindelighed, at almindelige lønmodtagere som lærere, butiksassister, sygeplejersker, SOSU-assister osv. – alle sammen mennesker, som er nødvendige, for at man kan få et bysamfund som København eller Århus eller Odense til at fungere som by – faktisk ikke har råd til at bo der?

Kl. 14:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu begynder vi at fjerne os lidt fra, hvad der egentlig var spørgerens oprindelige spørgsmål, og derfor er det jo lidt svært for mig at svare specifikt på de store byers boligpolitik. Hvis spørgeren havde haft det med i sit spørgsmål, kunne jeg have forberedt mig på det.

Men jeg kan blot lige i forhold til Københavns Kommune sige, at sådan som jeg umiddelbart ved det, er man jo i gang med at bygge nogle nye boliger. Jeg ved faktisk ikke præcis, hvem der bygger dem i øjeblikket, men der bliver bygget en række nye boliger netop for at skabe nogle muligheder for, at folk med en gennemsnitlig indkomst også kan flytte ind. Og det er nogle relativt store boliger til en rigtig god pris.

Så jeg ved, at der sker en masse ting i Københavns Kommune. Men Københavns Kommunes præcise boligpolitik må jeg indrømme at jeg ikke lige excellerer i; det var et andet spørgsmål, som spørgeren oprindelig stillede mig.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:25

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg skal da beklage, hvis det ikke hænger fuldstændig sammen for ministeren. Men det gør det nu for mig, for det handler jo om, hvad det er for en boligpolitik, kommunen er i stand til at føre i forhold til det, som staten eller regeringen lægger ned over med rammer for, hvad kommunen kan gøre.

Jeg vil godt høre, om ministeren så ikke er enig i, at det ville være rigtig godt, hvis Københavns Kommune havde nogle redskaber, så de var i stand til at sørge for, at der var boliger til alle dem, også studerende, som står i kø for at få en bolig i dag, uanset at der er nogle bygherrer, som har været ude at bygge, skal vi sige til de rige og til dem, som har haft mulighed for at udnytte den højkonjunktur, der har været. Altså, er ministeren ikke enig i, at der burde være redskaber til kommunen, så de også kunne bygge til de andre? For det har de jo ikke i dag.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:26

Kl. 14:28

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Når jeg bliver bedt om at forholde mig til en bestemt persons udtalelser, kan jeg jo ikke lige vide, at vi skal til at tale om Københavns Kommunes boligpolitik, og hvor mange boliger der er lavet. Det er lidt svært.

Men jeg ved trods alt, og det må spørgeren også vide, at de faktisk er i fuld gang med at bygge i Københavns Kommune. Faktisk var der for halvanden uges tid siden et indslag i TV 2/Lorry netop om de her boliger, som man er i gang med. Så der foregår faktisk en del byggeaktivitet i Københavns Kommune, og jeg har da tiltro til og håber, at hvis man har nogen problemer i forhold til at sikre et varieret boligudbud i Københavns Kommune, tager politikerne i Københavns Kommune sig af det og går i gang med at bygge noget. Men jeg ved også, at der har været lidt problemer i forhold til den tidligere overborgmesters udmelding om, hvor billige de skulle være. Men som jeg kan forstå af medierne, er der fuld gang i boligbyggeriet i Københavns Kommune med nogle prismæssigt rimelige og ganske fine boliger af en vis størrelse.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til socialministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1607

5) Til socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at »Landsbyggefondens penge vil gøre gavn i statskassen, og der bør de havne«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:27

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med sin tidligere forskningschef fra den liberale tænketank CEPOS i, at »Landsbyggefondens penge vil gøre gavn i statskassen, og der bør de havne«?

Kl. 14:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:28

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Så vil jeg gerne lige igen slå fast, at der ikke på nogen måde er tale om *min* forskningschef, og jeg vil derfor ikke tages til indtægt for, hvad han har sagt, og hvad CEPOS egentlig har måttet mene om en given sag. Nu er det her med hensyn til Landsbyggefonden.

I forhold til Landsbyggefondens midler mener jeg faktisk, at de gør udmærket gavn, hvor de i øjeblikket anvendes, og at der med de seneste boligaftaler faktisk er fundet en fornuftig anvendelse mellem forskellige formål, nemlig renovering af de almene boliger, en forebyggende og social indsats i de udsatte boligområder og en medfinansiering af nybyggeri. Jeg synes egentlig, at de ting, man har fundet frem til i boligaftalerne, er ganske fornuftige.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen så vil jeg da spørge ministeren – det er så den korte version – om det er udtryk for, at ministeren er lodret uenig i den udtalelse, som Henrik Christoffersen, som var forskningsleder i CEPOS, er kommet med.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 14:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu må jeg jo fortælle spørgeren, at jeg er medlem af Det Konservative Folkeparti, og det er med det udgangspunkt og det værdigrundlag, jeg fungerer som politiker. Jeg er medlem af regeringen med det udgangspunkt, at jeg arbejder med det socialpolitiske område og så også det almene boligområde. At sidde i et centerråd hos CEPOS, hvor man mødes en gang om året, er ikke det samme som at pantsætte sine politiske holdninger. CEPOS er stiftet af en lang række forskellige meningsdannere både Konservative og Venstrefolk og nogle erhvervsfolk osv., og i Centerrådet sidder der også en bred vifte af forskellige meningsdannere. Der er slet ikke noget berufsverbot i Centerrådet. Vi må mene lige, hvad vi vil, i forhold til hvor vi kommer fra. Jeg kommer fra Det Konservative Folkeparti, jeg er Konservativ, og det er mit udgangspunkt, og det er mit virke som politiker, og det er det, jeg gerne vil have at man forholder sig til.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:30

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er sådan set udmærket, og jeg er glad for at få det bekræftet, fordi det modsatte ville jeg sådan set synes ville være en rigtig uheldig situation. Nu kan ministeren jo sige noget andet, men for mig er der jo ikke noget, der dokumenterer, at CEPOS ikke er et ultraliberalistisk projekt i virkeligheden og dermed måske ikke kan betegnes som specielt uvildig i sine udsagn og måske i bedste fald, vil jeg sige, bare som et partsindlæg i en debat, og det er vel også det, som ministeren gør det til her, for der er ikke meget i det, der kommer fra CEPOS, der virker, som om man vil tage et fælles ansvar og gøre en fælles indsats. Det behøver ministeren ikke at kommentere, det er bare en kommentar fra mig.

Kl. 14:30

Formanden:

Socialministeren.

Kl. 14:30

Socialministeren (Benedikte Kiær):

O.k.

Kl. 14:30

Formanden:

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for sidste spørgsmål.

Kl. 14:30

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Så vil jeg sige noget andet. I en tid hvor der står ledige håndværkere i kø for at få arbejde og CO₂-debatten raser ude i landet, vil det så ikke være helt uansvarligt at lade være med at energirenovere boliger? Man kunne f.eks. anvende Landsbyggefondens midler til at gøre det.

Formanden:
Ministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til at vi har en finanskrisen og der har været stigende ledighed, er det klart, at det er vigtigt, at man sørger for, at der sker tiltag, så hjulene holdes i gang. Der har regeringen også gennem de seneste år i forbindelse med offentlige investeringer sat en række initiativer i gang, bl.a. i offentlige vejinvesteringer, offentligt byggeri osv. Som sagt er der også fuld gang under kedlerne i forhold til at bygge almene boliger og til i det hele taget også at arbejde med renovering og nybyggeri ude i kommunerne. Så der er sat en række ting i gang, hvilket også begynder at kunne læses af tallene, som fortæller, at kurven for ledighed er ved at knække, og vi kan se nogle positive tendenser. Men det er klart, når man er i sådan en krise, som vi er ved at komme igennem, at det er vigtigt, at man som regering sætter nogle tiltag i gang, og det mener jeg også helt klart at regeringen har gjort.

Kl. 14:31

Kl. 14:31

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen og tak til socialministeren. Hermed sluttede spørgsmål 5.

Vi går til spørgsmål 6, der er stilet til forsvarsministeren, og spørgeren er hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 1588

6) Til forsvarsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at også danske soldater kan drage fordel af Det Europæiske Forsvarsagents forskning i, hvordan soldater og andet personel kan undgå vejsidebomber i Afghanistan, og hvis ikke det kan ske med det danske forsvarsforbehold, vil ministeren så tage initiativ til at afskaffe dette ved en folkeafstemning?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:32

Kim Mortensen (S):

Jo tak.

Hvordan vil ministeren sikre, at også danske soldater kan drage fordel af Det Europæiske Forsvarsagents forskning i, hvordan soldater og andet personel kan undgå vejsidebomber i Afghanistan, og hvis ikke det kan ske med det danske forsvarsforbehold, vil ministeren så tage initiativ til at afskaffe dette ved en folkeafstemning?

Kl. 14:32

Formanden:

Så er det forsvarsministeren. Værsgo.

Kl. 14:32

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jo tak. Jeg vil starte med at slå fast, at imødegåelsen af truslen fra de her improviserede sprængladninger, som man så i forkortelse kalder IED'er, faktisk har vores højeste prioritet, og det er faktisk noget, vi gør alt, hvad vi kan, for at imødegå.

Noget af det, vi har gjort, er, at vi har forbedret vores soldaters uddannelse og deres uddannelsesmateriel. Vi har haft bombehunde og hundeførere udsendt til Afghanistan siden august 2009, vi har øget pansringen af vores køretøjer, vi har anskaffet pansret minerydningsmateriel og flere minesøgere, vi har opgraderet udstyr, som kan

blokere modstanderens elektroniske tændmekanismer, og så har vi faktisk et tæt samarbejde med Storbritannien, som har en ret stor ekspertise i at neutralisere fundne vejsidebomber.

I Afghanistan foregår vores operation jo, som det også er spørgeren bekendt, i en NATO-ramme, og netop kampen mod improviserede sprængladninger er en af NATO's højeste prioriteter, så ud over at det har høj prioritet fra dansk side, har det også høj prioritet fra NATO's side.

I NATO arbejder man i øjeblikket fokuseret med at optimere sin doktrin, udstyr, procedurer, uddannelse, netop for at imødegå de improviserede sprængladninger. Og det er selvfølgelig et arbejde, som Danmark bidrager til, og som vi også kan drage nytte af.

Derudover har vi faktisk fra dansk side et rigtig godt samarbejde med briterne og amerikanerne. Min amerikanske kollega Robert Gates, som jeg havde mulighed for at besøge her for en lille måned siden, lovede både mig og min forgænger på det seneste NATO-forsvarsministtermøde i Istanbul, at USA selvfølgelig ville dele de informationer, den erfaring og den teknologi, de har, med de øvrige allierede, herunder altså også Danmark. Derfor er det vigtigt for mig at slå fast med den her baggrund, at danske soldater ikke er dårligere stillede end deres EU-kolleger med hensyn til beskyttelse mod vejsidebomber.

Det er oplagt selvfølgelig også, at vi deler ud af vores erfaringer og de faringer, vi har gjort os, og at vi deler dem med de andre europæiske lande, men vi kan ikke gøre det, hvis det sker i EU-regi, og det er jeg også helt sikker på hr. Kim Mortensen er fuldstændig klar over. Vi er faktisk et af de lande, som har haft flest soldater, der har været udsat for vejsidebomber, men når Det Europæiske Forsvarsagentur diskuterer det her, kan vi jo ikke deltage, fordi vores forsvarsforbehold udelukker dansk deltagelse i forsvarsagenturet.

Jeg havde så den fornøjelse på det seneste uformelle EU-ministerrådsmøde i Spanien, at vi havde en drøftelse af et tættere samarbejde mellem EU og NATO om netop imødegåelse af vejsidebomberne. Det var i øvrigt en drøftelse, der var taget på initiativ af det spanske formandskab, hvor både NATO's generalsekretær og forsvarsagenturets direktør var til stede, og der blev rent faktisk lovet et tættere samarbejde mellem NATO og EU på det her område. Generelt vil jeg bare sige, at i den DIIS-undersøgelse, der kom i 2008, og som netop handlede om forbeholdene og deltagelse i forsvarsagenturet, blev det konkluderet, at man på sigt kan forvente, at manglende dansk deltagelse kan få konsekvenser. Så det vil jeg selvfølgelig ikke udelukke. Men nu og her har vi et godt samarbejde med vores NATO-allierede, og vi gør altså alt, hvad vi kan, for at beskytte vores soldater mod IED'er.

Kl. 14:36

Formanden:

Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:36

Kim Mortensen (S):

Når vi i Socialdemokratiet har stillet spørgsmålet, er det jo netop på baggrund af det uformelle møde, som ministeren omtaler. På baggrund af mødet kommer der et ritzautelegram ud, ikke bare på Ritzaue, men på stort set alle nyhedsmedier i Danmark. Her ærgrer ministeren sig over forsvarsforbeholdet, som vi har. Det fremgår af presseomtalen, at vi, netop når man sidder og diskuterer noget så alvorligt som de danske soldater, der kommer til skade ved et stort antal vejsidebomber, så ikke kan deltage i de drøftelser, ikke kan deltage i det fælles forskningssamarbejde, og den udmelding fra ministeren, som ærgrer sig over det danske forsvarsforbehold, kommer dagen efter, at regeringen netop har aflyst en kommende dansk folkeafstemning om netop forsvarsforbeholdet. Det undrer vi os jo noget over. Vi må jo regne med, at minimum 25 unge danske soldater på et hold, der sendes til Afghanistan, bliver ramt af det, som ministeren omta-

ler som IED'er, altså sprængningsskader, som er meget alvorlige, og som kan give livsvarige men. Derfor er det jo naturligt, at de europæiske lande, der opererer i Afghanistan, laver et fælles forskningsarbejde, deltager i en fælles erfaringsudveksling i forhold til at forebygge og undgå, at et meget stort antal soldater kommer til skade på den her måde.

Derfor synes vi i Socialdemokratiet jo, det virker lidt mærkeligt, at ministeren, når vi kommer til regeringen med en samlet opposition og foreslår regeringen, at man tager en folkeafstemning om netop de danske forbehold, på den her baggrund, som er en meget alvorlig baggrund, så alligevel læner sig tilbage og siger: Jamen det kan vi ikke gøre noget ved. Og derfor er det selvfølgelig lidt interessant her at høre: Hvor alvorligt er det for Danmark og danske soldater, at Danmark ikke deltager i det forskningsarbejde og det forebyggende arbejde, som foregår på EU-plan?

Kl. 14:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:38

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

I forhold til vores soldater på jorden giver vi dem den allerallerbedste sikring, vi overhovedet kan. Det er også sådan for vores soldater på jorden i Afghanistan, at jeg, ud over at vi har et samarbejde med briterne og amerikanerne om at få identificeret og få fjernet de her improviserede sprængladninger eller vejsidebomber, i hvert fald hvad angår materieldelen, ved fra vores danske soldater, at deres kolleger er meget misundelige, fordi vi rent faktisk gør rigtig, rigtig meget. Det er jo også sådan, at vi for de hold, som vi har i Afghanistan, fra hold til hold ser på, hvad erfaringerne er. Det var faktisk et af de tidligere hold, som sagde: Hvad med bombehunde og hundeførere; kunne det ikke være en mulighed? Og det er så noget af det, vi siden august 2009 har gjort med ret stor succes. Man kan i hvert fald sige, at de patruljer, som har haft bombehunde og hundeførere med ude, ikke er gået på nogen improviserede sprængladninger, for når hunden registrerer, at der er et eller andet i jorden, går de sådan set udenom, hvis man kan sige det sådan.

Så helt konkret vil jeg sige, at ministeren bestemt ikke læner sig tilbage eller ikke gør noget som helst for sine soldater; tværtimod gør vi alt, hvad vi kan, for at sikre vores soldater på jorden.

Kl. 14:39

Formanden:
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:39

Kim Mortensen (S):

Det er vi i Socialdemokratiet jo meget bekendt med, og vi deltager også fuldt og helt sammen med regeringen i at gøre det her så godt for vores soldater som muligt og øge sikkerheden så meget som muligt. Det, der selvfølgelig er lidt slående, og som har gjort, at vi har følt anledning til at stille spørgsmålet, er jo, når ministeren selv siger, at det her er ærgerligt for Danmark, at det her har en betydning for Danmark. Og af den omtalte DIIS-rapport fremgår det jo eksplicit, at det danske forsvarsforbehold får større og større betydning. Så står ministeren her og siger, at det ikke passer; forsvarsforbeholdet har ingen betydning i forhold til Det Europæiske Forsvarsagentur og den forskning, der foregår der. Eller har det en betydning, at vi har et dansk forbehold?

Kl. 14:40

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:40

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det er meget klart for mig, at det har en betydning, at vi har et forsvarsforbehold, for vi kan ikke deltage i det arbejde, der foregår i forsvarsagenturet. Det, vi jo så gør, er, at vi deltager i det arbejde, som vi har sammen med vores allierede i ISAF-missionen i Afghanistan. Vi deltager helt konkret i det samarbejde, som vi har på jorden med briterne og med amerikanerne. Men spørgeren, hr. Kim Mortensen, har jo fuldstændig ret i, at vi ikke kan deltage i forsvarsagenturet, og det er jo det, som jeg selvfølgelig ærgrer mig over. Samtidig må jeg også sige, at det er regeringens helt klare opfattelse, at skal vi stemme om forbeholdene, skal vi stemme om alle forbeholdene under et. Og det er der jo ikke flertal for i oppositionen, det er der ikke interesse for i oppositionen, og det er sådan set også derfor, at vi ikke sætter forsvarsforbeholdet til afstemning alene.

Men for at komme tilbage til beskyttelsen af vores soldater vil jeg sige, at det, vi gør, er, at vi gør alt, hvad vi kan, for at beskytte vores soldater, og vi har faktisk taget nogle tiltag, som selv nogle af EU-landene i øvrigt ikke har taget. Med hensyn til forskningssiden er det rigtigt, at vi ikke kan deltage i forsvarsagenturet, og DIIS har jo vurderet, at det på sigt kan få konsekvenser.

Kl. 14:41

Formanden:
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:41

Kim Mortensen (S):

Nu er det nyt for mig, at regeringen har lagt sig fast på, at vi skal have en afstemning. Det er jo noget teknik. Noget helt andet er hensynet til de danske soldater, de unge danske mænd og kvinder, som vi har udsendt til Afghanistan, og som vi gerne vil beskytte bedst muligt. Mit spørgsmål er: Har det betydning, eller har det ikke betydning, at vi har et dansk forsvarsforbehold i forhold til deltagelse i det europæiske samarbejde som det ene?

Som det andet: Den konklusion, DIIS-rapporten når frem til, er, at Danmark har et forsvarsforbehold vil få stigende betydning for Danmark. Er det, ministeren melder ud efter topmødet, at den betydning kommer hurtigere, end vi ellers havde forventet?

Kl. 14:42

Formanden:
Forsvarsministeren.

Kl. 14:42

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

For at tage det sidste først: Nej, jeg har ikke nogen forventning om, at det kommer hurtigere end det, som man har vurderet i DIIS-rapporten. Det må jeg sige.

Med hensyn til hvorvidt regeringen har meldt ud, om vi skal stemme om alle forbehold på samme tid, så har jeg jo forstået, at hr. Kim Mortensen læser Ritzau med jævne mellemrum. Det kunne også godt være, at hr. Kim Mortensen faktisk var faldet over det ritzautelegram, som kom ud den 8. marts, hvori statsministeren gør meget klart, at vi skal stemme om alle forbehold på samme tid. Det er sådan set det, som er regeringens melding, og derfor bliver der ikke taget en afstemning om forsvarsforbeholdet.

Jeg vil bare slå fast, at med hensyn til at sikre vores soldater på jorden så sikrer vi vores soldater på jorden alt det, vi overhovedet kan, og på bedste vis mod vejsidebomberne, og vi gør det bl.a. i samarbejde med vores NATO-allierede. For det er altså ikke sådan, at forebyggelse mod improviserede sprængladninger kun er noget, som EU's forsvarsagentur kan gøre. Det er sådan set noget, som står

meget højt på NATO's dagsorden, og der er vi jo fuldt og helt med og er meget engagerede.

Kl. 14:43

Formanden:

Ja tak. Hermed sluttede spørgsmål 6.

Vi går til spørgsmål 7, som også er til forsvarsministeren og også er stillet af hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 1589

7) Til forsvarsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvilke partier - mener ministeren - indgår i et »bredt flertal for at bevare forsvarsforbeholdet«, som ministeren har udtalt til Ritzau den 25. februar 2010?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:43

Kim Mortensen (S):

Hvilke partier - mener ministeren - indgår i et »bredt flertal for at bevare forsvarsforbeholdet«, som ministeren har udtalt til Ritzau den 25. februar 2010?

Kl. 14:43

Formanden:

Så er det forsvarsministeren.

Kl. 14:43

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Tak og tak for spørgsmålet.

Som jeg altså også var lidt inde på før, er det regeringens klare opfattelse, at alle danske EU-forbehold, altså også forsvarsforbeholdet, hæmmer varetagelsen af danske interesser, og derfor skal de afskaffes. Folkeafstemning om forbeholdene forudsætter imidlertid - og det er regeringens vurdering - at der vil være en meget bred opbakning blandt Folketingets partier, og det skal være med enighed om at afskaffe alle tre forbehold.

Det, vi jo også har kunnet konstatere i regeringen, er, at der i oppositionen ikke aktuelt er enighed om at afskaffe alle tre forbehold, og derfor er vores forudsætning for at afholde en folkeafstemning, altså at der er enighed om, at man skal afskaffe alle tre forbehold, simpelt hen ikke til stede. Jeg kan så også love hr. Kim Mortensen, som jo er EU-ordfører, at regeringen jo på et passende tidspunkt vil genoptage drøftelserne med Folketingets partier for at undersøge, om man kan være enige om, at det er alle tre forbehold, der skal til afstemning. Så kan man måske selvfølgelig sige - og det kan godt være, at det er sådan lidt polemisk sagt - at hvis der ikke er et bredt flertal for at ophæve alle forbeholdene, kan man vel i sagens natur omvendt konkludere, at så må der være bredt flertal for at bevare dem. Altså, hvis der ikke er et bredt flertal for at afskaffe alle tre, må der jo være et flertal for at bevare dem. Det kan man sådan set tage min udtalelse til Ritzau som udtryk for.

Kl. 14:44

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:44

Kim Mortensen (S):

Jeg må jo indrømme, at vi har læst udtalelserne en lille smule anderledes, og derfor blev vi lidt bekymrede. Sagen om forbeholdene, hvis vi skal tage den, er jo, at Socialdemokratiet for længe siden kom til regeringen på regeringens opfordring, da det stod i regerings-

grundlaget allerede i 2007, og sagde, at vi anbefaler én afstemning om alle forbehold. Det blev skudt ned af regeringen selv, herunder den nuværende vicesstatsminister, med, at det var der ikke flertal for. Det kunne regeringspartneren, Det Konservative Folkeparti, ikke bakke op. De ville have en afstemning om forsvarsforbeholdet og retsforbeholdet.

Så er det historiske forløb jo det, at vi går til vores kollegaer i oppositionen, til SF, til De Radikale, og siger: Skulle vi ikke give regeringen og herunder forsvarsministeren den enestående mulighed for på et sølvfad at servere en folkeafstemning om de to forbehold, som også regeringen har sagt at der er bred enighed om at afskaffe. Så må det jo være lidt problematisk at være ansvarlig forsvarsminister og ærgre sig over, at det har stor betydning for de danske soldater, det har stor betydning for Danmarks engagement i EU, både i forhold til den før omtalte DIIS-rapport og i forhold til udmeldingerne fra selvsamme topmøde, at der netop bliver et tættere og tættere samarbejde mellem EU og NATO, som Danmark ikke deltager i.

Vi læner os op ad, at et endog meget bredt flertal her i Folketinget, seks ud af Folketingets partier med et meget stort flertal, anbefaler, at vi afskaffer forbeholdet, og at vi tager en afstemning, og når den seneste meningsmåling, som man kan læse i Børsen, viser, at mere end 60 pct. af danskerne anbefaler, at vi kommer af med forsvarsforbeholdet, så virker det på os lidt underligt, at den minister, der er ansvarlig netop for forsvarsområdet læner sig tilbage i et internt partitaktisk spil og ikke vil anbefale, at vi får den her folkeafstemning.

Kl. 14:47

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det er meget klart fra regeringens side - det mener jeg faktisk også fremgår af det seneste arbejdsprogram - at vi ønsker, at der skal ske én samlet afstemning om alle tre EU-forbehold, fordi de alle tre hæmmer varetagelsen af danske interesser. Det er jo ikke kun forsvarsforbeholdet, der gør det. Det er jo også vores økonomiske forbehold og vores retsforbehold, der hæmmer varetagelse af danske interesser. Det holder jeg sådan set fast i.

Man må altså konkludere, at det godt kan være, at Socialdemokratiet med hr. Kim Mortensen i spidsen som EU-ordfører siger: Jamen fint nok, vi vil gerne have folkeafstemning, endda om alle tre forbehold. Men hvis det er sådan, at de øvrige oppositionspartier ikke er enige i det, og det er de jo ikke, så mener regeringen ikke, og så mener jeg sådan set ikke, at der er nogen grund til at gå videre. Men hvis det er sådan, at hr. Kim Mortensen kan overbevise sine kollegaer i Socialistisk Folkeparti om, at det er en god idé, at vi faktisk tager én afstemning om alle tre forbehold, vil jeg hilse det hjerteligt velkommen.

Kl. 14:48

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:48

Kim Mortensen (S):

Man kan jo til det sige, at det kræver en invitation fra statsministeren, hvor man får prøvet af, hvordan vi rent faktisk kunne gøre det her.

Det, vi har iagttaget, er, en meget handlekraftig nu forhenværende statsminister i regeringsgrundlaget 2007 siger: I denne regeringsperiode skal vi af med alle de danske forbehold. Det bliver gentaget i det næste regeringsgrundlag. Først var argumentet, at det kan vi nu ikke, for vi ved ikke rigtig, hvad SF siger. Kan vi være sikre?

Ved den sidste tale, statsministeren holdt her i Folketingssalen, var det på grund af den økonomiske krise. Det, der er spørgsmålet til forsvarsministeren, er: Er det tilfredsstillende at være forsvarsminister og på et godt nok uformelt møde med kollegaerne i EU at kunne iagttage, at det danske forsvarsforbehold får større og større betydning, får betydning for de unge danske soldater, som vi sender til Afghanistan, når så ministeren efter indenrigspolitiske, taktiske overvejelser ikke kan stå her i Folketingssalen og anbefale, at vi kommer af med forbeholdet?

Kl. 14:49

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:49

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg anbefaler, at vi kommer af med alle tre forbehold under et, og jeg kan også garantere hr. Kim Mortensen, at regeringen på et passende tidspunkt vil indkalde til drøftelser for at undersøge, om det er sådan, at f.eks. Socialistisk Folkeparti skulle have ændret mening. Jeg kunne forstå, at Socialistisk Folkeparti har fået ny EU-ordfører, så det kan jo også godt være, at der kommer nye takter fra Socialistisk Folkeparti på det her område.

Men jeg kan love hr. Kim Mortensen, at regeringen nok på et passende tidspunkt skal indbyde til en kop kaffe, og så må vi se, om oppositionen ligesom har fundet sammen på det punkt.

Kl. 14:49

Formanden:
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:49

Kim Mortensen (S):

Jeg har altid syntes, det var meget flot, at den borgerlige regering ligesom lægger ansvaret for det her lands ve og vel over i hænderne på oppositionen, og oven i købet på det næststørste oppositionsparti. Det har jeg altid syntes var lidt særegent.

Jeg tror også, de fleste af os er enige om, at det, når vi efter et folketingsvalg har et andet flertal, også vil være den nye regerings ansvar at tage initiativ til, at vi kommer af med de her forbehold, hvis det er for Danmarks bedste. Nu er det imidlertid bare en borgerlig regering, der har ansvaret, det er en borgerlig statsminister, der mig bekendt har ansvaret for at udskrive folkeafstemning.

Når det nu er sidste runde, er det beskedne spørgsmål derfor igen: Er det tilfredsstillende for en ny forsvarsminister, at man af partitaktiske årsager bringer Danmark i den situation, at vi mister mere og mere indflydelse til stor skade for de soldater, vi sender til Afghanistan?

Kl. 14:50

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:50

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

For at tage det sidste først: I Afghanistan er vi en del af ISAF-styrken, vi er en del af NATO's samlede styrke, og vi har et fremragende samarbejde i NATO med henblik på at sikre vores soldater bedst muligt. Jeg vil godt slå meget klart fast, at sikringen af vores soldater på jorden ikke er afhængig af, hvorvidt vi deltager i forskningen i Forsvarsagenturet eller ej.

Det, der er vigtigt for mig at sige, er, at det på sigt kan få betydning. Samtidig er det vigtigt for mig som en del af regeringen at sige, at vi ønsker at afskaffe alle tre forbehold, fordi de alle tre er skadelige for Danmark. Derfor mener jeg sådan set ikke, at man kan

foretage den vægtning, som hr. Kim Mortensen gør, hvor man siger: Hvad er mest skadeligt for Danmark, hvad er mest skadeligt for vores soldater? Vi beskytter vores soldater, alt det vi overhovedet kan. Vi gør det i NATO-sammenhæng – det er sådan set med NATO vi er i Afghanistan – og jeg har fuld tiltro til, at det fortsætter.

At der så er et tættere samarbejde mellem NATO og EU netop på det her område med de improviserede sprængladninger, som vi berørte i det tidligere spørgsmål, synes jeg da kun er fint. Det kunne jo også godt være, der var en spillover-effekt, sådan at den viden, man havde i EU's Forsvarsagentur, kunne spilde over til NATO, og så kunne vi sådan set godt få gavn af det.

Det, der bare er vigtigt for mig at sige, er, at alle tre forbehold skal afskaffes under et. Det er det, der er regeringens politik, og vi skal nok indbyde til en kop kaffe, hvis det er sådan, at hr. Kim Mortensen kan massere Socialistisk Folkeparti til at blive enige i den betragtning.

Kl. 14:52

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen. Hermed sluttede spørgsmål 7.

Vi går til spørgsmål 8, der også er stilet til forsvarsministeren, denne gang af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 1602

8) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig i, at der skal findes en løsning på deltidsbrandmændenes problem, fordi de kun kan få suppleret deres understøttelse i 30 uger, når de har mistet deres arbejde i deres hovederhverv?

Formanden:

Værsgo for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:52

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand.

Er ministeren enig i, at der skal findes en løsning på deltidsbrandmændenes problem, fordi de kun kan få suppleret deres understøttelse i 30 uger, når de har mistet deres arbejde i deres hovederhverv?

Kl. 14:52

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 14:52

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg har glædet mig til det her. For jeg ved jo, at hr. Bjarne Laustsen utallige gange har rejst den her problemstilling om deltidsansatte brandmænd. Det har han gjort over for beskæftigelsesministeren her i Folketingssalen, det har han gjort over for finansministeren, og det har han gjort over for min forgænger som forsvarsminister, hr. Søren Gade.

Jeg tror også, at hr. Bjarne Laustsen er klar over – det burde han i hvert fald være – at han selv har fremsat et beslutningsforslag, B 85, som vi får til første behandling den 15. april 2010, og som handler om en mulig vederlagsmodel for de deltidsansatte brandmænd. Derfor vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi får rig lejlighed til at diskutere det her spørgsmål, når vi mødes i salen den 15. april til første behandling af B 85.

Kl. 14:53

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:53

Kl. 14:55

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne ønske den nye forsvarsminister velkommen til arbejdet, også på beredskabets vegne, og jeg helt sikker på, at det også gælder på vegne af deltidsbrandmændene. Derfor kan jeg sige, at den glæde, som ministeren udtrykker her i dag, er fuldstændig gensidig. For grunden til, at jeg stillede et meget generelt spørgsmål, er netop, at jeg mange gange er blevet præsenteret for sådan nogle remser. Først og sidst har man altid sagt: Vi er utrolig optaget af de problemer, vi har skabt for deltidsbrandmændene, og derfor drejer det sig om at finde en løsning for de der deltidsbrandmænd, for vi kan jo ikke have, at den ene efter den anden dropper ud af systemet, og at man ikke kan slukke de brande, der opstår.

Jeg har skam registreret, at regeringen har fået udsat behandlingen af det glimrende forslag, B 85, til den 15. april. Det er ikke min skyld, at det er blevet forhalet, men sådan er det gået. Derfor er det vigtigt indledende at finde ud af, om regeringen og den nye minister virkelig er optaget af at få løst det her problem, og om man anerkender, at der er et problem, som både foreningen, der repræsenterer deltidsbrandmændene, og FKB og KL har skrevet om. Der er stort set ikke den organisation, der ikke har nævnt det over for regeringen.

Derfor er det vigtigt at høre, hvor interesseret regeringen i virkeligheden er i det. For regeringen behøver ikke at vente på et beslutningsforslag fra et ydmygt folketingsmedlem fra Nordjylland. Hvis man mener, at det er et stort problem, kan man bare gå i gang med at løse det. Det håber jeg da at ministeren er enig med mig i.

Kl. 14:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:54

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg glæder mig gevaldigt til den 15. april, for der tager vi indholdsdiskussionen. Jeg synes sådan set, at diskussionen er for vigtig til, at vi skal tage den under et onsdagsspørgsmål, hvis jeg skal være helt ærlig.

Kl. 14:55

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:55

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er ked af, at forsvarsministeren ikke vil gå ind i mere substans i forbindelse med det her, for som vi også skal diskutere i forbindelse med det næste spørgsmål, har alle partier jo efterhånden foreslået nøjagtig det, vi skal diskutere den 15. april. Derfor ligger det lige for, og det kan ikke være ministeren ubekendt, for jeg ved, at forsvarsministeren tidligere har beskæftiget sig meget indgående med både forsvarspolitik og beredskabspolitik.

Derfor tror jeg også, at man har forståelse for, hvor stor en værdi den ordning, som vi kender, med, at der er deltidsbrandmænd i systemet, i stedet for at man har fuldtidsansatte, har, og for, hvor stor en ressourcebesparelse det giver, at man har et sådant system.

Jeg går ikke ud fra, at alle de organisationer, der har udtalt sig til fordel for at finde en model, er helt galt afmarcherede, vel?

Kl. 14:55

Formanden:

Ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg er fuldt optaget af det her område, ligesom jeg er fuldt optaget af alle mine andre områder. Det, der er vigtigt for mig, er, at vi tager substansdrøftelsen den 15. april, når vi førstebehandler B 85.

Kl. 14:56

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:56

Bjarne Laustsen (S):

Jeg må sige, at det, der bliver nævnt, tyder på en ny stil. Tidligere har man sagt, at regeringen har afsat nogle penge. Og der er nedsat en arbejdsgruppe, der dokumenterer, at det ikke er noget problem. Hvis det er en tilkendegivelse af, at der er en vilje til at løse problemet, ser jeg selvfølgelig frem til, at vi får en drøftelse af det den 15. april under den generelle første behandling.

Jeg glæder mig også til, hvordan alle mine kolleger i Folketinget, der tidligere har været med til at fremsætte lignende forslag, vil forholde sig til det. Det glæder jeg mig utrolig meget til.

Jeg stillede det her spørgsmål for at prøve ministeren af, men det er jo svært, når ordene er knappe med hensyn til, om der er en reel vilje til at løse et problem, som alle kan se, og som er åbenbart for enhver.

Kl. 14:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:56

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg er glad for hr. Bjarne Laustsens bekymring for ministrene, specielt for den nye minister. Og jeg kan forstå, at jeg skal se det her spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen som værende et forsøg på at vejlede den nye minister i, hvad den nye minister skal mene. Jeg vil sige dette til hr. Bjarne Laustsen: Jeg glæder mig gevaldigt til den 15. april.

Kl. 14:57

Formanden:

Med denne glæde sluttede hermed spørgsmål 8.

Vi går til spørgsmål 9, der også er stilet til forsvarsministeren og også her af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 1603

9) Til forsvarsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er ministeren enig med den tidligere forsvarsminister, hele oppositionen i midten af 1990'erne og den nuværende opposition med Socialdemokratiet i spidsen i, at løsningen for deltidsbrandmændene kan være en vederlagsmodel?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:57

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand.

Er ministeren enig med den tidligere forsvarsminister, hele oppositionen i midten af 1990'erne og den nuværende opposition med Socialdemokratiet i spidsen i, at løsningen for deltidsbrandmændene kan være en vederlagsmodel?

Kl. 14:57

Kl. 15:00

Formanden:

Det er ministeren.

Kl. 14:57

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som jeg lige var inde på før, da vi havde det forrige spørgsmål, har hr. Bjarne Laustsen jo selv rejst den her problemstilling her i Folketingssalen over for beskæftigelsesministeren, over for finansministeren og over for min forgænger, hr. Søren Gade.

Som jeg også var inde på i besvarelsen af det tidligere spørgsmål, er der fremsat beslutningsforslag nr. B 85 om vederlagsmodellen.

Den 15. april skal vi have førstebehandlingen, og jeg synes måske, det er at foregribe begivenhedernes gang og specielt debatten under B 85, som jeg jo glæder mig meget til, hvis jeg går ind og drøfter den model, hr. Bjarne Laustsen rent faktisk har fremsat beslutningsforslag nr. B 85 om. For det er jo sådan, jeg forstår spørgsmålet.

Så derfor vil jeg endnu en gang sige, at jeg ser frem til førstebehandlingen af B 85 den 15. april 2010.

Kl. 14:58

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:58

Bjarne Laustsen (S):

Det gør jeg også. Jeg kan sige, at ministeren nu næsten bliver reddet af gongongen, fordi det er begrænset, hvor mange onsdage der er tilbage indtil den 15. april. Så tiden nærmer sig, medmindre man finder på noget nyt, for at den kan udsættes en gang til.

Men det, der jo er interessant, selv om jeg anerkender ministerens unge alder, hvis man må sige det – det er jo en faktuel kendsgerning – er, at Venstre jo tidligere sammen med en lang række andre partier har fremsat B 63 og B 88 og meget, meget klart udsendt pressemeddelelser om, hvor godt det ville være. Og lang tid før den nuværende regering forringede reglerne om supplerende dagpenge, altså da der slet ingen regler var for dem, sagde man: Vi er parate til at lave forholdene langt bedre for deltidsbrandmændene.

Når man selv har været med til at fremsætte det forslag tidligere og der så opstår et problem, der kan løses med B 85, er det jo ret interessant at vide – for jeg vil tro, at der faktisk efterhånden er fuldstændig enighed blandt alle Folketingets partier om, at der skal findes en løsning – og jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke bare tager og løser det.

Kl. 14:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:59

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som jeg sagde i min indledende besvarelse af det her spørgsmål, synes jeg sådan set, at sagen fortjener en ordentlig behandling. Og jeg mener, at vi skylder sagen, at vi skylder det emne, som hr. Bjarne Laustsen bringer op her med sit spørgsmål nr. S 1603, at vi gemmer den diskussion til den 15. april, hvor vi har førstebehandlingen af B 85. Der kan vi så også tage den diskussion, der handler om, hvilke forslag VK fremsatte, da vi var i opposition.

Kl. 14:59

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Så vil jeg give ministeren tidligt fri. For en gangs skyld vil jeg ikke udnytte hele min spørgeret, men bede til og appellere til, at ministeren sammen med alle ordførerne går hjem og skriver en ordførertale, der er meget, meget positiv, til når vi skal behandle det her i Folketinget den 15. april; for det fortjener sagen simpelt hen. Tak.

Kl. 15:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:00

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg kan jo kun takke hr. Bjarne Laustsen for hans store bekymring for den nye minister. Jeg tror nu ikke, at ministerens holdning nødvendigvis er betinget af ministerens alder.

Kl. 15:00

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 9, og vi siger tak til hr. Bjarne Laustsen og til forsvarsministeren.

Næste spørgsmål – spørgsmål 10 – er stilet til undervisningsministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1459

10) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilken holdning har ministeren til offentliggørelse af nationale test i folkeskolen, og hvilket indtryk gør de dårlige erfaringer fra England i forhold til offentliggørelse af test på ministeren?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 15:00

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvilken holdning har ministeren til offentliggørelse af nationale test i folkeskolen, og hvilket indtryk gør de dårlige erfaringer fra England i forhold til offentliggørelse af test på ministeren?

Kl. 15:00

Formanden:

Det er ministeren.

Kl. 15:01

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Med regeringens arbejdsprogram »Danmark 2020 – Vi- den>vækst>velstand>velfærd« har vi sat fokus på mere frihed til skolerne, samtidig med at skolerne dokumenterer deres resultater. Testene skal bidrage til den dokumentation. Ud over resultaterne inden for læsning, matematik, naturfag og engelsk skal skolerne også kunne dokumentere, at eleverne trives, og at de udvikler sig til selvstændige og stærke individer med lyst til at lære mere og også gerne læse mere. Derfor skal der udvikles supplerende indikatorer, der kan belyse elevernes daglige trivsel og alsidige udvikling.

Jeg er meget opmærksom på de erfaringer, vi har fra andre lande, om offentliggørelse af testresultater, men det er også relevant at kigge på erfaringerne herhjemme fra. I Danmark offentliggør vi allerede standpunktskarakterer og resultaterne af folkeskolens afgangsprøver på skole- og kommuneniveau, og jeg har ikke kendskab til, at det skulle have haft nogen negative effekter. I Sverige har der siden 2000 været åbenhed om skolens resultater fra de nationale prøver,

som svarer til vores nationale test. Herfra lyder meldingen også, at det sker uden problemer.

Når man i England har andre erfaringer end i Danmark og Sverige, skyldes det formentlig, at der er forskellige traditioner for, hvordan man bruger test. I England bruges testene mest til at kontrollere skoler og lærere. I sidste ende risikerer skoler at lukke, hvis de klarer sig dårligt i testene.

Man kan ikke direkte overføre erfaringerne fra England til Danmark. F.eks. er jeg overbevist om, at ingen lærere i Danmark vil begynde at bruge undervisningstiden til at træne elever i at gå til test, blot fordi skolens og kommunens resultater bliver offentliggjort. Jeg har heller ikke hørt om, at man er begyndt at træne eleverne mere i afgangsprøver, efter at karaktererne blev offentliggjort.

Vi er i regeringen opmærksomme på, at resultaterne skal offentliggøres på en sådan måde, at de giver det mest retvisende og brugbare billede af skolernes præstationer. Et godt testresultat er ikke nødvendigvis ensbetydende med en god skole. Regeringen vil derfor sørge for, at de offentliggjorte resultater fra de nationale test bliver korigeret for relevante socioøkonomiske forhold.

Kl. 15:03

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:03

Leif Lahn Jensen (S):

Grunden til, at man lavede de her nationale test, var jo netop, at man skulle bruge dem som et pædagogisk værktøj. De var beregnet på at give lærerne et redskab, for at de kunne se, hvor langt eleverne var, og hjælpe de svage, men også de dygtige elever videre, i forhold til hvor langt de var.

Man aftalte også dengang, at de ikke skulle offentliggøres, og det mente alle jo; det mente den tidligere undervisningsminister, hr. Bertel Haarder, også. Og vi var faktisk meget, meget enige. Så skete der noget meget pudsigt, for efter et møde, som tilfældigvis blev kaldt Marienborgmødet, kom statsministeren ud og sagde: Nu skal de offentliggøres, det er en rigtig god idé. Så nu er det pludselig en god idé, og glemt er alle andre erfaringer. Der siger ministeren så, at de ikke er glemt, og at alt det, eksperterne siger, heller ikke er glemt. Men jeg kan ikke lade være med at spørge: Gør det ikke indtryk på ministeren, når flere eksperter, bl.a. den engelske uddannelsessekspert Peter Mortimore, som netop er en, som den tidligere undervisningsminister også nævnte under diverse samråd, mener, at det vil skade det danske system lige så meget, som det har skadet det engelske system?

Med hensyn til kontrol vil jeg sige, at det godt kan være, at regeringen og staten ikke vil kontrollere skolerne, men det kan forældre jo rent faktisk gøre via de her resultater.

Kl. 15:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:04

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, at det vil forældrene kunne, når de ser resultaterne for klasserne, for skolerne og for kommunerne, men man må også stille sig selv spørgsmålet: Er det formålstjenligt, at kommunalbestyrelser og ledelser på skoler får kendskab til en viden om elever og skoler, som forældrene til de elever ikke kan få? Altså, der ligger jo også en politisk holdning i at sige: Vi mener, at når der er en viden om eleven, om klassen, om skolen, er det egentlig lidt underligt at forholde den allervæsentligste person, nemlig moren eller faren, den viden.

Derudover vil jeg gerne tilføje, at jeg ikke mener, man kan overføre resultater fra ét skolesystem til et andet, for kunne man det, skulle man jo bare tage rundt og spørge: Hvor klarer de sig rigtig godt? Og så kunne man fuldstændig kopiere deres systemer, og det er jeg ikke sikker på at Socialdemokraterne eller regeringen vil være interesseret i. Man er nødt til at se, hvordan skolen fungerer, i et helhedsbillede, herunder også åbenhed omkring resultater.

Kl. 15:05

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:05

Leif Lahn Jensen (S):

Nu kommer ministeren faktisk ind på et rigtig godt emne, for en dansk forsker, Poul Skov, mener jo, at den her offentliggørelse kan give noget, han kalder en wash back-effekt, og det lyder rigtig godt – nej, det lyder ikke godt, men det lyder flot. Det er nemlig det, at lærerne kommer til at tilrettelægge undervisningen efter, hvad der bliver testet i. Og det er jo det, der er det farlige, for kan man ikke frygte, at lærerne på de her skoler ønsker så meget at få gode resultater i de her test, at man retter undervisningen ind efter testene og ikke undervisningen ind efter fagets baggrund, tankegang og metoder? Og hvorfor vil lærerne gøre det? Det vil de gøre for at skabe gode resultater, så forældrene bliver imponeret over de skoler, som har gode resultater, og på grund af det frie valg vil de begynde at zappe, hvilket man jo ser at de i forvejen gør.

Hvis dette sker, kan man så ikke frygte, at de skoler, som netop ikke kan give de resultater, de skoler, som måske ligger i områder med svagere elever, vil tabe på det, så der derved vil blive skabt A- og B-skoler? Det er jo netop det, vi frygter.

Kl. 15:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:06

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man kan jo også argumentere modsat og sige, at i dag ved vi, at forældrene i høj grad stemmer med fødderne, altså, de flytter imellem skolerne, og de flytter også ud fra et helhedsindtryk. Det, der kan være med til at sætte fokus, er, at hvis man generelt får nogle dårlige resultater på en skole, kan der komme et berettiget pres fra forældrene om, at der bliver gjort en særlig satsning i forhold til skolen. Det er jo også forældrenes forsvar, at de har mulighed for at gå til kommunalbestyrelsen og sige: Vi er ikke tilfredse med den undervisning, vores børn får. Det er ikke for at hænge den enkelte lærer ud, men for at sikre, at kommunalbestyrelsen også sikrer en god kvalitet på netop deres distriktsskole. Så det kan bruges omvendt.

I dag har forældrene faktisk ikke ret meget andet at gå efter end deres egen personlige oplevelse, og det kan være vanskeligt som forælder at sige: Mit barn klarer sig ikke så godt, mit barn har ikke fået så gode resultater, og derfor fravælger jeg skolen. Man kan også gå i dialog med et kommunalbestyrelsesmedlem. Man står altså stærkere, hvis man har en samlet vurdering af de resultater, der er.

Så vil jeg i øvrigt sige, at mit kendskab til danske forældre er, at man laver en helhedsvurdering af sit barns skole og ikke vurderer alene på baggrund af de faglige resultater, selv om de er de vigtigste.

Kl. 15:07

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:07

Leif Lahn Jensen (S):

Der er bare en forskel, for der er en undersøgelse fra Rambøll, der siger noget andet end det, ministeren har foremmelsen af. Der er en undersøgelse, der siger, at 20 pct. af forældrene faktisk er parate til at flytte deres børn, hvis de ser, at deres skole har nogle dårlige resultater. Og det, jeg siger, er, at dårlige resultater netop ikke behøver at være, fordi skolen ikke gør det godt, dårlige resultater kan også være, fordi den ligger i et område, hvor eleverne måske ikke er så stærke som de andre.

Så er det åbenbart i orden, at forældrene skal kunne fravælge den, og så er det jo, at vi får skabt A- og B-skoler. Og det var netop det, vi var bange for, da det blev forhandlet på plads. Vi blev enige om, dengang der blev forhandlet – der var ministeren og jeg ikke med; det kan godt være, at ministeren var med som uddannelsesordfører, men jeg var i hvert fald ikke med – at man lavede det som et pædagogisk værktøj, og vi blev enige om, at det skulle være obligatoriske test, det var vores krav. Nu har statsministeren så sagt, at en opsigelse af skoleforliget ikke er utænkeligt. Er det i orden? Er det i orden, at man under en forhandling går med til nogle ting, og at man senere tager det væk, som de andre egentlig gik ind for, og så bliver man enig om noget andet? Er det ikke, hvad man kan kalde snyd?

Kl. 15:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:08

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Min tilgang er, at jeg meget gerne vil overbevise folkeskoleforligskredsen om, at når vi gerne vil give mere lokal frihed til skolerne, har vi også mere fokus på resultaterne, for det synes jeg er en sund måde at bevæge sig på i folkeskolen. Vi stiller nogle krav simpelt hen af hensyn til eleverne, vores fælles samfunds fremtid, men vi sætter så midlerne mere fri.

Må jeg så ikke lige kommentere et tidligere spørgsmål, som jeg ikke fik besvaret fuldt og helt, nemlig om lærerne skulle finde på at undervise efter testene. Til det vil jeg sige, at det faktisk ikke vil genere mig spor, for det, man tester i, er jo trinmålene i fagene, og dermed tester man sådan set i det, man må forvente at lærerne i forvejen underviser efter, nemlig de lovpligtige trinmål.

Men at forældrene i dag stemmer med fødderne, at 20 pct. agter at gøre det, hvis der er dårlige resultater, kommer sådan set ikke bag på mig, men det, jeg mener man gør, er, at man giver forældrene et redskab til at gå til kommunalbestyrelsen og sige: Vores distriktskole klarer sig for dårligt. I må sætte ind, I må hjælpe os til at skabe en bedre skole for vores elever. For det er sådan set derfor, skolen er der.

Kl. 15:10

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 10.

Vi går til spørgsmål 11, der også er stilet til undervisningsministeren og også af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 1460

11) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at puljen til efteruddannelse af lærere ikke er brugt, og hvordan vil ministeren fremme efteruddannelsen fremover?

Formanden:

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:10

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Hvordan forholder ministeren sig til, at puljen til efteruddannelse af lærere ikke er brugt, og hvordan vil ministeren fremme efteruddannelsen fremover?

Kl. 15:10

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 15:10

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg deler bekymringen over, at der ikke er en ordentlig efteruddannelsesindsats over for lærerne, for der er ingen tvivl om, at lærernes kompetencer og evner til også at stå mål med de nye udfordringer, folkeskolens elever byder på, er helt centrale. Men jeg må desuden også slå fast, at ansvaret for efteruddannelse af folkeskolens lærere og ledere er placeret i kommunerne.

Puljen med midler til efteruddannelse i 2006-2009 har været et statsligt incitament til at fremme kommunernes efteruddannelse inden for en række centrale fag i folkeskolen samt læsevejledning og skoleledelse. Det ville naturligvis have været ønskeligt, hvis kommunerne havde brugt alle de penge, der var afsat til formålet, for det var jo derfor, vi afsatte dem. Men formålet med initiativet har også været at give en saltvandsindsprøjtning til kommunerne, ikke at overtage forpligtelsen og den fulde finansiering af lærernes og skoleledernes efteruddannelse.

Fremadrettet vil jeg hellere drøfte med kommunerne og folkeskolens øvrige parter, hvilke behov vi ser for at understøtte lærernes kompetencer i dagens og morgendagens folkeskole. Der er selvfølgelig behov for at tilføje, at de altså er ret gode i forvejen. Så det er noget, der skal bygges ovenpå. Der er faktisk flere analyser udarbejdet som indspil til mine drøftelser med andre parter. Der er en fælles arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Undervisningsministeriet, KL og professionshøjskolerne, som er på vej med en analyse og forslag til målretning af professionshøjskolernes udbud af efteruddannelse inden for vigtige undervisningsmæssige udfordringer i folkeskolen. Det er bl.a. klasserumsledelse, pædagogisk brug af it, undervisningsdifferentiering og evidensbaseret undervisning.

Derudover ser jeg i forbindelse med 360-graders-eftersynet af folkeskolen frem til at modtage og drøfte de af rejsesholdets vurderinger og anbefalinger, der vedrører lærernes kompetenceudvikling. Men det er altså et kommunalt ansvar.

Kl. 15:12

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:12

Leif Lahn Jensen (S):

Statsministeren har sagt følgende – og så vil jeg lige i parentes sige, at det blev sagt, inden man skulle til at spare de her småpenge, de her 24 mia. kr.:

Hvis vi skal løfte folkeskolen op i topfem, og det er regeringens mål, og det står ikke til diskussion, så skal lærerne have et kvalitetsløft, og det handler i høj grad om efteruddannelse.

Nu viser det sig så, at antallet af efteruddannelsestimer blandt skolelærerne har været faldende under den her regering. Derfor får statsministeren jo nok brug for at gøre mere, end han rent faktisk gør. Det, der får mig til at regere, er, at jeg så læser den artikel, som ministeren sikkert også har set, om, at ud af de 230 mio. kr. kroner, der er sat af til det, er kun 22 mio. kr. brugt på efteruddannelse.

Så jeg kunne godt tænke mig, at ministeren lige satte lidt ord på, hvordan vi kan få de penge brugt, og svarede på, om ministeren kommer med en eller anden plan for, hvornår og hvordan det vil ske. For det kan jo kun være i alles interesse, at vi også bruger de penge, der er sat af til efteruddannelse.

Kl. 15:13

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, vi har jo givet et meget klart incitament til kommunerne til at følge op på det ønske, der har været om ekstra efteruddannelse, og en disposition over de midler, der ikke er brugt, agter jeg ikke at foretage, før jeg ud fra 360-graders-eftersynet har set, hvor der er særligt behov for at sætte ind. Jeg synes, det ville være meningsløst, når vi har et stort projekt undervejs til at forbedre folkeskolen og støtte lærerne og lederne i deres arbejde, at jeg så skulle foregribe det, mens den store proces er i gang.

Men må jeg ikke også sige, at der jo ikke er gang i en spareøvelse ude i kommunerne, som vi har foranlediget. Økonomien i den danske folkeskole er bedre i dag, end den har været tidligere. Vi har afsat flere penge til kommunerne i 2010 end nogen sinde tidligere, herunder også til anlæg og investering i nyt udstyr. Derfor er der sådan set ikke nogen, hvad skal man sige, national begrundelse for, at de nogle steder har valgt ikke at gennemføre efteruddannelsen. Vi har givet et klart incitament, det står jeg gerne ved, men disponeringen over de midler, der ikke er blevet anvendt, vil jeg udsætte, til jeg kender resultaterne af 360-graders-eftersynet.

Kl. 15:14

Formanden:
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:14

Leif Lahn Jensen (S):

360-graders-eftersyn er jo et fantastisk ord. Det, jeg kan huske fra min matematik for mange år siden, da jeg gik i skole, er, at 360 grader betyder, at man er tilbage ved nul. Jeg er bange for, at det er det, det ender med, når regeringen har lavet det der 360-graders-eftersyn. Det bliver spændende at se. Det var en lille bemærkning.

Jeg har også hørt fra Anders Balle, at reglerne, ud fra hvilke man kan søge om de her penge til efteruddannelse, er meget bureaukratiske; det har jeg også læst i en artikel. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ser et problem i det, og om ministeren har tænkt sig at ændre på det. For jeg har også flere gange hørt, at regeringen har pralet af, at den vil fjerne nogle af de her bureaukratiske regler, som den selvfølgelig selv har været med til at lave. Men især på det her område kunne det jo være interessant at høre, om ministeren har undersøgt, at det kan være en af grundene til, at pengene ikke er blevet brugt.

Kl. 15:15

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:15

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg hører meget gerne om specifikke problemer med at skulle hente penge hjem. Jeg må sige, at det, at det skulle være begrundelsen, ikke er noget, der er blevet fremført over for mig. Den eneste begrundelse, jeg har hørt hidtil, har været, at kommunerne ikke mente, at de selv havde råd til at stille med deres andel. Det er der, hvor jeg lige klandrer prioriteringen en lille smule. Det er klart, at jeg som under-

visningsminister skal gøre det, når der er flere penge i kommunerne. Vi var under forhandlingerne i juni sidste år enige om, at man i 2010 som minimum kunne opretholde samme serviceniveau i 2010 som i 2009, og der er kommet ekstra penge til anlæg, og der er simpelt hen generelt stillet flere ressourcer til rådighed. Så har man ude kommunalt ikke prioriteret at efteruddanne lærerne yderligere. Altså, man skal regne med, at de penge, der er afsat fra statens side, er tænkt som et løft oven i det, der i forvejen gøres.

Så vil jeg også godt lige understrege, at det første bud, man så fra statsministerens side vedrørende folkeskolen, var et løft på 150 mio. kr. årligt til et læseløft i folkeskolen de kommende år. Det er i øvrigt penge, der er tilvejebragt igennem bankpakkerne. Så det tegner da meget godt.

Kl. 15:16

Formanden:
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:16

Leif Lahn Jensen (S):

Dengang man lavede den her aftale, gjorde man det på en sådan måde – så vidt jeg forstår – at staten betalte den ene halvdel og kommunen betalte den anden, det vi kalder 1 : 1. Om det tegner meget godt, ved jeg ikke. Det, vi i hvert fald kan se, er, at kommunerne ikke har haft ret mange penge og har været nødt til at finde dem et sted. Nogle af dem er under minimum i timetal, andre på, og nogle er lidt over, men de har fundet dem et sted, og de synes jo selvfølgelig alle sammen, at det er rigtig træls at finde dem på efteruddannelse, men det har de så gjort. Det har så også gjort, at vores tidligere undervisningsminister, hr. Bertel Haarder, var hurtig til at gå ud at give kommunerne skylden for, at de havde sparet på en ordentlig efteruddannelse. Den nye minister har bestemt også lært at være hurtig til at give kommunerne skylden. Den ros skal den nye minister da have.

Men spørgsmålet er, når vi nu snakker nulvækst, når vi nu snakker et tidspunkt, hvor udgifterne til de vanskelige børn stiger, så kommunerne får flere udgifter, men får en nulvækst, ikke får flere penge, om ministeren så helt ærligt tror på, at skolerne har råd og mulighed for at opprioritere efteruddannelsen, medmindre ministeren går ind og gør noget?

Kl. 15:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:17

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man har i hvert fald mulighed for i mange kommuner at frigøre ressourcer til det, for hvis man gjorde det som de fem bedste skoler i landet, kunne man faktisk frigøre 2 millioner undervisningstimer. Så der er da i hvert fald et potentiale i mange kommuner. Nu taler jeg om landsgennemsnit.

Derudover vil jeg sige, at når der henvises til minimumstimetallet, og jeg har jo ansvaret for, hvordan det ser ud overordnet i landet, er det faktisk sådan, at man ligger over det vejledende timetal, ikke bare langt over minimumstimetallet, men også over det vejledende timetal. Det dækker selvfølgelig over nogle geografiske forskelle, og Skolestyrelsen er i færd med at undersøge de kommuner, hvor man ligger under minimumstimetallet, og det har vi haft et langt samråd om. Det er jo velkendt, at det bliver der taget hånd fra vores side.

Med hensyn til specialundervisning må jeg sige, at jeg stod oppe på den talerstol og var ordfører, da vi havde gennemført kommunalreformen, hvor det selv samme parti kritiserede os for, at der nu nok ville blive sparet helt vildt på den vidtgående specialundervisning, når det kom ud i kommunerne. Jeg kan konstatere, at det er gået modsat. Det sagde jeg også dengang. Det er gået modsat, og derfor

har jeg iværksat et stykke arbejde med at få fundet ud af, hvad der sker med specialundervisningsområdet, og hvordan vi kan lette kommunernes opgaver her, samtidig med at det ikke går ud over børnene, fordi det er en fælles udfordring.

Kl. 15:18

Formanden:

Tak til hr. Leif Lahn Jensen. Hermed sluttede spørgsmål 11.

Spørgsmål 12 er stadig stilet til undervisningsministeren og den gang af fru Nanna Westerby.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 1628

12) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på ungdoms- og professionsuddannelserne som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 15:18

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på ungdoms- og professionsuddannelserne som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013?

Kl. 15:18

Formanden:

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 15:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, jeg kan ikke stille nogen former for garantier for noget som helst overhovedet og agter heller ikke at gøre det. Det, der er situationen, er, at det ikke er gået op for SF, at uanset hvilken regering der måtte sidde, bør vi leve op til konvergensprogrammets målsætninger – ikke, fordi vi vil få mange skældud fra EU, hvis vi ikke gør det, for vi er faktisk duks i EU-sammenhæng, men alene af den grund, at der vil ske det, at man vil miste tillid til den danske økonomiske politik, hvilket meget let kan skabe et pres på kronen, hvorefter man så får rentestigninger, som kan gøre ubodelig skade for dansk økonomi. Men jeg forventer ikke, at det er det, uddannelsesordføreren ønsker at spørge til.

Men jeg kan sige, at jeg ikke garanterer noget som helst vedrørende økonomien, ligesom ingen andre partier burde gøre det, for situationen er den, at vi har store udfordringer som følge af den internationale økonomiske krise. Det erkender vi i regeringen; det synes jeg også oppositionen skulle tage at gøre.

Kl. 15:19

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:19

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Baggrunden for det her spørgsmål er jo rigtigt nok, at regeringen har meldt ud, at man vil reducere de offentlige udgifter med 24 mia. kr. for at mindske statens underskud i 2013. Det er jo sådan set et nobelt og ædelt formål, og Socialdemokratiet og SF har også meddelt, at vi sammen vil fremlægge en plan, som vil gøre det samme eller i hvert fald have det samme formål. Men det, jeg er be-

kymret for, er jo netop det middel, man tager i brug, nemlig at man vil løse underskudsproblemet i 2013 dels ved det, man kalder nulvækst – det skal sikre 13 mia. kr. – dels ved besparelser på offentlige overførsler, der skal sikre 11 mia. kr.

Det første, jeg gerne vil tage fat i, er den her nulvækst, der skal skaffe de 13 mia. kr. Nu siger ministeren, at man ikke vil give nogen garantier, og det, jeg jo gerne vil vide, er, hvor det er, de her penge skal hentes henne. Regeringen bliver ved med at sige, at vi sagtens kan have nulvækst, uden at nogen kan mærke det. Det synes jeg virker lidt som sådan en hokuspokusøkonomi. I hele regeringsperioden har væksten jo været på 1,7 pct. om året. Det vil sige, at der vil være mindre udvikling i velfærden, end der har været de sidste par år under den her regering, og det har jo ikke været voldsomt. Samtidig siger man, at sygehusene skal have flere penge, for de skal friholdes fra den her nulvækst. Dansk Folkeparti, som jeg ved regeringen jo normalt er ret afhængig af, siger, at ældreomsorgen skal friholdes; det vil sige, at der også skal bruges flere penge der. Så alt i alt kan jeg ikke forstå det her på anden måde, end at der skal spares nogle penge, og derfor vil jeg jo gerne som uddannelsesordfører høre, om det kommer til at gå ud over ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne. Og hvis det gør, synes jeg da, at det vil klæde regeringen at sige, hvor det er, de penge skal hentes; hvor det er, man vil skære ned.

Kl. 15:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det jo enhver regerings privilegium at tage det, som tingene kommer. Det er man ligesom nødt til. Først er der KL- og regionsforhandlinger, det er i juni måned. Derefter fremlægger regeringen sit finanslovsforslag, det er i august måned. Så behandler man det hen over efteråret, og så træder det jo i kraft ved tredjebehandlingen, typisk hen i december måned. Og det er også den proces, jeg vil henholde mig til.

Men det er ikke sådan, at der i undervisningssektoren ikke kan frigøres ressourcer, hvis man organiserer sig noget bedre. De beregninger, der er foretaget ovre i Finansministeriet, peger i retning af, at der faktisk er et potentiale på 1,3 mia. kr., hvis bare man gjorde det som de 10 pct. bedste. Altså, hvis man i skole- og undervisningssektoren eller i folkeskolen alene tilrettelagde sin hverdag så godt som de 10 pct. bedste, ville det frigøre en enorm ressource.

Derudover mener jeg også, at det er væsentligt at pege på, at andre organisationer, der er ret gode til at regne på sådan noget som erhvervsliv, mener, at hvis man sendte flere ting i udbud og spurgte mere til prisen, ville man også kunne frigøre et enormt potentiale. Og så vil jeg sige, at nulvækst jo også er udtryk for, at man sikrer, at både priser og lønudvikling følges. Så det ser faktisk lysere ud, end det gør i noget som helst andet europæisk land bortset fra Tyskland, der kan måle sig med os.

Kl. 15:22

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:22

Nanna Westerby (SF):

Vi kommer det måske lidt nærmere her. Jeg har fået at vide, at der ikke bliver givet en garanti. Men hvor er det så, at de her penge skal tages henne? Skal man sende mere fra ungdomsuddannelserne og professionshøjskolerne i udbud? Jeg har lidt svært ved umiddelbart at se, hvordan man kan hente de store penge der, men jeg kunne godt tænke mig at høre: Er det der, man skal skære ned? Hvad er det for

nogle effektiviseringer, man vil lave? Jeg synes altså, regeringen bliver nødt til at være lidt mere præcise på, hvor det er, man vil hente de her penge på ungdomsuddannelserne og på professionshøjskolerne.

Kl. 15:25

Noget, vi jo har set, er, at andelen af unge, der tager en uddannelse, faktisk er faldet de sidste par år. Og det er faktisk sådan, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har regnet ud, at samfundet taber 6 mia. kr. årligt på, at der er så få unge, der tager en uddannelse som i dag. Derfor synes jeg jo, det er lidt vigtigt, at vi får at vide, hvor man vil hente de her nedskæringer henne. Kan vi forvente, at det er noget, der vil få frafaldet til at stige yderligere? Og bekymrer det ikke ministeren, at vi har så store samfundstab årligt på, at der er så få unge, som tager en uddannelse, som der er i dag?

Kl. 15:23

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 15:23

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Hvis det alene var penge, der kunne gøre det, så må man sige, at vi burde have en langt bedre uddannelsesfrekvens i Danmark, eftersom vi ligger i top med hensyn til udgifterne til skolesystemet. Så den lineære sammenhæng kan man ikke slutte sig til. Man ved også fra undersøgelser, at man ikke kan se, at man nødvendigvis får bedre resultater i den folkeskole, der har mange penge, end i den, der har få. Selv hvis man justerer for socioøkonomiske baggrunde osv. i den pågældende kommune eller det pågældende skoledistrikt, er der heller ikke en umiddelbar sammenhæng. Det viser bare noget om, hvor meget man kan hente ved organisering.

Så synes jeg, det er lidt frisk af SF's ordfører at bede os om at være lidt mere præcise i regeringen. Det, vi har lagt frem, er en plan for, hvordan vi finder 24 mia. kr., mens der i SF's politik er en manko på indtil videre 36 mia. kr., man ikke har redegjort for. Så måske kunne det være interessant, at SF fremlagde sin overordnede økonomiske politik, så kunne man se, hvori hovedforskellene bestod.

Kl. 15:24

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:24

Nanna Westerby (SF):

Jeg kan garantere for, at SF har tænkt sig at fremlægge noget om, hvor man har tænkt sig at finde det underskud henne, og jeg kan også garantere for, at man har tænkt sig at sige det ret præcist, sådan at danskerne ved, når de går til valg: Hvor er det, vi vil finde de penge? Nu siger ministeren, at regeringen har fremlagt en plan for, hvordan man vil finde 24 mia. kr., men jeg vil sige: Nej, det har man ikke. Regeringen har fremlagt en plan, som lyder på, at man vil skære 24 mia. kr. på velfærden. Man har ikke sagt, hvordan det er, man har tænkt sig at finde dem, men det er jo lige præcis det, jeg spørger til i dag. Man siger, at man vil finde 24 mia. kr., 13 mia. kr. af dem skal hentes på nulvækst, men hvad kommer det til at betyde for ungdomsuddannelserne og professionshøjskolerne? Det synes jeg man skylder at svare på, når man siger, at der skal spares 13 mia. kr. på velfærdsområdet. Hvad kommer det til at betyde for professionshøjskolerne og ungdomsuddannelserne?

Så vil jeg også gerne høre noget om den anden del af planen. Man siger, at man vil finde 11 mia. kr. på overførselsindkomster, og det er jo bl.a. sådan noget som statens uddannelsesstøtte, SU'en. Kan jeg også få en garanti for, at regeringen ikke har tænkt sig at skære på SU'en, eller kan vi også forvente besparelser på det område?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu kom vi over i den meget underholdende afdeling, hvor SF's ordfører siger, at man vil fremlægge en plan, så borgerne nøjagtigt ved, hvad det er, de kan regne med, hvis der kommer en S-SF-regering. Hvis det er på samme måde, som da man fremlagde sin skatteplan, som der ikke kunne ændres et komma i, og hvorefter man så fratrådte en stribe af de ting, man agtede at gøre i forhold til skatten, så må jeg sige, at befolkningen i hvert fald ikke kan regne med noget som helst andet end den strategi, der lægges og følges i SF. Den strategi er, hver eneste gang jeg eller nogle af mine kollegaer er hernede i salen, at komme med forslag, der er udgiftskrævende, altså forslag, hvormed man bare udvider den problemstilling, som det danske samfund har, i forhold til den overordnede økonomiske politik. Men jeg vil ikke give nogen garantier på nogen som helst områder, for situationen er den, at vi vil gøre det nødvendige i regeringen. Det er den politik, jeg agter at føre: Jeg vil gøre det nødvendige for at sikre, at de unge, vi får igennem uddannelsessystemet, også har et job, når de på et tidspunkt er færdiguddannede. Det har vi også en forpligtelse til, så de har noget at stå op til, når de en dag forlader det offentlige uddannelsessystem.

Kl. 15:26

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 12.

Vi går til spørgsmål 13, der også er stillet til undervisningsministeren af fru Nanna Westerby.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 1630

13) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at ungdoms- og professionsuddannelserne friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for ungdoms- og professionsuddannelserne mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Formanden:

Værsgo til fru Nanna Westerby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:26

Nanna Westerby (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at ungdoms- og professionsuddannelserne friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for ungdoms- og professionsuddannelserne mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Kl. 15:27

Formanden:

Undervisningsministeren.

Kl. 15:27

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det bliver jo nøjagtig det samme svar.

Regeringen forhandler med kommunerne og regionerne, når vi kommer frem til juni, om den fremtidige økonomi for de to store dele af vores samfund, nemlig det kommunale og det regionale område. Når vi så kommer frem til august måned, fremlægger regeringen sit finanslovsforslag. Det førstebehandles i september; så går forhandlingerne i gang; og så afsluttes de med tredje behandling her.

På det tidspunkt vil man vide nøjagtigt, hvilke ændringer der sker i den danske økonomi med henblik på at sikre, at vi også har et samfund og en velstand om få år. Jeg mener også, at det er forfejlet at sige, at hver gang man eventuelt vender en krone i den offentlige sektor, er det besparelser og nedgang. Jeg kender mange gode eksempler på virksomheder, der har været igennem runder, hvor de har sagt: Lad os lige kigge vores omkostningsstruktur, vores organisering, igennem. Det er måske en hovedårsag til, at de har overlevet på det internationale marked.

Jeg ved godt, at det er SF fuldstændig fremmed, men nogle gange kan man faktisk godt løse problemer med kreative ideer frem for at stoppe flere penge i dem. For situationen er den, at vi jo ikke kan blive ved med at hente dem ude på de private arbejdspladser. Situationen er jo den, at det i høj grad er det private arbejdsmarked, der skal få os igennem krisen. Og når SF altså agter at bruge masser af flere penge, lyder det som milde gaver, men det er jo faktisk en nedtur for dansk økonomi. Der er kun ét sted at hente dem, og det er i det private erhvervsliv, og de har ikke råd til at betale mere.

Kl. 15:28

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:28

Nanna Westerby (SF):

Tak. Lad mig først sige, at jeg godt ved, at Venstre prøver at køre et eller andet spin om, at vores skatteplan »Fair Forandring« er blevet ændret af flere omgange, siden vi fremlagde den i august. Der er ikke ændret et komma i Socialdemokratiet og SF's skatteplan »Fair forandring«.

Men det er nu ikke det, som det her spørgsmål handler om. Jeg kan godt forstå, at ministeren gerne vil snakke om noget andet, men det her spørgsmål handler jo om, at regeringen har sagt, at man vil spare 24 mia. kr. på velfærden. Jeg synes bare, at man skylder at sige til uddannelsesinstitutioner rundtomkring i det her land, der knokler for at få flere unge til at tage en uddannelse, hvor det er, de skal spare henne.

Regeringen siger, at man ikke vil give dem nogen garanti for, at der ikke kommer nedskæringer, men synes ministeren ikke, at det er en lille smule fejlt, at man bare siger: Det kan være, I skal skære ned – det får I at vide om et halvt år? Mener ministeren virkelig, at de danske uddannelsesinstitutioner nu skal gå et halvt år og være bekymret for, hvor de skal skære ned henne?

Jeg synes, at når man siger, at man gerne vil skære ned på den offentlige sektor, så skylder man også at sige, hvor det er, de penge skal hentes henne.

Kl. 15:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:29

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen det gør vi jo også, når vi fremlægger finanslovsforslaget. Det er en fuldstændig normal proces i Folketinget og har været det i årtier.

Det, man kan sige, der er lidt fejlt, er, at man bliver ved med at love guld og grønne skove, og at der ikke er nogen problemer, hvis bare SF kommer i regering, for så skal de nok gøre det rigtig godt. Men SF skylder jo om nogen at forklare, hvor de ekstra penge, som man dagligt står her og påstår, man vil bruge på velfærd, skal komme fra. Jeg synes egentlig, at man skylder at fortælle den privatanstattede medarbejder, som er i et konkurrenceudsat job, hvor han skal finde job i fremtiden, hvis det er sådan, at dansk produktion bliver dyrere og dyrere, fordi der skal betales mere til velfærdsydelse i

en situation, hvor hele verdensøkonomien er under pres, hvor verdensmarkederne indskrænkes, og hvor konkurrencen for danske virksomheder derfor er hårdere.

Men vi kommer det jo ikke meget nærmere. Jeg prøver sådan set bare på at være venlig ved at udfolde diskussionen, for jeg agter naturligvis ikke at fremlægge finanspolitikken for 2011 her i salen i spørgetimen i dag.

Kl. 15:30

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:30

Nanna Westerby (SF):

Det, man i hvert fald kan drage som konklusion, er, at vi kan forvente nedskæringer på professionshøjskolerne og ungdomsuddannelserne. Det er jo det, man hører fra ministeren, nemlig at der er masser af områder af professionshøjskolerne og ungdomsuddannelserne, hvor vi kan skære ned.

Så vil jeg gerne lige læse et citat op fra ministerens egen partifælle, Erik Fabrin, som er tidligere formand for Kommunernes Landsforening. Erik Fabrin siger:

»I regeringens optik må sygehusenes budgetter fortsat vokse. Det betyder, at nulvækst i den samlede offentlige sektor er ensbetydende med negativ vækst i kommunerne fra 2010 til 2011. Og dermed reduktioner på de centrale velfærdsområder, der dækker tre fjerdedele af kommunernes driftsbudgetter. Regeringen må sige klart, om nulvækst er lig med uændret serviceniveau i kommunerne.«

Det samme spørgsmål kunne jeg faktisk godt tænke mig at få svar på i forhold til ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne, altså vores unges uddannelsesmuligheder. Kommer den her plan fra regeringen til at betyde uændret serviceniveau, eller kommer vi til at opleve forringelser af serviceniveauet som konsekvens af regeringens politik?

Kl. 15:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:31

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Situationen er den, at finanslovsforslaget bliver fremlagt i august; så bliver det behandlet i efteråret; og så må vi se, hvad det er endt med, når vi kommer frem til datoen for vedtagelsen her i Folketinget. Men jeg stiller ikke nogen garantier for, at vi ikke skal igennem øvelser på områder, som kan betyde, at man synes, at man skal arbejde lidt anderledes eller frigøre nogle af de potentialer, som ligger der i forvejen. Derfor vil jeg henvise til, at finansministeren jo i sidste uge sagde, at der faktisk var, hvis man bare alene gennemgik folkeskoleområdet, et potentiale på 1,3 mia. kr., og der kan også være muligheder på andre områder.

Det er jo sådan, at hvis man – også fra SF's side – indimellem så sådan for alvor på de gode eksempler, så kunne vi frigøre en enorm ressource, og den mulighed skal vi altså ikke lade ligge, når vi er i en situation, hvor dansk økonomi er presset som følge af den internationale økonomiske krise, som vi godt vil vedkende os at vi i det danske samfund som en lille åben økonomi er en del af, men som oppositionen helt har valgt at overse og se bort fra.

Kl. 15:32

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:32

Nanna Westerby (SF):

Regeringen taler jo, som om vi bare kan skære på vores uddannelsesinstitutioner, uden at det overhovedet har nogen effekt. De sidste par år har vi oplevet stigende holdstørrelser, vi har oplevet lærerfri timer på erhvervsuddannelserne, vi har set et stigende frafald, der er færre unge, der tager en uddannelse. Så står regeringen bare og siger, at vi sagtens kan hente endnu flere penge.

Den økonomiske situation for ungdomsuddannelserne har haft den effekt, at der har været et stigende frafald, og det synes jeg at regeringen skal stå ved. Noget af det, som vi har set på ungdomsuddannelserne, er, at man regner sig frem til et eller andet effektiviseringspotentiale i en rapport, så tager man de penge, og når man så skal til at realisere effektiviseringerne, viser det sig, at de beregninger var forkerte. Det har vi f.eks. set nu i forhold til SU-styrelsen, det har vi set i forhold til de administrative fællesskaber, og den tidligere overvismand og økonomiprofessor Torben M. Andersen siger selv, at den slags besparelser er ekstremt usikre, og at man derfor løber en risiko, hvis man baserer sig på dem.

Det er naturligvis vigtigt for den offentlige sektor hele tiden at diskutere effektiviseringer, men man kan omvendt sige, at de penge, der eventuelt kan hentes, bør man først bruge, når man har høstet dem. Kan regeringen så garantere, at når man laver de her effektiviseringer, så bliver det efter det princip, at man først tager dem, når man har høstet effektiviseringerne og ikke inden?

Kl. 15:33

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 15:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

En masse skræmmebilleder manes frem gang på gang på gang. Nu er det jo ærgerligt, at jeg ikke kan komme til at stille spørgsmål den anden vej, for jeg kunne godt tænke mig sådan lidt retorisk at spørge fru Nanna Westerby, om hun er klar over, hvor mange ekstra ansatte der er kommet i den offentlige sektor alene i 2009. Da jeg ikke må stille spørgsmålet, så giver jeg selv svaret. Der er ansat over 12.000 flere i den offentlige sektor, og det er det, vi konsekvent hører SF anke over og beskrive som nedskæringer i den offentlige sektor. Jeg konstaterer blot, at det er et umætteligt behov, SF præsenterer med hensyn til at bruge penge i den offentlige sektor.

Det, vi også fra regeringens side efterspørger, er en opposition, som spiller med på, hvordan ressourcerne skal tilvejebringes. Men det er vores ansvar, og vi tager det gerne på os. Vi har et flertal i Folketingssalen, som har sikret stabile finanslove igennem de sidste mange år, og det gør vi også igen, men det bliver under nødvendig hensyntagen til, at vi ikke udhuler grundlaget for, at vi også har velstand i fremtiden, og det forudsætter, at vi ikke henter en masse penge ud i danske virksomheder, hvor den enkelte medarbejder så skal fyres.

Kl. 15:34

Formanden:

Tak til fru Nanna Westerby. Hermed sluttede spørgsmål 13. Jeg vil sige til undervisningsministeren, at man gerne må stille modspørgsmål. Altså, det er en åben debat, man må stille spørgsmål og komme med svar, man må bruge tiden til bemærkninger. Så de bemærkninger, som spørgeren vil give, kan spørgeren give, og de bemærkninger, ministeren vil give, kan ministeren give. Så der er ikke her tale om censur.

Spørgsmål 14 er også til undervisningsministeren stillet af fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 1629

14) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på folkeskoleområdet som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 15:35

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på folkeskoleområdet som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, dvs. i 2011, 2012 og 2013?

Kl. 15:35

Formanden:

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 15:35

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Da folkeskolen er en kommunal opgave, kan jeg jo i sagens natur ikke give garanti for, at der ikke bliver nedskæringer. Det er den enkelte kommune, der har ansvar for at afsætte den fornødne bevilling og indrette det kommunale skolevæsen på en sådan måde, at folkeskolelovens indholdskrav kan opfyldes. Med udgangspunkt i et historisk højt landsgennemsnit i udgiftsniveauet på 65.000 kr. pr. elev i budgettet for 2010 og udsigt til et generelt faldende elevtal bør det imidlertid ved en hensigtsmæssig indretning af det kommunale skolevæsen være muligt at opretholde et uændret serviceniveau for undervisningstilbuddet til vores børn.

Kl. 15:36

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:36

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, det der med de 65.000 kr. er jo et interessant tal, for nu kom det frem på et samråd, som jeg havde indkaldt undervisningsministeren til, i går, at de penge bl.a. fremkommer ved, at man i kommunerne skal lægge penge til side til pensioner til lærerne. Man kan godt sige, at det selvfølgelig er en høj service at yde lærerne, at de skal have noget pension, men det er de så berettiget til ifølge deres overenskomst. Det kommer måske ikke nødvendigvis selve undervisningen og folkeskolen til gode som sådan.

Så er det ikke rigtigt, at lige præcis det tal, ministeren nævner der, jo i hvert fald ikke rigtig har noget at gøre med det serviceniveau, der er i folkeskolen, hvor vi altså ser, at man søger om at kunne putte flere elever i klassen, hvor man fyrer lærere, hvor man ikke lever op til minimumstimetallene, og hvor 20 pct. går ud af skolen uden en ungdomsuddannelse osv.?

Kl. 15:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Som ordførerne er klar over, blev ordførerne lovet et skriftligt svar med hensyn til, hvad der indgår i tallene. Men det er de kommunale nøgletal, der bliver brugt som grundlag for de 65.000, og pensionerne er ikke en del af det tal. Men jeg var heller ikke helt sikker på,

hvor det stod, og jeg kan sige, at der kommer et skriftligt svar over til udvalget.

Kl. 15:40

Men hvis man ikke har tillid til de økonomiske tal, kroner og øre, så lad os bruge et andet begreb, en anden målestok, og det er jo, hvor mange lærere der er i forhold til antal elever i folkeskolen – jeg skal dog lige tilføje, at det jo skal skaffes; uanset om man har tillid til de 65.000 kr. eller ej, skal de jo ligesom findes – og det ligger meget stabilt, ret præcist på 11,1 elever pr. lærer i de senere år. Så der er tilvejebragt ressourcer for ikke at forringe folkeskolen, og gøres det fortsat, vil man inden for de næste 10 år faktisk kunne frigøre en ressource, der svarer til 3.200 lærerstillinger. Denne ressource kunne frigøres, selv om man skulle have et samlet udgiftsniveau til folkeskolen, som svarer til det, vi har i dag.

Kl. 15:38

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:38

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Med fare for, at det bliver en total kopi af det åbne samråd i går, er jeg nødt til at sige, at vi også der havde en diskussion om, at lige præcis den lærer-elev-ratio, ministeren henviser til, jo hele tiden ændrer sig og ændrer sig markant, fordi andelen af specialundervisningselever i kommunerne ændres. Og derfor er der tale om, at der er mange en-til-en-seancer eller undervisning i meget små grupper med specialundervisningseleverne, hvorfor hele normalområdet oplever, at der sker den udvikling, at man er nødt til at putte flere og flere elever sammen med den enkelte lærer.

Men lad os gå ind i substansen i forhold til, om ministeren kan garantere, at serviceniveauet i folkeskolen bibeholdes i 2011, 2012 og 2013 i forhold til regeringens konvergensprogram. Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig, at Erik Fabrin selv er ude at sige, at det kan man ikke.

Kl. 15:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg henholder mig til, at nulvækst er nulvækst, og det vil sige, at der er en pris- og løntalsregulering. Men jeg kan jo ikke gå ind og garantere, at der ikke er kommuner, der prioriterer anderledes end i dag. Vi ved også, at der er meget store kommunale forskelle, altså helt ned til 45.000 kr. i gennemsnit på en elev og op til 85.000 kr. i gennemsnit på en elev. Det kan godt være, at de, der er på 85.000, kan vælge at sige, at der er lidt plads her til noget effektivisering, mens de, der er på 45.000, vælger anderledes og siger, at det vil de gerne opprioritere. Det kan jeg som minister ikke tage højde for, vi har jo en decentral folkeskole, og hvis SF ønsker at ændre det, er der kun én vej at gå, og det er at gå gennem Folketinget med det og ikke gennem ministeren. Men jeg synes altså, det er sundt, at vi har et centralt niveau, men der er meget store kommunale forskelle.

Der, hvor jeg gerne vil medgive spørgeren, at der er en problemstilling, er med hensyn til den dramatiske udvikling i udgifterne til specialundervisning. Derfor er der i mit ministerium også igangsat en større undersøgelse af, hvad det er, der sker på området, og rejseholdet, som nu er ude at samle gode erfaringer, har også blikket rettet mod den voldsomme udvikling på specialundervisningsområdet.

Kl. 15:40

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

En anden ting, man måske kan bekymre sig om, er den demografiske udvikling, som betyder, at vi får massivt flere ældre, hvilket betyder, at kommunerne har et meget stort udgiftspres på sundheds- og ældreplejen. Det er jo også det, Erik Fabrin direkte adresserer, når han siger:

»Der bliver tale om en meget brat opbremsning. Borgerne vil opleve, at prioriteringerne bliver hårdere, end vi har været vant til længe. Og det vil hurtigt blive synligt for enhver.«

Er det ikke også det, ministeren ligesom giver en tilkendegivelse af? Der er ikke her nogen garanti for, at folkeskolen ikke må holde for, fordi der netop også er en stor demografisk udfordring med hensyn til, at der kommer flere ældre.

Kl. 15:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:40

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, det er jo en kommunal beslutning, om man vil vælge at udfolde noget af det potentiale, der ligger. Hvis man gør det lige så godt som de bedste og f.eks. frigør de 2 millioner undervisningstimer til at satse mere på eleverne og frigøre nogle ressourcer hos lærerne til det, vil jeg i øvrigt støtte det varmt.

Jeg ser ikke nogen speciel grund til, at udgiftsniveauet i den danske folkeskole skal være betydeligt højere end gennemsnittet, men resultaterne ligger omkring gennemsnittet. Der er det jo fuldt ud rimeligt at sige, at hvis man kan gøre det bedre kommunalt, er det helt i orden.

Men altså, det er jo ikke sådan, at vi kan friholde det danske samfund fra at undergå nogle forandringer, når vi er i en situation, hvor en international økonomisk krise fuldstændig har ændret dansk økonomi på bare 2 år. Det er jo situationen.

Jeg synes også, SF skal prøve at gå ind i den diskussion om, hvordan vi sikrer, at vi også har økonomi til at skabe arbejdspladser, når de unge er færdige med deres skole og deres uddannelse og træder ud på arbejdsmarkedet, for det nytter ikke noget, at vi i mellemtiden har fået fjernet de private arbejdspladser.

Kl. 15:41

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 14.

Vi går til spørgsmål 15, der også er til undervisningsministeren, og det er også fru Pernille Vigsø Bagge, der er spørger.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 1632

15) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at folkeskolen friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for folkeskolen mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge, værsgo.

Kl. 15:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at folkeskolen friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for folkeskolen mener ministeren da, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Formanden:

Det er undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen altså, vi arbejder med nulvækst, men der kan være en skæv fordeling, og det kan også være mellem områder. Finansloven er ikke kommet endnu, aftalen med KL er ikke indgået, og det er jeg jo nødt til at afvente. Jeg kan ikke foregribe forhandlingernes gang og heller ikke, hvilke hovedkonklusioner der bliver draget af de forhandlinger.

Men det, der er situationen, er, at inden for den ramme, der er i dag, som er den største nogen sinde, også til anlæg – den største nogen sinde i folkeskolen – kunne man hente meget. Jeg vil så gerne opfordre til, at kommunerne allerede nu tænker i, hvordan de inden for de rammer, de har i dag, sikrer, at børnene bliver undervist mest muligt, og at man simpelt hen koncentrerer sig om de kerneområder, der er placeret i skolen, og lærer af de gode eksempler. Det er bl.a. derfor, at vi – og det er så statsministeren – har igangsat 360-graders-eftersynet og har sendt et rejsehold ud for at lære af de gode erfaringer. Vi ved, at vi kan præstere bedre. Det, vi også ved, er, at der ikke er nogen sammenhæng mellem, hvor mange penge vi bruger på folkeskolen i de enkelte kommuner, og så deres resultater. Det synes jeg bare er tankevækkende. Det viser altså bare, at organisering og målrettet fokus på ledelse og lærernes kompetencer er så vigtigt for at præstere optimalt for de ressourcer, der er, uanset om det er færre eller flere.

Kl. 15:42

helt op til. Vi kan sikre borgernes retskrav fuldt og helt med andre midler.

Udfordringsretten er lavet, fordi kommunerne mente, at vi valgte de forkerte værktøjer, og de var trætte af den nationale styring. Vi har også gjort det, fordi det jo er en måde at teste nogle metoder af på. Det er ikke min opfattelse, at det, der hvor man gav dispensationen sidste sommer, nemlig i Århus Kommune – jeg tror, at det var Vejlbyskole – er gjort med henblik på at spare, men for at tilrettelægge mere spændende holddannelser.

Kl. 15:45

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:45

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen i SF er vi da simpelt hen så glade for, at ministeren har tænkt sig at give afslag, hvis ansøgningerne er på baggrund af besparelser. Vi er også rigtig, rigtig glade for udfordringsretten. Vi kan se, hvor mange der har søgt om at komme af med overflødigt bureaukrati i forhold til folkeskolen.

Men når det nu ikke er det med holddannelser og ikke er det med – går jeg ud fra – minimumstimetal, hvor er det så, at ministeren, som ligesom skal lede an også på folkeskoleområdet, og som også er kommet med udmeldinger, i forhold til hvordan folkeskolen helst skal arbejde, mener, at man skal skære?

Kl. 15:45

Formanden:

Det hører vi fra ministeren, værsgo.

Kl. 15:46

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:43

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu tror jeg, at de fleste kommuner vender alle papirer og alt, hvad de har, for at finde nogle penge til at få skidt til at køre. Vi kan se, at der er kommuner, der ligger under minimumstimetallet for at få det til at køre. Nogle fyrer lærere, og nogle søger om at putte flere børn i klasserne for at få det til at køre rundt. Det seneste, jeg så, var, at der var en skole, der havde prøvet at sælge nogle designermøbler for at få råd til nogle nye undervisningsmaterialer.

Er det sådan nogen ting, som ministeren synes det er o.k. at man sparer på? Altså, lærer-elev-ratio, minimumstimetal og prøve at sælge af designermøblerne, hvis der skulle stå nogen rundtomkring i hjørnerne.

Kl. 15:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Nu vil jeg altså godt lige forudsætte, at jeg ikke har sagt, at man skal spare i folkeskolen. Men det, vi ved, er, at der samlet set på landsgennemsnittet er potentiale, hvis man gør det så godt som de bedste. Det kunne jo godt være en ambition, man gik rundt med, nemlig at man faktisk gerne ville få så meget for pengene som overhovedet muligt. Så det er et godt sted at begynde.

Der er faktisk et potentiale på to millioner undervisningstimer, så man behøver altså ikke være ude i, at man siger, at nu er der slet ikke plads til at undervise børnene længere, fordi nu er der nulvækst i kommunerne. Der er faktisk rigtig gode muligheder. I meget sammenlignelige kommuner lige ved siden af hinanden er der eksempler på, at der er meget store forskelle i den procentvise undervisningstid, som lærerne har. Det er da et godt sted at starte.

Men i øvrigt er det jo ikke mig, der skal tilrettelægge skolen inden i skolen. Jeg vil faktisk gerne, at vi sætter skolen mere fri, men under forudsætning af at vi så også måler på resultater. Det vil også for mig sige, at så skal man ud at lære af de bedste. Man kan jo ikke lære af de ringeste eller gennemsnitlige, man skal op på tæerne.

Kl. 15:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:44

Kl. 15:44

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kender ikke sagen med designermøblerne, men jeg kender sagen om, at der er tre, der har henvendt sig med henblik på at få dispensation fra reglen om 28 i klassen. Min forgænger gav en dispensation tilbage sidste sommer i 2009, og der ligger to ansøgninger, som er på vej igennem systemet til mig. Jeg kan sige det på den måde, at man vil få afslag, for så vidt det er begrundet i økonomi. Det skal alene være på udfordringsretten, som kommunerne har, og som SF burde være taknemlig for – man påstår, at man er et decentralt parti – nemlig at en kommune eller en skole kan henvende sig og sige: Vi kan gøre det bedre, vi kan nå målene. Folkeskolen kan vi leve fuldt og

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:47

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det er så spændende med de to millioner undervisningstimer. Det lyder som noget, der virkelig kunne gøre gavn i den danske folkeskole. Jeg går ud fra, at det tal er fremkommet ved, at man har taget de kommuner, hvor der er mindst undervisningstid pr. lærer, over for dem, der har mest undervisningstid. Er de tal overhovedet renset for socioøkonomiske baggrunde hos eleverne osv.?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Der bliver jeg svar skyldig. Men det er jo klart, at når vi ser de meget store udgiftsniveauforskelle i kommunerne, dækker det delvis over socioøkonomiske forskelle.

Det, der bliver rigtig interessant, er, når man tager to kommuner, der på alle mulige socioøkonomiske områder fuldstændig ligner hinanden – fuldstændig ligner hinanden, ligger lige ved siden af hinanden – flinke folk og borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer og alligevel præsterer de meget forskelligt, i forhold til hvor meget eleverne er sammen med lærerne. Og jeg er altså af den gammeldags opfattelse, at jeg faktisk mener, at det betyder noget, at eleverne er sammen med læreren. Så jeg vil bare anbefale, at man går i den retning, men jeg kan ikke stille nogen garantier, og jeg synes ikke, at det ville være ærligt over for nogen. Jeg synes, det er mere reelt at sige, at det, jeg vil gøre, er, at jeg vil gøre det nødvendige for også at sikre et samfund, og det bør jeg gøre som minister. Det betyder også, at der er job og en god velstand og velfærd for fremtidige generationer. Det gør man ikke ved at blive ved med at forbruge penge, vi ikke har.

Kl. 15:47

Kl. 15:48

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge og tak til undervisningsministeren. Her sluttede spørgsmål nr. 15.

Spørgsmål nr. 16 er til videnskabsministeren og er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1597

16) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan skal det offentlige kunne fungere som platform for innovation på it-området, som regeringens egen Højhastighedskomité foreslår, når man tager den dårlige styring af statslige it-projekter i betragtning?

Formanden:

Værsgo at stille spørgsmålet.

Kl. 15:48

Yildiz Akdogan (S):

Spørgsmålet lyder:

Hvordan skal det offentlige kunne fungere som platform for innovation på it-området, som regeringens egen Højhastighedskomité foreslår, når man tager den dårlige styring af statslige it-projekter i betragtning?

Kl. 15:48

Formanden:

Så er det videnskabsministeren, værsgo.

Kl. 15:48

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er naturligvis helt enig med spørgeren i, at det er vigtigt med effektiv styring af it-projekter, så it-projekter både gennemføres til tiden og inden for budgettet. Det gælder for it-projekter i den offentlige sektor, men naturligvis også i den private.

Jeg synes nu også, det er vigtigt at huske på, at it-projekter er mangfoldige, og de kan være ret så komplekse at gennemføre.

Videnskabsministeriet arbejder løbende for at professionalisere it-styringen i den offentlige sektor, og det gør vi bl.a. gennem rådgivning af de offentlige myndigheder. Vi har f.eks. udarbejdet en vejledning om effektmåling af offentlige it-projekter. Vi har også udarbejdet et værktøj, der kan hjælpe til en systematisk styring af en myndigheds it-relaterede kompetencer, og så har vi arbejdet med standardkontrakter for it-projekter.

Når det så gælder spørgsmålet om, hvorvidt staten på det digitale område kan være platform for innovation, så er jeg ret optimistisk. Der er faktisk to konkrete områder, jeg gerne vil nævne, nemlig nemhandel og Offentlige Data I Spil-initiativet.

Om nemhandel kan jeg sige, at det er et godt eksempel på nytænkende digitalisering, der gør det muligt for virksomheder at sende fakturaer nemt og sikkert via internettet. Det er et projekt, der har givet besparelser og lettelser, ikke bare i det offentlige, men også for mange virksomheder i deres daglige arbejde. Og så er det tilmed et projekt, der er gennemført til tiden.

Et nyt område er Offentlige Data I Spil-initiativet, hvor der skabes en let og ensartet adgang til offentlige data. Initiativet vil klart gøre det nemmere for private virksomheder at anvende offentlige data i innovative digitale tjenester.

Kl. 15:50

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:50

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Først tak til ministeren for hendes imødekommenhed og interesse for spørgsmålet.

Når jeg tager det her emne op, er det, fordi vi har oplevet et væld af problemer med en række projekter inden for lige netop det her område. Faktisk har der siden 2001 været en række offentlige it-projekter, som er gået gruelig galt, både økonomisk, tidsplanmæssigt og i forhold til teknikken. Der er faktisk hele 15 projekter som sagt, som ikke er gået, som det var ønsket. Det har selvfølgelig kostet. Bare på det økonomiske plan taler vi altså om omkring 862 mio. kr. i omkostninger. Det er som sagt i den periode, denne regering har været ved magten. De gennemsnitlige it-projekters budgetoverskridelse er på 62 mio. kr., og der er sket en overskridelse på 39 pct. Jeg kan nævne en række andre tal, men generelt er der som sagt rigtig, rigtig mange projekter, hvor det er gået gruelig galt: Skattevæsenets it-system er et, politiets it-system er et andet, den digitale tinglysning er et tredje projekt, hvor det er gået gruelig galt. Som sagt har det ikke kun kostet i kroner og øre, men det har også kostet i tabt arbejdskraft, det har kostet i forhold til en masse problemer ikke mindst for borgerne, som sidder i en klemme. Bare i forhold til digital tinglysning kan jeg sige, at spørger man f.eks. Dansk Ejendomsrådgiverforbunds formand, svarer han, at boligejernes tab ligger på omkring 0,5 mia. kr. Så vi har at gøre med konkrete områder, som i den grad er blevet forsømt fra 2001 til i dag.

Jeg vil gerne høre ministeren, hvordan regeringen egentlig kan fastholde den her ambition om at gøre Danmark til en førende it-nation, når man samtidig ikke kan gennemføre nogen it-projekter, uden at de i den grad går gruelig galt og har en stor og omfattende økonomisk omkostning.

Kl. 15:52

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 15:52

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er ingen tvivl om, at der er ting, der kan gøres bedre på det her felt. Man kan også godt sige, at der muligvis er nogle statslige myn-

digheder, der ikke har de tilstrækkelige kompetencer og måske heller ikke har den tilstrækkelige modenhed til at gennemføre så store it-projekter. Det er også derfor, at regeringen har nedsat en arbejdsgruppe, der skal prøve at kigge på, hvordan vi får forbedret styringen af de statslige it-projekter.

Nu skal man jo heller ikke glemme, at der altså også bliver gennemført succesfulde it-projekter i staten, og der er altså også statslige myndigheder, der gør det rigtig godt. Som et af de eksempler, som jeg gerne vil nævne, er der den nuværende version af den fælles offentlige borgerportal, www.borger.dk, som er et fantastisk projekt. Det blev også gennemført inden for budgettet og overholdt tidsplanen.

Kl. 15:53

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:53

Yildiz Akdogan (S):

Jeg er bekendt med den nedsatte arbejdsgruppe, og jeg er også enig i, at der er nogle projekter, hvor det går godt. Ministeren kom ind på tre af dem, og jeg nævnte 15, hvor det er gået grueligt galt, hvor det seneste, hvilket mange borgere har kunnet mærke på både den ene og den måde, er den digitale tinglysning. Hvis man holder fast i, hvilken betydning det har for borgerne, for de mennesker, der kan mærke det på krop og sjæl, har det i den grad en stor økonomisk og også psykisk omkostning.

Et andet område, som jeg kan nævne, er de nationale skoletest, hvor det også gik rigtig grueligt galt til stor irritation for de mange lærere, men også til stor irritation for de mange elever, der hele tiden skulle prøvetestes og være prøveklud for nogle projekter, som måske ikke er så gennemtænkte og hensigtsmæssige, som man måske kunne forvente.

Jeg vil egentlig gerne spørge, om ministeren ikke kan se, at borgeren mister tiltroen til det offentlige it-område, når der er så mange projekter, der går galt, og når borgerne i så høj grad mærker det.

Kl. 15:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:55

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jo, jeg tror, at det er en naturlig konsekvens, hvis man kun hører de negative historier, at tilliden bliver sat på prøve. Derfor er det også vigtigt, at vi får fortalt de gode historier, når det går godt, når vi overholder tidsplaner og budgetter, og når borgerne oplever en stor glæde og tilfredshed med de løsninger, der kommer frem.

Så vil jeg sige, at jeg klart deler spørgerens forventninger til det resultat, der kommer fra den arbejdsgruppe, som vi nu har nedsat. Det er ventet med stor interesse, og jeg er meget enig i, at der er et potentiale. Det bliver interessant at se, hvad arbejdsgruppen kommer med.

Kl. 15:55

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:55

Yildiz Akdogan (S):

Nu ved jeg, at ministeren har store visioner med hensyn til, hvordan vi skal udvikle os både som en innovativ nation og en it-nation.

Mener ministeren egentlig ikke, der er rigtig mange gode ideer, der går tabt, når man ser på, hvor mange projekter der er gået galt på

grund af de problemer, der har været, bl.a. med hensyn til måden, det er foregået på både på udbudssiden og i udførelsesfasen?

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministerens personlige kommentar er til, at man, når det er gået galt så mange gange, ikke har rettet op på det noget tidligere.

Kl. 15:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:56

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes jo faktisk, vi er i gang med initiativer til rette op på det, f.eks. med den nedsatte arbejdsgruppe. Som jeg nævnte, har Videnskabsministeriet taget nogle initiativer, bl.a. til en rådgivende funktion, men bestemt også til at prøve at lave nogle mere standardiserede kontrakter, så vi i kontraktudkastene forsøger at tage højde for alle de elementer, der skal være i et it-projekt.

Så vil jeg da gerne dele ambitionen om, at alle gode ideer bliver omsat til gode, dynamiske projekter, der gør det meget nemmere at være borger. Jeg tror, vi deler interessen i, at vi kommer til at arbejde mere digitalt i Danmark, og der er det vigtigt, at de store it-projekter, vi sætter i værk, er velformulerede, skarpe og præcise, og at vi er i stand til at overholde både tidsplaner og budgetter. Det er jeg helt enig i.

Kl. 15:57

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 16.

Vi går til spørgsmål 17, der også er til videnskabsministeren og også er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 1598

17) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for it-udviklingen i Danmark, at offentlige it-projekter gang på gang kører af sporet med store overskridelser af budgetter og tidsplaner til følge?

Formanden:

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 15:57

Yildiz Akdogan (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for it-udviklingen i Danmark, at offentlige it-projekter gang på gang kører af sporet med store overskridelser af budgetter og tidsplaner til følge?

Kl. 15:57

Formanden:

Så er det videnskabsministeren, værsgo.

Kl. 15:57

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det korte svar er nej. Det er naturligvis ikke tilfredsstillende, når offentlige it-projekter overskrider budgetter og tidsplaner. Og som det just er nævnt, har Videnskabsministeriet fokus på at forberede både tilrettelæggelsen og også styringen af it-projekterne. Man kan sige, at den indsats omfatter både generel rådgivning, udarbejdelse af standardkontrakter og helt klart også en række it-styringsværktøjer.

Som nævnt har regeringen i 2009 nedsat en arbejdsgruppe. Den er under Finansministeriet, hvor vi simpelt hen prøver at komme op med forslag til bedre styring af statslige it-projekter. Her kan jeg lige tilføje, at arbejdsgruppen egentlig ser på myndighedernes organisering.

ring, kompetencer, men også på leverandørstyring. Man har bl.a. i arbejdet analyseret erfaringer fra en række offentlige it-projekter, der har været præget af budgetoverskridelser og forskydninger i tidsplanen.

Både Finansministeriet og jeg forventer, at arbejdsgruppen offentliggør anbefalingerne i løbet af foråret, og der er ingen tvivl om, at vi også forventer, at de anbefalinger kan medvirke til en meget bedre styring af de offentlige it-projekter fremover.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:59

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Selv om ministeren ikke synes, det er tilfredsstillende og dermed er enig med mig i, at der er noget, der er gået gruelig galt i forhold til it-udviklingen i Danmark, synes jeg stadig væk, jeg vil fremhæve, at der er noget, der ikke er kommet helt frem i lyset netop i forbindelse med tidsperioden. Inden for den sidste 10-års-periode er der tale om hele 15 store projekter. Jeg har ikke engang nævnt den manglende kommunikation og de problemer, der har været i forbindelse med patientjournalerne. Men der er 15 projekter, der har kostet samfundet, borgerne 862 mio. kr. Det er nogle budgetoverskridelser, der nærmer sig de 40 pct. Der er sket rigtig, rigtig mange ting. Den seneste i rækken af katastrofer er som sagt den digitale tinglysning, som har belastet rigtig mange borgere både økonomisk og generelt, f.eks. socialt og psykisk.

Jeg vil egentlig høre: Mener ministeren ikke, det er et problem, at vi har haft så mange projekter, der igennem så lang tid er gået så galt? Jeg har som sagt været inde på den digitale tinglysning. Nu nævnte ministeren, at det bør være nemmere at være borger, men synes ministeren, det er blevet nemmere at være borger, når de rigtig mange it-projekter, der inden for de sidste ca. 10 år er lavet, og som skulle gøre det nemmere for borgerne at være borger, har vist sig tværtimod at være katastrofale – set fra mit perspektiv – når man ser på de konkrete resultater?

Men jeg vil gerne høre, om ministeren synes, det er blevet nemmere at være borger i Danmark, efter alle de her forskellige projekter er sat i gang.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:00

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er mange elementer i det at gøre det nemmere at være borger. Hvis vi fokuserer på it-kompetencen, er der ingen tvivl om, at de forventninger, der er til arbejdsgruppen under Finansministeriet, er, at den kommer med nogle anbefalinger og forslag til, hvordan vi fremover bliver dygtigere til at styre it-projekterne. Det gælder tidsmæssigt og budgetmæssigt. Jeg nævnte også hele leverandørstyringen.

Parallelt med det er det jo interessant også at kigge på borgernes it-kompetencer; det, at vi som borgere bliver mere nysgerrige efter at bruge de nye muligheder, der ligger, og at vi som borgere også kvalificerer os yderligere. Jeg tror, vi skal tænke på tingene i en større sammenhæng, så vi på den ene side bliver dygtigere til at styre, til at få det implementeret og til at overholde tidsfrister og budgetter på vores it-projekter, og på den anden side kigger på at få kvalificeret borgerne yderligere til at arbejde digitalt. Det er der en utrolig stor gevinst i for alle. Det må være en stor tilfredsstillende selv at interagere, tilegne sig ny viden og kunne benytte de digitale muligheder. Samfundsøkonomisk er der bestemt også nogle interessante perspektiver i det.

Så jeg synes, vi har en interesse i at blive ved med at fokusere på området og i at have store ambitioner om hele tiden at gøre det bedre.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:02

Yildiz Akdogan (S):

Jeg synes så, at der er opstået et paradoks her. Jeg er enig med ministeren på et område i forhold til borgerne, nemlig det, at vi reelt har det store problem, at 40 pct. af borgerne faktisk kan defineres som it-analfabeter, og det vil sige, at de slet ikke har mulighed for at gå ind på en hjemmeside og betjene sig af den, f.eks. at skrive en ansøgning eller sende den af sted eller generelt foretage en søgning på en hjemmeside. Det er den ene side. På den anden har vi nogle systemer, som slet ikke fungerer. Så vi har faktisk to store udfordringer, og paradokset er: Hvordan kan vi forvente, at de her borgere kan blive løftet, når vi samtidig ikke engang har et instrument, nogle metoder, som slet ikke lever op til det, de skal, fordi de ikke fungerer, men bare skaber endnu mere kaos med endnu mere frustration til følge?

Så endnu en gang: Synes ministeren, at det her nye tiltag med digitalisering og nye faciliteter, der har været i gang siden 2001, og som i den grad er forfejlet og omkostningsfyldt, har gjort det nemmere at være hr. og fru Danmark i det digitale samfund eller ej?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:03

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er bestemt ikke enig i udtrykket: at det er kaos og ikke fungerer. Jeg er enig i, at der er ting, vi kan gøre bedre, men jeg er ikke helt enig i det ret negative billede, der bliver tegnet.

Så vil jeg sige, at der også hos borgerne må være en stor interesse for at blive dygtigere, og at det er vigtigt, at vi også inspirerer til og pirrer nysgerrigheden, initiativet og lysten til selv at sætte sig ind i de digitale muligheder. Det sker jo allerede, for vi ser jo, at der er taget mange initiativer både i de frivillige organisationer og i vores uddannelsessystem og andre steder, hvor man deler viden, inspirerer og får løftet kompetencerne. Der er så mange muligheder i hele den digitalisering – muligheder for nem adgang til ny viden, muligheder for at dele informationer, muligheder for også at komme meget tættere på hele det kommunale styre – så jeg synes, det er en ambition at få det til at fungere godt og endnu bedre, og det er en ambition, jeg tror vi deler.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:04

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg synes stadig væk, at det er vigtigt at fastholde, at vi har en gruppe af borgere, som ikke kan benytte sig af den moderne teknologi. Hele 40 pct. af den danske befolkning kan ikke gå ind at lave en simpel søgning på en søgemaskine – hvordan skulle de så nogen sinde kunne gå ind at håndtere, ja, tinglysning, en ansøgning på SKAT's hjemmeside, når de ikke kan finde ud af de her forskellige ting? Det er den ene side af problemet, og den har vi været bekendt med siden 2001. Faktisk er tallet steget fra 38 pct. til 40 pct.; så i ti år har man ladet det område sejle sin egen sø.

På den anden side har hele digitaliseringen af det offentlige også været et stort problem, forstået på den måde, at der faktisk helt tilbage i 2001 var den såkaldte Bonnerup-rapport, som kom med nogle konkrete forslag til, hvad der kunne tages af initiativer, så man ikke oplevede de her forskellige fatale problemer, der nu er opstået. Man kunne måske have undgået noget så problematisk som den digitale tinglysning. Men heller ikke der har man været særlig lydhør; man har ikke gjort noget inden for de sidste ti års tid.

Jeg synes, at regeringen har haft en tendens til bare at tale og ikke rigtig handle, og jeg vil egentlig høre ministeren: Nu kommer der så en anbefaling fra den her arbejdsgruppe – hvor seriøst vil ministeren tage de her anbefalinger, som arbejdsgruppen kommer med? Har ministeren en målsætning, der hedder, at nu skal vi følge det her punkt for punkt, så vi om ti år ikke oplever noget så problematisk som f.eks. den digitale tinglysning, der har kostet borgerne rigtig, rigtig mange ressourcer og penge?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det ministeren.

Kl. 16:06

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg venter meget spændt på afrapporteringen fra udvalget. Det her er et stort og alvorligt problem, så naturligvis vil vi tage anbefalingerne seriøse. Så vil vi sætte dem ind i den øvrige sammenhæng med nogle af de anbefalinger, vi har fået fra bl.a. højhastighedsrapporten, og så vil jeg endda sætte det ind i den dialog, jeg har med tele- og it-området, hvor jeg er meget opmærksom på, at der er nogle udfordringer. Jeg synes til gengæld også, at der er en stor fælles interesse for at få dem løftet, så det ser jeg meget fortrøstningsfuldt på.

Må jeg så ikke lige sige noget om udtrykket analfabetisme, som vi bruger, når vi taler om borgernes it-kompetencer. Der skal vi lige passe på ikke at være for dramatiske. Det, at man ikke benytter sig af internet, mobiltelefoni, fjernbetjening kan skyldes, at man ikke mestrer det rent teknisk, men det kan også godt skyldes en frygt for det. Og det tror jeg at vi som politikere skal lytte til. Vi har også en kommunikationsopgave at udføre, nemlig at fortælle om de muligheder, der ligger inden for it og digitalisering.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til videnskabsministeren, men det er af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:07

Spm. nr. S 1610

18) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med den konservative videnskabsordfører, når han siger, at ministeren ikke har »skudt private universiteter til hjørne. Det, der er skudt til hjørne, er betaling til universiteterne: Danske studerende skal ikke betale for at gå på danske universiteter. Det er en væsentlig markering. Derudover mener vi, at private universiteter er en god idé«?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:07

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med den konservative videnskabsordfører, når han siger, at ministeren ikke har »skudt private universiteter til hjørne. Det, der er skudt til hjørne, er betaling til universiteterne: Danske

studerende skal ikke betale for at gå på danske universiteter. Det er en væsentlig markering. Derudover mener vi, at private universiteter er en god idé«?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:07

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Udgangspunktet for hele debatten om private universiteter var ønsket om at skabe bedre og nye rammer for samarbejdet mellem det private erhvervsliv og universiteterne. Den debat har været både givende og yderst interessant. Min konklusion efter at have lyttet til debatten og læst på sagerne er, at der faktisk ikke er fremkommet eksempler på udfordringer, der ikke kan håndteres inden for de rammer, vi har i dag.

Samspillet mellem private virksomheder og universiteterne kan gennemføres ved en række forskellige organisationsformer, f.eks. de såkaldte forskningscentre, og de forudsætter altså ikke etablering af et egentligt privat universitet.

Som jeg tidligere har nævnt og gerne gentager, er jeg parat til at se på spørgsmålet, hvis f.eks. et udenlandsk universitet skulle ønske at etablere sig i Danmark, men for nuværende agter jeg altså ikke at arbejde videre med spørgsmålet om private universiteter.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:09

Kirsten Brosbøl (S):

Det var jo en redegørelse for ministerens holdning, men jeg spørger sådan set i min formulering, om ministeren er enig med sin egen ordfører fra Det Konservative Folkeparti, som jo altså har været ude at undsige eller i hvert fald modsige det, som ministeren her står og siger.

Den konservative ordfører siger meget klart i et interview på Altinget den 16. marts, at planerne om private universiteter ikke er droppet, at der bliver arbejdet videre med konkrete kontakter til virksomheder, og at der bliver arbejdet videre på et lovforslag, eller at det i hvert fald kan blive relevant at lave et decideret lovforslag, som danner nogle nye rammer for private universiteter.

Det skaber jo en væsentlig forvirring rundtomkring. Vi var jo mange, der glædede os over, da ministeren kom til, at hun så hurtigt og skarpt sagde, at det ikke var noget, som hun havde tænkt sig at arbejde videre med. Men det er klart, at det så ikke var alle, der jubede. Der var også nogle, der mente, at ministeren skulle fyres, fordi hun på den måde havde afvist planerne.

Jeg ved ikke, hvad den konservative ordfører mener om det, men man kan se i det interview, som han har givet til Altinget, at han i hvert fald ikke er enig med ministeren. Det er derfor, at jeg spørger ind til, hvad holdningen egentlig er i Det Konservative Folkeparti:

Hvad er det, der kommer til at være gældende? Kan vi regne med det, som ministeren siger, altså at forslaget er lagt på hylden, at der ikke kommer nogen lovændringer, og at der ikke er brug for at skabe nye rammer i form af konkret lovgivning? Eller er det det, som den konservative ordfører og altså også Venstres Ungdom og andre er ude at sige, nemlig at der altså skal arbejdes videre med det her, vi kan regne med? Hvad er regeringens politik? Det er jo det, vi nu står tilbage og mangler et klart svar på.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:10

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er meget enig med hr. Lundsgaard, når han siger, at de danske studerende ikke skal betale for at gå på universitetet. Det er fuldstændig i overensstemmelse med de gældende regler, og det er også fuldstændig i overensstemmelse med regeringens politik og de signaler, som vi hele tiden har sendt.

Hvad angår udtrykket »at være sparket til hjørne«, skal jeg ikke stå her og være semantisk og fortolke, hvordan det skal udlægges. Det er den konservative ordfører, der skal udlægge det.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:11

Kirsten Brosbøl (S):

Jo, men så kan vi lade det udtryk ligge. Vi kan jo se, at ministeren selv har sagt, at forslaget er lagt på hylden; det har hun sagt til Information den 9. marts. Her siger hun:

»Jeg mener, at vi har en lovgivning i dag, der leverer den uddannelse og forskning, vi har brug for – ud fra vores princip om gratis uddannelse. Derfor lægger jeg forslaget på hylden.«

Så ministeren siger, at hun lægger forslaget på hylden. Den konservative ordfører siger, at forslaget ikke er skudt til hjørne, og så siger han meget konkret:

»Arbejdet med indførelsen af private universiteter fortsætter. Og der er allerede et ret kontant arbejde i gang, nemlig Lego, som forsøger at etablere et privat universitet«.

Hvordan skal det forstås? Er regeringen i gang med konkrete kontakter til virksomheder, som altså ønsker de her nye rammer i form af ny lovgivning, som den konservative ordfører også er inde på, altså at der kan blive behov for en decideret lovgivning, som danner rammen om et nyt privat universitet? Kommer der sådan en lovgivning?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:12

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har i medierne, i et svar, jeg har givet her i salen, og også i et skriftligt svar til udvalget, tilkendegivet, at jeg synes, at der i vores regeringsprogram er spændende initiativer og muligheder, som jeg prioriterer over arbejdet med private universiteter. Så jeg kan helt præcis sige, at der ikke foregår noget lovforberedende arbejde. Der er ikke nogen konkrete relationer omkring private universiteter i dialog med virksomheder, som jeg er bekendt med.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:13

Kirsten Brosbøl (S):

Det vil så sige, at det er den konservative ordfører, der tager helt fejl her, og at han altså ikke har ret i, at der foregår konkrete sonderinger med virksomheder, eller at der er lovforberedende arbejde i gang. Der må vi så konstatere at der er en klar uoverensstemmelse mellem det, som den konservative minister siger, og det, som den konservative ordfører siger. Det er jo lidt besynderligt, kan man så mene. Men jeg er da meget glad for, at vi nu får slået helt fast her, at der ikke er noget lovforberedende arbejde i gang på det her område, og jeg håber da meget, at ministeren vil holde fast på det her.

Men hvad vil ministeren gøre for at få manet det her i jorden, som den konservative ordfører så har fået skabt en eller anden stemning om, altså at der stadig væk foregår et sådant arbejde? For det skaber jo en vis usikkerhed blandt dem, som interesserer sig for det her område. Det er jo ikke et forslag, der er gået ubemærket hen, og debatten er bestemt ikke gået ubemærket hen. Så hvad vil ministeren gøre for at få manet det her i jorden, for at få sat sin ordfører på plads?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:14

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg mener bestemt ikke, der er behov for at sætte nogen på plads. Det, jeg vil gøre, er at fortsætte med at sige, hvad jeg har sagt hele tiden, nemlig at jeg synes, der i den nuværende lov er gode muligheder for, at vi kan få det private erhvervsliv og universiteterne til at arbejde sammen. Og jeg synes faktisk, at vi så sent som i forgårs var vidne til et fantastisk eksempel, da Novo Nordisk Fonden lavede en meget generøs donation til Københavns Universitet.

Så der er både i Det Konservative Folkeparti, i regeringen, blandt ordførerne og jeg stor enighed om, at vi gerne vil øge samarbejdet mellem det private erhvervsliv og universiteterne. Der er ingen tvivl om, at vi kan gøre det endnu mere, og vi glæder os også meget til at fortsætte samarbejdet om det.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til videnskabsministeren, og det er også af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:15

Spm. nr. S 1613

19) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis ministeren nu i lighed med den konservative ordfører mener, at private universiteter er en god idé, er det så udtryk for, at ministeren er blevet sat på plads efter sin udtalelse om, at hun ikke agter at arbejde videre med planerne om private universiteter?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Værsgo, fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:15

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis ministeren nu i lighed med den konservative ordfører mener, at private universiteter er en god idé, er det så udtryk for, at ministeren er blevet sat på plads efter sin udtalelse om, at hun ikke agter at arbejde videre med planerne om private universiteter?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:15

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke agter at arbejde videre med spørgsmålet om private universiteter. Når jeg nu har gentaget, hvad jeg hele tiden har sagt, så synes jeg, det kan være vanskeligt at tale om at være blevet sat på plads.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:15

Kirsten Brosbøl (S):

Det er så fair nok, for nu har ministeren så meget klart sagt, at det, som den konservative ordfører har sagt, så ikke er korrekt. Det, der er linjen, er, at man ikke vil arbejde videre med det her forslag. Men derfor kunne jeg måske godt spørge lidt mere ind til det her med, om det er en god idé med private universiteter, for det er jo også det, hr. Jørgen Lundsgaard siger: at Det Konservative Folkeparti altså synes, at det her med private universiteter er en rigtig god idé, og at vi ligesom skal ind på det der uddannelsesmarked, der er internationalt – det er sådan noget, han lægger meget vægt på i det interview, han har givet – og at man er tilhænger af ideen om private universiteter. Det kunne måske være meget fint at vide, hvad ministerens holdning er, altså principielt. Er det en god idé med private universiteter? Er ministeren tilhænger ligesom hr. Jørgen Lundsgaard af private universiteter?

Kl. 16:15

Kl. 16:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:16

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Først vil jeg gerne lige præcisere, at ordføreren og jeg er helt enig om vigtigheden af, at vi øger samarbejdet, og kan se store fordele i det samarbejde mellem det private erhvervsliv og universiteterne. Vi deler også ambitionen om at løfte niveauet på de danske universiteter, at sørge for, at vi får hentet international inspiration, sikre, at der sker en øget videndeling imellem universiteterne herhjemme, og bestemt også gerne sikre, at vi får befordret, at der bliver tætte relationer mellem internationale universiteter og danske universiteter. Der er forskellige organisationsformer af internationale universiteter, og nogle af dem, vi gerne vil arbejde sammen med, er private, nogle er fondsejede, og nogle er offentligt styrede. Det, der er vigtigt for os, er at sige, at vi i Danmark har en lovgivning, der gør, at vi i den grad kan lave forskningscentre, og jeg kan gentage, at der er samarbejdet med Novo Nordisk Fonden, og at Mærsk og andre store virksomheder arbejder tæt sammen med danske universiteter, og det gør de inden for rammerne af den nuværende lovgivning. Vi har prioriteret at sige, at så afsøger vi alle de muligheder, der er, og gør, hvad vi kan, for at inspirere og hjælpe universiteterne inden for den eksisterende lovgivning.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:17

Kirsten Brosbøl (S):

Men det er jo ikke det, hr. Jørgen Lundsgaard siger. Nu siger ministeren som indledning til svaret her, at man er helt enig i forhold til samarbejdet mellem offentlige og private osv., men det er jo ikke det, som hr. Jørgen Lundsgaard i interviewet forholder sig til. Der forholder man sig til en konkret plan om at etablere private universiteter i Danmark, så det kan godt være, at ministeren og ordføreren er enige i forhold til samarbejdet mellem offentlige og private. Jeg tror sådan set også, at ministeren og jeg måske kunne blive enige om nogle ting med hensyn til, om det er en god ting, at vi får private til at investere noget mere i forskning f.eks. Det vil vi meget gerne se mere af.

Men det her konkrete interview handler altså om, at den konservative ordfører synes, det er en god idé, at der kommer private universiteter til Danmark, eller at der bliver oprettet private universiteter i Danmark. Det er det, jeg godt vil bede ministeren konkret forholde sig til. Synes ministeren på lige fod med sin ordfører, at det er en god idé, at man er tilhænger af private universiteter? Det er jo lidt interessant.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den røde lampe lyser. Ministeren.

Kl. 16:18

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Hvis vi står i den situation en dag, hypotetisk set, at en stor – lad os sige amerikansk, asiatisk – fond kommer med en kæmpe check og gerne vil hjælpe os og gerne vil etablere et privat universitet i Danmark, der kunne være til stor glæde for danske studerende og det danske forskermiljø, ville jeg meget gerne drøfte det. Men jeg synes, at det er en rigtig hypotetisk tanke. Jeg har ladet mig inspirere af tidligere kendte politikere, der siger, at de ikke forholder sig til hypoteser.

Så vil jeg sige, at jeg næsten ikke kan gentage det kraftigere, end jeg har gjort i mine skriftlige svar til udvalget, i mine tidligere svar her i salen og nu også i dag, at der ikke bliver arbejdet videre med tanken om private universiteter. Vi vil bruge al den energi, vi kan, på at øge samarbejdet mellem det private erhvervsliv og universiteterne inden for den eksisterende lovgivning.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:19

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jeg meget glad for at høre. Men jeg kan ikke lade være med stadig væk at være lidt bekymret. Nu kom ministeren jo sådan ind udefra, det kan man vel godt sige, på sin ministerpost og også ind i Det Konservative Folkeparti, samtidig med at ministeren blev udnævnt til videnskabsminister. Der er altså nu en ordfører her fra folketingsgruppen, og så er der jo også Konservativ Ungdom – det er jo ikke kun Venstres Ungdom, det er også Konservativ Ungdom – som har sagt, at det ikke er nogen hemmelighed, at de gerne havde set, at vi havde haft fri konkurrence mellem offentlige og private universiteter i Danmark.

Igen vil jeg gerne understrege, at jeg er meget glad for, at ministeren har slået det her fast og blankt afviser, at der kommer en lovgivning, som altså skaber nye private universiteter i Danmark med brugerbetaling. Det var en frygtelig tanke for os, så det er jeg meget glad for. Men har ministeren ikke et problem, når det konservative bagland, altså her Konservativ Ungdom, og den konservative ordfører på området altså ikke er enig med ministeren?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:20

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes faktisk ikke, at man kan udlægge det som uenighed. Jeg synes, det er rigtig rart, at vi har mulighed for at diskutere, hvilke muligheder der kan komme, hvad der kan være af fordele og ulemper ved det.

Jeg hylder meget dialogen, jeg synes, det er rart at drøfte også med ungdomsorganisationerne, med de forskellige studenterorgani-

sationer, hvad jeg også har haft mulighed for på det seneste. Jeg synes, at det er vigtigt at være åben for, hvad der måtte komme af muligheder. Det er derfor, jeg både har sagt, og skrevet og svaret flere gange, at skulle situationen opstå, at der pludselig bliver mulighed for det med en stor donation, vil jeg meget gerne forholde mig til det og overveje og finde ud af, hvordan sådan noget kunne lade sig gøre.

Men der er ingen tvivl om, at for nuværende arbejder vi inden for den eksisterende lovgivning, øger samarbejdet mellem private og offentlige universiteter og kigger på, om der er nogle barrierer inden for det samarbejde, vi skal have fjernet. Altså, hvordan kan vi optimere det inden for de eksisterende rammer?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Spørgsmålet er sluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er stillet af fru Liselott Blixt til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 1492

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til at indføre ultralydsscanning af halspulsåren for en bestemt aldersgruppe for dermed at kunne undgå flere dødsfald samt sygdomme, som er forårsaget af en blodprop?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt får ordet først for at læse spørgsmålet op, værsgo.

Kl. 16:22

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til at indføre ultralydsscanning af halspulsåren for en bestemt aldersgruppe for dermed at kunne undgå flere dødsfald samt sygdomme, som er forårsaget af en blodprop?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg har med stor interesse læst de avisartikler, som giver indtryk af, at screening for hjerte-kar-sygdomme via ultralydsscanning kunne være et fremskridt i behandlingen af hjerte-kar-sygdomme. Giver det god mening at screene, skal vi selvfølgelig gøre det. Omvendt skal screeningen heller ikke iværksættes, uden at vi har gjort os grundige overvejelser om effekten af det, for ligesom der kan være fordele ved screening, kan der altså også være ulemper forbundet med det. Jeg har rådført mig med Sundhedsstyrelsen om, hvordan landets højeste sagkundskab ser på spørgsmålet om screening for hjerte-kar-sygdomme. Meldingen er, at der ikke er sundhedsfagligt belæg for at screene for hjerte-kar-sygdom, f.eks. ved ultralydsundersøgelse af halspulsåren.

Helt overordnet set kan der på længere sigt være lovende perspektiver i at anvende billeddannende teknikker i diagnostik af hjerte-kar-sygdomme. Dansk Cardiologisk Selskab har f.eks. kigget på perspektiverne for CT-scanning af hjertet. Men der er ifølge styrelsen ikke tilstrækkelig evidens for at anbefale generel screening ved hjælp af eksempelvis CT-scanning eller ultralydsscanning. Det er i øvrigt heller ikke noget, som anbefales internationalt.

Men både Sundhedsstyrelsen og Dansk Cardiologisk Selskab følger udviklingen i mulighederne for at screene for hjerte-kar-sygdom meget nøje, og så må vi se, om udviklingen senere giver os det nødvendige sundhedsfaglige belæg for at overveje screening for hjerte-kar-sygdomme.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:23

Liselott Blixt (DF):

Så er spørgsmålet, om man har kigget på den forskning, der er. Jeg ved, at lægerne under ledelse af overlæge Henrik Sillesen fra karkirurgisk afdeling på Rigshospitalet har udviklet en simpel metode til at screene for åreforkalkning, som er den bagvedliggende årsag til blodpropper. Screeningsmetoden er primært rettet mod personer, som man ikke umiddelbart skulle tro var i farezonen for at få en blodprop. Vi ved jo, at man siger, at det er overvægtige og folk, der lever et usundt liv, som har tendens til at få en blodprop, men her taler vi om folk, der ikke er overvægtige, folk, der dyrker sport, og som på overfladen lever et sundt liv. Hjerte-kar-sygdomme rammer nemlig langt fra blot dem, som er overvægtige eller har forhøjet blodtryk. Man ved, at der hvert år falder tilsyneladende sunde og raske mennesker om med en blodprop, hvor man bagefter undrer sig over, at det netop har ramt dem. Som Henrik Sillesen siger, er det lumske ved åreforkalkning, at det rammer alle grupper. Hidtil har man kunnet gøre noget for dem, der objektivt set er i farezonen, men alle de øvrige har man ikke haft mulighed for at opdage. Men Henrik Sillesen siger nu, at han for få hundrede kroner kan screene folk ved at screene halspulsåren. Er det det, man har taget højde for?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har hørt om den pågældende screeningsmetode, og jeg kan forstå, at den er forholdsvis billig, som fru Liselott Blixt også nævner. Men ikke desto mindre tror jeg, det er klogt, at vi lytter til den højeste sagkundskab; at vi forlanger evidens i alle tilfælde, før vi springer ud i at screene store befolkningsgrupper. Så jeg vil altså henholde mig til den sagkundskab, som både regeringen og Folketinget har, for at sikre, at vi ikke plumper ud i noget, som kan anfægtes af eksperter, og som senere viser sig ikke at være den rigtige model.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:25

Liselott Blixt (DF):

Så kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren og Sundhedsstyrelsen har nogen intentioner om eller har sat noget i gang for at få lavet et projekt for netop at se, om det her var en metode. For screeningsmuligheden er der, og som Henrik Sillesen siger: Her på karkirurgisk afdeling har vi kun patienter, der allerede har fået konstateret hjerte-kar-sygdomme. Så de har ikke gavn af opdagelsen. Screeningen skal foretages på tilsyneladende raske mennesker.

Var det ikke her, vi kunne gå foran og sige, at det her med livsstilssygdomme er et stort problem – lad os komme i gang med det?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror stadig, det er en god idé at få det undersøgt nøjere, og det ville jo være unaturligt, hvis ikke Sundhedsstyrelsen tog en sådan melding fra en overlæge alvorligt.

Men jeg tror, at et af de første spørgsmål, der rejser sig, er: Er evidensen sikker? Altså, kan man være sikker på de resultater, der er fremlagt? Det kan man måske. Det næste spørgsmål er: Er de udslag, som screeningen giver, præcise eller upræcise? Altså, med andre ord: Får man nogle med, som ikke hører til risikogruppen? Det tredje spørgsmål er: Kan man indsnævre risikogruppen, så det ikke er hele befolkningen eller hele årgange, som skal screenes? Uanset om det ikke koster ret meget pr. person, er det jo en voldsom udgift, hvis det er hele årgange, der skal screenes. Så jeg tror, det er klogt at spørge sagkundskaben, og hvis fru Liselott Blixt vil have mig til at indhente en kommentar fra Sundhedsstyrelsen, kan det jo altid ske.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:27

Liselott Blixt (DF):

Det glæder mig at høre. Men jeg kunne da godt tænke mig at få at vide, hvordan man ser på det. En artikel om det kom ud første gang i juni 2009, og inden vi får set os om, er det snart et år siden, at en karkirurg sagde, at der er en måde, hvorpå man kan scanne. Vi ved, det er en livsstilssygdom, at 320.000 danskere lider af en hjerte-kar-sygdom, og vi har den karkirurg i Danmark, og når vi praler så meget af, at vi har nogle rigtig dygtige læger, burde vi ikke gå foran og måske sige: Jamen så prøver vi det projekt, lad os prøve at sætte noget af til at få det her op at stå, så vi kan se, om det har nogen betydning? Var det ikke en mulighed?

Kl. 16:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det ministeren.

Kl. 16:28

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er helt klar til at sende Sundhedsstyrelsen en kopi af den dialog, vi har haft om spørgsmålet her med henblik på at få Sundhedsstyrelsens kommentarer. Jeg mener i øvrigt, jeg har hørt kommentarer til den pågældende undersøgelse; jeg kan ikke huske, om det var Sundhedsstyrelsen, eller om det var andre. Men jeg er sikker på, at der allerede foregår en faglig debat om de resultater, som her bliver nævnt.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er igen af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 1494

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er grunden til, at vi ikke screener for hjerte-kar-sygdomme i Danmark, eventuelt ved hjælp af ultralydsscanning, taget i betragtning, hvor mange man vil kunne redde ved at foretage screeningerne, og hvad det vil koste at screene alle over 50 år for hjerte-kar-sygdomme, eventuelt med en ultralydsscanning af halspulsåren?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt for at læse op.

Kl. 16:29

Liselott Blixt (DF):

Spørgsmålet bevæger sig i samme område:

Hvad er grunden til, at vi ikke screener for hjerte-kar-sygdomme i Danmark, eventuelt ved hjælp af ultralydsscanning, taget i betragtning, hvor mange man vil kunne redde ved at foretage screeningerne, og hvad det vil koste at screene alle over 50 år for hjerte-kar-sygdomme, eventuelt med en ultralydsscanning af halspulsåren?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

I dette tilfælde er der allerede kommet en melding fra Sundhedsstyrelsen, som jeg også har nævnt under det tidligere spørgsmål.

Sundhedsstyrelsen mener ikke, der er tilstrækkeligt sundhedsfagligt belæg for en generel screening for hjerte-kar-sygdomme. Når det ikke er relevant i dag, giver det bedst mening i stedet at fokusere på at finde frem til de borgere, som på grund af deres livsstil har forhøjet risiko for hjerte-kar-sygdomme – for hjerte-kar-sygdomme er ifølge Styrelsen i høj grad livsstilsbetinget. Hvis man vil finde frem til dem, der har den livsstil, der bringer dem i risikogruppe, skal det ske ved, at de praktiserende læger spørger ind til f.eks. rygevaner og andre risikofaktorer, når borgerne alligevel kommer i almen praksis. Det er for øvrigt det, der anbefales internationalt, og det er det, der sker rundtomkring hos landets læger som led i lægernes almindelige kliniske virksomhed. Her får lægerne jo typisk et godt kendskab til deres patienter og kan på den baggrund identificere borgere, som har høj risiko for at pådrage sig hjerte-kar-sygdomme, og som derfor bør følges tæt og eventuel behandles.

Sundhedsstyrelsen følger udviklingen på området nøje, og så må vi jo se, om den konstante overvågning af området senere giver et nødvendigt sundhedsfagligt belæg for at overveje en generel screening for hjerte-kar-sygdomme.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:31

Liselott Blixt (DF):

Ministeren var inde på, at man skal se på folks livsstil: Man skal vurdere kost, ryge-, alkohol- og motionsvaner, måle blodtryk og sukker og kolesterol i blodet. Primært siger det jo også noget om risikoen, men alligevel er der mange, som ikke ud fra disse parametre befinder sig i risikozonen, og som rammes af en blodprop.

Så spørgsmålet er også: Hvad gør vi nu? Når et familiemedlem får en blodprop, går vi til de pårørende og siger, at det ville være en god idé at lade sig teste, men hvad er det for en test, vi udfører i dag? Jeg ved, at den ikke indeholder en ultralydsscanning. Var det ikke også et parameter at tage med at sige, at har man haft en i familien med en blodprop, tilbydes man en screening?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hjerte-kar-sygdomme er noget, der er arveligt, er svaret jo klart ja. Så vil det være helt naturligt at spørge ind til, om der i borgerens

familie er erfaring for, at der har været problemer med hjerte-kar-sygdomme. Det er jo sådan, at visse kræftsygdomme desværre er arvelige, og der ved jeg, at man lægger meget vægt på, om der har været bestemte typer kræft i familien. Det får faktisk indflydelse på, om man bliver screenet, kommer til regelmæssig blodprøvetagning osv. Så hvis hjerte-kar-sygdomme er arvelige på nogen måde, er svaret på spørgsmålet ja; så er det en klar indikation på lige fod med livsstilsproblemer.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:33

Liselott Blixt (DF):

Det glæder mig, at man kan begynde at bruge en metode som screening, som jeg ved ledende hjertelæger foreslår man indfører allerede nu.

Vi har nogle rigtig dygtige læger på området, som arbejder med det her i det daglige, og jeg føler nogle gange, at vi overhører dem, når de kommer og foreslår noget på et område. Vi er kun lægfolk, og vi kan kun høre efter, hvad andre siger. Så jeg tænker, at hvis vi her har noget, der virkelig kan få fat i og hjælpe nogle af de mennesker, der ellers dør eller får en meget forringet livskvalitet, og hvis det viser sig, at det er en effektiv metode rent sundhedsfagligt – hvilket ministeren har fået at vide det ikke er endnu – vil det så være en mulighed, at man går ind og får fat i de mennesker, som man mener kan være i risikogruppen?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne lægge vægt på det, jeg sagde om Sundhedsstyrelsen, som jo ikke har afvist spørgerens idé, men tværtimod følger udviklingen på området nøje, og som gennem den overvågning løbende vil overveje, om der er sundhedsfagligt belæg for at overveje screening for hjerte-kar-sygdomme. Så det er ikke nogen afvisning; det er en velovervejede overvågningsperiode, som jeg tror vi alle har gavn af går forud for en beslutning om generel screening. Dette med at screene alle borgere eller visse grupper af borgere er en stor beslutning, som der skal være et godt sundhedsfagligt belæg for.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:35

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil takke for ministerens svar på mine spørgsmål og henholde mig til, hvad ministeren har sagt, nemlig at jeg kan udforme noget, som ministeren kan sende til Sundhedsstyrelsen, og så kan vi måske se på det. Så jeg takker for svarene.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vil ministeren svare på det sidste? Vi holder her. Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, vi går til, er af hr. Per Clausen, og det er også til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 1600

22) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er acceptabelt, at en ny rapport fra Sundhedsstyrelsen afslører en lang række fejl og mangler i behandlingen af mennesker med psykiske lidelser på bosteder, på trods af at der i årevis har været debat om disse forhold?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 16:35

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er acceptabelt, at en ny rapport fra Sundhedsstyrelsen afslører en lang række fejl og mangler i behandlingen af mennesker med psykiske lidelser på bosteder, på trods af at der i årevis har været debat om disse forhold?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nej, det er selvfølgelig ikke acceptabelt, at beboere på bosteder tilsyneladende får en dårligere behandling, end de skulle have haft. Det må ikke være patientens bopæl eller boform, som afgør, hvilken behandling vedkommende får.

Jeg nævnte faktisk spørgerens spørgsmål i går, da jeg var til et møde med kommunerne og regionerne om sundhedsaftaler og sundhedskoordinationsudvalg. Der skal jo indgås sundhedsaftaler om samarbejde mellem kommune og region om indsatsen over for mennesker med sindslidelser, og disse aftaler skal selvfølgelig være andet end bare krimskrams på papir. Lederen af et kommunalt bosted og lægen fra den psykiatriske afdeling skal kende aftalen, og de skal handle derefter, så jeg brugte lejligheden i går til at understrege dette og sende et klart signal om, at regioner og kommuner er forpligtede til at samarbejde på dette felt.

Et velfungerende samarbejde kan sikre – skal sikre – at borgere på visse bosteder får lige så god behandling som dem, der bor andre steder, og som alle andre.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:37

Per Clausen (EL):

Det er jeg da selvfølgelig glad for at ministeren allerede har taget op. Det havde han måske endda gjort uden at have fået spørgsmålet, men det er jo alligevel godt at kunne være en medvirkende årsag til det. Det er jeg glad for. Det er jo heller ikke, fordi de her spørgsmål nødvendigvis behøver at blive trukket frygtelig meget ikke langdrag, hvis vi er nogenlunde enige.

Jeg vil godt bare lidt i forlængelse af det spørge ministeren, om ikke ministeren er enig med mig i, at et af de problemer, der godt kan eksistere, er, at vi i dag mangler nogle elementer i vores behandling af mennesker, der har psykiske lidelser – altså det hul, der er mellem, at man på den ene side er på et psykiatrisk hospital, hvor vi jo går efter, at indlæggelserne i hvert fald grundlæggende skal være så korte som muligt, og at vi på den anden side så måske har nogle steder, hvor behandlingstilbuddene ikke er gode nok.

Så jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke mener, at det, der måske kunne være et led i at gøre noget ved den her problemstilling, er at sikre, at der kommer nogle behandlingsformer, der måske ligger et eller andet sted mellem de psykiatriske afdelinger og de her bosteder, vi kender i dag. Alternativet er jo længere indlæggelse på

de psykiatriske afdelinger, og det kan i nogle tilfælde være relevant, men er jo ofte heller ikke så forfærdelig attraktivt for de mennesker, det handler om.

KL 16:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

KL 16:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bestemt ikke udelukke, at hr. Per Clausen kan have ret i det. Jeg kan tilfældigvis huske, at den gennemsnitlige indlæggelsestid for psykiatriske patienter er omkring en måned, og derfor kan spørgeren jo godt have ret i, at hvis man gerne vil afkorte den indlæggelsestid og få vedkommende hen på et bosted, kræver det altså et godt samarbejde mellem dem, der afleverer patienten, og dem, der modtager patienten. Det er vejen til en kortere indlæggelsestid.

Der er jo forhåbentlig morsommere, om jeg så må sige, på et bosted, end der er på et hospital, så vi har alle en interesse i at få samarbejdet til at fungere, sådan at man kan komme hurtigere ud fra hospitalet.

KL 16:38

KL 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Clausen.

KL 16:39

Per Clausen (EL):

I forlængelse af det vil jeg spørge ministeren – også som et led i at rationalisere spørgsmålenes gang her på jorden, for jeg går nok lidt over i spørgsmål nr. 23, men jeg opfatter det ikke som noget problem, at vi afkorter processen lidt – om han opfatter det på den måde, at hans opgave er ligesom at sige til KL og Danske Regioner, at de nu skal tage sig sammen. Det kan jo i nogle tilfælde være udmærket og fortræffeligt.

Men er ministeren ikke også enig i, at det måske godt kunne være nødvendigt, at staten gik ind i det? Det kunne jo også være i form af, at man lagde mere vægt på, at nogle af de anbefalinger osv., som kommer fra Sundhedsstyrelsen, var bindende. Så ved jeg godt, at der er den risiko ved det – set fra ministerens synspunkt – at KL og Danske Regioner vil begynde at sige, at så koster det, men er det her ikke også et område, hvis vi skal være helt ærlige, som vi godt kunne prioritere højere, også økonomisk?

KL 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

KL 16:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, spørgeren har meget ret i det, han siger, og jeg vil da godt sige, at regeringen selvfølgelig gerne vil drøfte med regionerne, hvordan vi kan gøre sundhedsaftalerne til et endnu bedre instrument, når det gælder psykiatriområdet. Jeg kan da også bekræfte, at vi så risikerer, at der er nogle, der siger, at de skal have penge til det, og det er jo så noget, der indgår i de almindelige kommuneforhandlinger og forhandlinger med regionerne, hvor der jo er mange, mange lignende emner på bordet. Så det behøver ikke at udelukke noget, at man risikerer, at der er nogle, der kræver penge. Det er vi så vant til, om jeg så må sige.

KL 16:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jamen så tror jeg, at jeg vil forsøge at stille det sidste spørgsmål, og så kan vi endda gøre det, hvis det ikke strider mod forretningsordenen, at vi kan springe spørgsmål 23 over.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det, som ministeren nu siger, er udtryk for, at man godt kunne forestille sig, at det faktisk var et særligt ønske fra regeringens side, at der her blev gjort en særlig indsats, vel vidende at det kunne koste nogle penge.

Jeg ved godt, at regeringen og ministeren derudover har en plan om at slippe fra kommuneforhandlingerne og forhandlingerne med Danske Regioner så billigt som muligt. Det er jeg godt klar over. Men har vi her faktisk et område, hvor det også er regeringens politik, at det kunne være værd at gøre en ekstra indsats – også vel vidende at den ekstra indsats kunne indbefatte, at der kom flere penge til det?

Hvis ministeren svarer nogenlunde tilfredsstillende på det spørgsmål, springer vi næste spørgsmål over, og så kan jeg bare love ministeren, at jeg nok skal vende tilbage, hvis aftalerne skulle falde uheldigt ud, for så må vi finde ud af, om det er ministeren eller KL og Danske Regioner, der har ansvaret for det.

KL 16:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så skal vi finde ud af, hvor der skal spares, om det er på tiden eller på noget andet.

Det er ministeren.

KL 16:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så er jeg bange for, at jeg alligevel ikke slipper for det næste spørgsmål, for jeg kan jo ikke stå her i Folketinget og give spørgeren ret i, at det her kan koste penge. Jeg vil jo hævde i de forhandlinger, at det ikke koster penge. Sådan starter kommuneforhandlingerne hvert år. Min bemærkning skal blot tages som udtryk for, at jeg er realist. Jeg ved, hvad man plejer at sige fra kommunal side, og fra kommunal side ved man, hvad staten plejer at sige. Sådan spiller vi hver vores rolle.

Men det afgørende er jo altså, at vi får disse sundhedsaftaler til at fungere. Der var et møde i går, der er en lang evalueringsproces, og der kommer et møde mere. Jeg fornemmer, at der er stor vilje til at få det til at fungere, for det er vigtigt, at samarbejdet mellem det, der ligger i regionerne og på hospitalerne, og det, der foregår i kommunerne, kommer til at fungere endnu bedre. Det er helt afgørende. Kommunerne har allerede sagt, at de derved mener, at de får større udgifter, og det er derfor, at jeg ikke var overrasket over spørgsmålet, men jeg håber også, at spørgeren forstår, at jeg hverken kan angive om eller hvor meget jeg synes, at det andrager.

KL 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det her spørgsmål er i hvert fald sluttet.

Så er det spørgsmålet, om vi skal fortsætte med spørgsmål 23 eller blot tage et enkelt spørgsmål mere under det her spørgsmål. Jeg vil foreslå, at vi tager et enkelt minut nu. Værsgo til hr. Per Clausen.

KL 16:43

Per Clausen (EL):

Mit synspunkt er sådan set det, at jeg ikke tror, at vi kommer længe. Jeg tror, at jeg har fået den tilkendegivelse fra ministeren, som jeg kan forvente at få, så derfor frygter jeg såmænd, at hvis jeg bliver ved med at spørge, ender det bare med, at vi arbejder os væk fra hinanden. Det kan vi have god grund til at gøre i en række politisk

spørgsmål, men når vi har en mulighed for at lande næsten samme sted, synes jeg, at vi skal benytte os af den.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Det lyder som en klog overvejelse.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så afslutter vi på den måde de to spørgsmål under ét.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og sundhedsministeren, men det er stillet af hr. Rasmus Prehn, og det er så spørgsmål 24, som vi er nået til.

Kl. 16:44

Spm. nr. S 1601

23) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren kontakte KL og Danske Regioner for at indgå en aftale, der sikrer de fornødne ressourcer og initiativer til at løse problemerne med den lange række af fejl og mangler, som præger behandlingen af mennesker med psykiske lidelser på bosteder? (Spørgsmålet er udgået, da det er besvaret under spørgsmål nr. S 1600).

Kl. 16:44

Spm. nr. S 1625

24) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvorfor lider det danske samfund stadig under en så massiv regelbyrde, at landets kommuner ifølge regeringen selv kan spare milliarder ved at regelforenkle, når det tages i betragtning, at ministeren har siddet i regering i 20 ud af de sidste 30 år, at ministeren endvidere har stået i spidsen for Schlüterregeringens »Operation regelstorm« fra 1991, og at den nuværende VK-regering har haft ansvaret i snart 9 år?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:44

Rasmus Prehn (S):

Tak. Og jeg skal læse op: Hvorfor lider det danske samfund stadig under en så massiv regelbyrde, at landets kommuner ifølge regeringen selv kan spare milliarder ved at regelforenkle, når det tages i betragtning, at ministeren har siddet i regering i 20 ud af de sidste 30 år, at ministeren endvidere har stået i spidsen for Schlüterregeringens »Operation regelstorm« fra 1991, og at den nuværende VK-regering har haft ansvaret i snart 9 år?

Kl. 16:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har været med til både at forenkle og at indføre nye regler. Folkeskoleområdet er et godt eksempel. I 2005 var jeg med til at indføre regler om kvalitetsrapporter og elevplaner og nationale obligatoriske test og forskelligt andet. Så har jeg samtidig sidste år været med til at fremsætte et meget stort antal forenklingforslag. I alt fremsatte vi 105 konkrete forslag til forenkling af de statslige regler, og en fjer-

dedel af dem vedrørte folkeskoleområdet. I den forbindelse kan jeg i øvrigt fortælle hr. Rasmus Prehn, at hans parti ikke var særlig hjælpesomt, da vi skulle drøfte disse 24-25 forslag til forenkling på folkeskoleområdet.

Så det er nok os alle, der har brug for at se i øjnene, at indimellem er der nogle ting, vi vil, og så indfører vi regler, og når vi så synes, der er for mange regler, gennemfører vi en regelsanering.

Hvis jeg nu skal være helt ærlig, tror jeg, at sådan vil det køre til evig tid, uanset hvem der sidder i regering. Jeg vil bare hævde, at de regeringer, jeg har været medlem af, har været mere ivrige efter at forenkle, end det parti, som hr. Rasmus Prehn repræsenterer.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:46

Rasmus Prehn (S):

Nu er det ikke sådan, at det, jeg havde forestillet mig med den her debat i dag, skulle være sådan: Hvem er bedst til at regelforenkle? Det bliver en meget lang kamp, hvor jeg tror at det bare bliver påstand mod påstand.

Sagen er jo her, at vi har at gøre med en regering, som går ud og siger, at der er en hel masse penge at spare på det her område. Hvis bare vi regelforenkler lidt, så bliver der en hel masse penge frigjort, så vi ikke behøver at spare. Vi fra socialdemokratisk side har sagt, at vi også gerne vil være med til at regelforenkle. Vi har også lagt forslag frem i Folketingssalen, nogle, som regeringen ikke har stemt for, og også nogle, som de har stemt for. Vi vil også gerne være med til regelforenkling, men vi har ikke sagt, at der er et kæmpe uforløst potentiale.

Det forekommer jo noget spøjst, at man går ud her senest i torsdags op til Kommunernes Landsforenings møde, og der siger indenrigsministeren, at man vil af med bøvlet. Det bliver sagt her i talen: Vi skal bare af med bøvlet. Ja, det kan vi alle sammen blive enige om. Dagen efter om fredagen kommer så landets finansminister ud med, at her kan spares 10 mia. kr. Så er der ellers digitalisering af dokumenter, koordinering af indkøb, nedbringelse af sygefravær, administrativ effektivisering osv. og en hel masse med regelforenklinger. Det har vi jo bare hørt tidligere.

Det er jo sådan – det kan vi så høre her fra kommunalforsker Roger Buch, som har udtalt til Ritzau:

»Kommunerne kan ikke spare godt 10 milliarder kroner, som regeringen foreslår. Det er prøvet før uden større virkning, siger kommunalforsker Roger Buch. Regeringen har tidligere forgæves forsøgt at forenkle kommunernes regler. I 1991 iværksatte daværende statsminister Poul Schlüter (K) regeringens »Operation Regelstorm« ...«.

Det var jo så med den nuværende indenrigsminister, men den daværende undervisningsminister i spidsen. Det er 19 år siden, hvor den nuværende indenrigsminister sad og var »Operation regelstorm«. Da lovede man, at nu skulle der være færre regler, og det til trods for, at Berlingske Tidende den 5. marts 1991 kunne nævne, at Bertel Haarder var i top med nye regler. Han var simpelt hen topscoreren, når det handlede om regler. Ekstra Bladet kunne så også endvidere konstatere, at det, der på overfladen måske lignede en regelsanering, i virkeligheden var et stort svindelnummer.

Nu har man altså siddet i 30 år i politik, hvor man har været minister i 20 år, og man har stået i spidsen for »Operation regelstorm«. Nu bliver man ved med at påstå, at det kan regne ned med manna fra himlen, hvis bare man udnytter det her potentiale. Lyder det ikke lidt hult? Vi er jo begge to enige om det med regelforenkling, men er der virkelig så mange penge at spare, som finansministeren giver udtryk for, og som også indenrigsministeren bakkede op om at der kunne spares, da ministeren holdt tale i KL?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:48

ger. Så det var da sådan et helt morgendugfrisk eksempel på socialdemokratisk regeltænkning, som jeg er meget imod.

Kl. 16:51

Kl. 16:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Socialdemokraterne da bare ville støtte alle vores forenklingsforslag, hvis de bare ville støtte kommunernes ønsker om at få friere adgang til fælles ledelse, hvis de bare ville støtte os i, at udfordringsretten også skal kunne bruges over for hellige køer, som Socialdemokraterne værner om, så kunne vi komme et langt stykke.

Når jeg nu skal høre for min lange erfaring, vil jeg sige, at det jo altså også er en lang erfaring med socialdemokrater, og min erfaring med socialdemokratiske ordførere er, at det er usandsynlig svært at få dem med til forenklinger – og hvorfor er det det? Jamen det har jeg opdaget. Det er, fordi hvis man kan lave nogle forenklinger, som frigør nogle lederstillinger, vil Socialdemokraterne straks blive kontaktet af den pågældende lederforening, som vil få Socialdemokraterne til at lade være med at støtte den forenkling. Derfor har vi ikke fået fælles ledelse på folkeskoleområdet: Socialdemokraterne synes, det er vigtigere at støtte nogle lederforeninger end at støtte samfundets interesser.

Det er det, jeg har oplevet, og det kunne jeg fortælle meget mere om, hvis hr. Rasmus Prehn ønsker det.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn har ordet nu i 1 minut.

Kl. 16:49

Rasmus Prehn (S):

Med det her svar kan man jo konstatere, at ministeren ikke alene er i top, hvad angår nye regler – og han fik den her topplacering tilbage i 1991 som den absolutte regel- og cirkulæreminister – ministeren er også i top, når det handler om udenomssnak og om at skyde skylden på andre.

Når man så længe har talt om at afskaffe de her regler og man tilmed har haft flertal også uden om os socialdemokrater, er ministeren da nødt til her at redegøre for, hvorfor man så ikke for længst har udnyttet det potentiale. Hvis der er så mange penge, hvis der er 10 mia. kr. at spare ved bl.a. regelforenkling, hvorfor har man så ikke gjort det for længst? Hvorfor har man siddet 9 år i regering uden at udnytte det potentiale? Hvorfor har man brugt de sidste 20 ud af 30 år på ikke at gennemføre det her? Man har jo haft flertal i den periode, og ministeren har selv siddet i regering i 20 ud af 30 år.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hr. Rasmus Prehn og Socialdemokraterne ville være så venlige at starte med det konkrete, at starte med at tage stilling til regeringens 105 konkrete forslag til forenkling af statslige regler, så kunne vi tage diskussionen derfra. Problemet er, at Socialdemokraterne har sagt nej til stribevis af dem, bl.a. på undervisningsområdet, hvor jeg er meget ked af at der er blevet sagt nej.

Så sent som her til morgen vågnede jeg op til lyden af den socialdemokratiske gruppeformand, der nu minsandten vil lave en ny regel, hvor han blander sig i, hvordan arbejdsgiverne kommunikerer med deres medarbejdere – som om de ikke selv kan finde ud af det. Selv talsmanden for HK var uenig i, at Folketinget og Socialdemokraterne skulle blande sig i, hvordan man håndterer medarbejdernes

Rasmus Prehn (S):

Det har næppe noget med sagen at gøre. Altså, det, at der kommer en regel, hvor man siger til arbejdsgiverne, at de ikke må afskedige deres medarbejdere via sms, hvilket jo er en helt rimelig og fornuftig regel, er jo næppe noget, der pålægger kommunen en regelbyrde, der koster penge.

Så ministeren er da nødt til at svare på mit spørgsmål: Hvor er det man tror at man via regelforenkling kan udnytte et potentiale, man ikke har kunnet udnytte de foregående 30 år – inden for hvilke man i de 20 år har haft flertallet, og hvor ministeren har haft kæmpestor indflydelse? Hvorfor har man ikke bare gennemført de her ting sammen med bl.a. Dansk Folkeparti de sidste 9 år? Hvis vi har været sure, tvære og til besvær fra socialdemokratisk side, havde man vel bare kunnet gennemføre det uden om os; det har man jo gjort på en masse andre områder.

Hvis det var så nemt og man bare kunne udnytte et potentiale, som ville betyde, at det ville regne med manna fra himlen, og at der ville være masser af penge i kommunen, hvorfor har man så ikke gjort det for længst? Hvis der ligger 10 mia. kr. derude, hvorfor har man så ikke høstet den gevinst? Det må manden, der har stået bag »Operation regelstorm« da kunne forklare.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Svaret er, at regeringen jo, i modsætning til hvad man skulle tro, har brede forlig på næsten alle områder. Jeg har været undervisningsminister temmelig længe, og der har stort set hele vejen igennem været brede forlig.

Derfor er regeringen desværre nødt til at have Socialdemokratiets accept, før vi kan forenkle. Og det er derfor, at en stribe skoleforenklingsforslag, som skolelederne gerne ville have haft, er strandet på socialdemokratisk modstand. Så jeg synes da, man skal begynde med at fejle for sin egen dør.

Vi vil gerne forenkle. De 105 konkrete forslag er udgivet i form af et hæfte, og der er det gjort op, hvor stort et ekstra råderum de forslag vil give kommunerne. Men en meget stor del af dem kan vi ikke komme igennem med, fordi hr. Rasmus Prehns parti siger nej. Og hans parti har desværre vetoret, fordi vi har brede forlig, og dem skal vi selvfølgelig holde.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Vi går videre til det næste, som også er til indenrigs- og sundhedsministeren og også fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:53

Spm. nr. S 1627

25) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvis regeringens regelforenklingsplan slår fejl, ligesom det skete for Schlüter-regeringens »Operation regelstorm«, hvor ministeren selv var ansvarlig, vil ministeren så indrømme, at regeringens politik får

den konsekvens, at der skal spares voldsomt på kernevelværdien, såsom skoler, børnehaver og ældrepleje?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:53

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal igen læse op her:

Hvis regeringens regelforenklingsplan slår fejl, ligesom det skete for Schlüterregeringens »Operation regelstorm«, hvor ministeren selv var ansvarlig, vil ministeren så indrømme, at regeringens politik får den konsekvens, at der skal spares voldsomt på kernevelværdien, såsom skoler, børnehaver og ældrepleje?

Kl. 16:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

På en vis måde kan jeg godt lide den vinkel, der er anlagt i det spørgsmål, for sagen er jo, at hvis vi ikke forenkler, koster det penge, som vi ellers kunne have brugt til velfærd, til uddannelse, til børnepasning osv. Det er en helt rigtig måde at stille det op på, og det vil jeg da virkelig opfordre hr. Prehn til at føre frem, ikke mindst over for uddannelsesordføreren hos Socialdemokraterne, sådan at uddannelsesordføreren kan forstå, at hun skal sige ja til afbureaukratiseringsforslagene på skoleområdet, for at der bliver mere plads til kerneydelserne i velfærdsstaten.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:55

Rasmus Prehn (S):

Hvis bare det var så simpelt, så er jeg sikker på, at vi havde fundet en løsning for længst, men det er jo ikke så simpelt, og det handler ikke om Socialdemokratiets vilje, det handler om, at det, som regeringen her foregøgler, nemlig at man bare kan fjerne nogle enkelte regler og vupti, så behøver vi ikke at spare i den offentlige sektor med den opstramningsplan, regeringen har lavet, er udenomssnak. Det er jo, fordi regeringen ikke tør indrømme, at man har soldet alle pengene væk på skattelettelser til de allerrigeste. Der er bankdirektører i det her land, der får op til næsten 0,5 mio. kr. om året bare i skattelettelser. Det har man brugt pengene til. Nu skal vi så til at afskedige skolelærere og SOSU-assistenten og sende varme hænder hjem med en fyreseddel i hånden. Og så siger regeringen: Nej, nej, det behøver man slet ikke, man kan bare regelforenkle. Og her er det så, at man altså har brugt 20 ud af de sidste 30 år på at have ansvaret, på at have flertallet, hvor det ikke er lykkedes at indhøste det potentiale.

Så kommer man her og prøver at bilde danskerne ind, at det sagtens kan lade sig gøre, at der er et kæmpe potentiale derude. Men ministeren sad selv med Schlüterregeringens »Operation regelstorm« – man skal lige tænke på, at det jo var samtidig med, at der var ørkenkrig og man havde general Schwarzkopf, så man forestiller sig, hvordan den daværende undervisningsminister er kommet ind og har set lyset og tænkt: Nu skal vi også have »Operation regelstorm« ligesom Operation Ørkenstorm. Og så skulle man rydde op i det hele. Selv med den medvind og med den »Operation regelstorm« lykkedes det ikke at få ryddet op i det her.

Nu er der så gået næsten 20 år, og så kommer man og tror, at man kan bilde danskerne ind, at der stadig væk er et potentiale: I

skal spare 10 mia. kr., men I kan bare nøjes med at fjerne nogle regler. Tror ministeren virkelig, at danskerne bliver ved med at hoppe på den?

Kl. 16:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det var en lang tale, som jeg kunne sige meget til. Jeg er faktisk den, der opfandt begrebet »Operation regelstorm«. Det er fuldstændig rigtigt, at den blev opkaldt efter Operation Ørkenstorm og general Schwarzkopf under den første Irakkrig, det er fuldstændig rigtigt. Ophavsmanden står her. Det var i øvrigt i den samme tid, hvor Gorbatsjov i Sovjet havde lanceret sit perestrojka-program, og der blev udgivet et særnummer af tidsskriftet Uddannelse om perestrojka i undervisningssektoren.

Det var en regelstorm, og den har jo ført til det resultat, at vi netop i år pr. 1. januar nu har fået samtlige uddannelsesinstitutioner under staten gjort til selvejende og selvstyrende institutioner med langt enklere styringsprincipper, med bygningstaxameter, så de ikke skal stå i kø hos bureaukraterne i Undervisningsministeriet, hvis de vil bygge noget nyt, de skal i stedet for stå i kø nede i kreditforeningen eller i banken. Det er en revolution, som er gennemført, og den startede netop omkring 1990. Så der kom sandelig noget ud af den regelstorm, og jeg vil da godt takke hr. Rasmus Prehn for, at hans parti, når det gælder selvejende institutioner, i det store og hele har fulgt skiftende regeringers forslag til forenklinger.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Helt undtagelsesvis skal jeg bare lige minde om, at taletiden er 1 minut. Efter 1 minut lyser der en rød lampe, og så er taletiden slut.

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:58

Rasmus Prehn (S):

Jeg er jo fantastisk glad for at høre indenrigsministeren her give udtryk for, at Socialdemokratiet netop har stemt for nogle af de her regelforenklingsforslag. Så det, der var linjen i hele talen før, om at Socialdemokratiet altid var imod, gælder så ikke her.

Jeg er også glad for, at ministeren tager det fulde ansvar for »Operation regelstorm«, for sagen er den, at når man kigger på det historisk, er det jo helt tydeligt, at der er en virkelig stolt minister, der kaster sig ind i kampen – nu skal vi have »Operation regelstorm«!

Der er jo mange gode ord om, hvor godt det kunne blive, men det, der ligesom var konklusionen på det hele, var, at der ikke skete ret meget. Jeg står her med en leder fra Ekstra Bladet fra den 26. januar 1992, altså et år efter regelstormen var startet, og der står så her:

»En række ministre, ikke mindst fra Venstre, har udvist en enorm kreativitet for at skjule, at de er forklædte bureaukrater, som hver dag gør det sværere at være dansker. Undervisningsminister Bertel Haarder er et glimrende eksempel.«

Konklusionen på det var altså, at den, der har taget ansvar for »Operation regelstorm«, nemlig den nuværende indenrigsminister, er blandt dem, som Ekstra Bladet dengang, i forbindelse med at avisen havde opgjort, hvem der egentlig var bedst til at lave nye love og cirkulærer, kunne døbe en gang skjulte bureaukrater, der talte en masse om det, men ingenting gjorde.

Derfor er det også, at ministeren skulle til at være sit ansvar voksen og sige: Ja, vi kan nok ikke spare, så vi er nødt til at indrømme

over for danskerne, at vi har brugt alle pengene på skattelettelser, nu går det ud over den offentlige sektor, hvor der skal ske besparelser.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren kan også kigge ned på lampen dér en gang imellem.

(Rasmus Prehn (S): Der er papir, der skygger).

Der er så 1 minut til ministeren.

Kl. 17:00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er heldigvis det rene vrøvl. Jeg håber, at hr. Rasmus Prehn ved, hvordan ledende artikler bliver skrevet; der behøver ikke at være særlig stor forbindelse til virkeligheden – for nu at sige det mildt.

Man kan jo se, at jeg har ret ved at måle, hvor stort personaleforbruget var i Anker Jørgensens ministertid med Ritt Bjerregaard og Dorte Bennedsen som undervisningsministre sammenlignet med, hvor stort det blev, efterhånden som jeg havde siddet der en halv snes år. Hvis ikke jeg tager fejl, blev det reduceret med 30 pct. Det kunne jo tyde på, at der var en hel del regler, der var forsvundet, der var i hvert fald færre mennesker til at administrere dem.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:00

Rasmus Prehn (S):

Sagen er den, at man nu har brugt de sidste 30 år på at tale om det her med regelforenkling. Ministeren indrømmede jo også selv til at starte med, at man kan tale meget om det, men det bliver vi nok ved med at gøre, for det er nok svært at løse alle problemerne her.

Derfor synes jeg også, ministeren skulle være åben og ærlig og sige: Vi vil gerne regelforenkle. Det er der sådan set bred opbakning til i Folketinget. Vi gør det hver eneste dag så godt, vi kan. Men når det er sagt, så er det nok så som så med, hvor mange penge der er til det her. Derfor må vi bare som regering indrømme over for kommunerne og over for danskerne: Vi kom til som regering at solde penge op på skattelettelser til de rigeste. Det er det, som danskerne nu skal betale for, når det er, at der skal ske afskedigelser ude i kommunerne.

Vi har lavet en beregning. Hvis vi forestiller os, at alt det, regeringen forventer og har lagt op til at man kan spare ved regelforenkling, falder til jorden, så man skal til at spare på stillinger i stedet for, vil det i en kommune som f.eks. Aalborg, hvor jeg selv bor, betyde 908 medarbejdere, der skal have en fyreseddel med hjem til familien.

Er det ikke et svigt af den tillid, som danskerne viste den nuværende regering i 2007, hvor man sagde, at der både var råd til skattelettelser og til velfærd? Så stemte danskerne på den nuværende regering i håbet om, at der var råd til begge dele. Så giver man skattelettelserne til de rigeste, navnlig til bankdirektørerne, som får næsten 0,5 mio. kr., og så skal der så til at spares i form af afskedigelser ude i kommunerne. Er det ikke et svigt af den tillid, som danskerne har vist regeringen?

Kl. 17:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:02

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der var råd til både velfærd og skattelettelser, for der blev gennemført både skattelettelser og en meget kraftig forbedring af velfærden. I faste priser og lønninger voksede hospitalsbudgetterne fra 80 mia.

kr. til 100 mia. kr. med flere tusinde ekstra personer om året, så der var plads til både det ene og det andet.

Det er der ikke nu, og derfor er det en god idé at drøfte forenkling nu som altid, for når vi ikke kan bruge flere penge, må vi bruge de penge, der er i budgetterne, bedre. Det er i den sammenhæng, ønsket om regelforenkling skal ses. Det er derfor, vi beder kommunerne om at benytte sig af udfordringsretten. Det er derfor, vi stillede 105 forslag til, hvordan man kan forenkle den offentlige sektor.

Så vil jeg da lige minde om, at Danmark altså er verdens højest beskattede samfund, og vi er også det mest lige samfund. Det synes jeg lige man skal huske, før man kommer med hele den sang om de rige, og jeg ved ikke, hvad det er, hr. Rasmus Prehn taler om.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er det spørgsmål afsluttet.

Som tidligere meddelt er spørgsmål nr. 26 og 27 udgået af dagsordenen, og vi går derfor videre til spørgsmål nr. 28, som er til fødevareministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:03

Spm. nr. S 1624

26) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Vil ministeren være med til at indføre et forbud mod salg af varer, der er fremstillet ved slavearbejde?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:03

Spm. nr. S 1626

27) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er ministeren positiv over for at skærpe virksomheders oplysningspligt, således at de skal kunne dokumentere hele deres leverandørkæde?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:03

Spm. nr. S 1634

28) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren medvirke til at støtte ambassadørprojekter i sportshaller, så flere cafeterier vælger at servere sunde måltider i stedet for de traditionelle retter som pølser og pomfritter i stil med det gode eksempel fra Vejen Idrætscenter, der bl.a. er omtalt i dagbladet Politiken den 18. marts 2010?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Benny Engelbrecht for at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:03

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren medvirke til at støtte ambassadørprojekter i sportshaller, så flere cafeterier vælger at servere sunde måltider i stedet for de traditionelle retter som pølser og pomfritter, i stil med det gode eksempel fra Vejen Idrætscenter, der bl.a. er omtalt i dagbladet Politiken den 18. marts 2010?

Kl. 17:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:04

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Regeringen har allerede iværksat forskellige projekter, der har til formål at fremme udviklingen af sundere mad i idrætshallernes cafe-

terier. Projekterne er gennemført i tæt samarbejde med de relevante aktører på området.

Fødevareministeriet og Sundhedsministeriet har bl.a. deltaget i at støtte et projekt, »Mad i bevægelse«, hvor formålet var at udvikle anbefalinger om sund mad til idrætsaktive børn og analysere muligheder og barrierer for at ændre udbuddet i idrætshallerne i en sundere retning. Projektet blev gennemført i samarbejde med en række andre aktører, herunder Kræftens Bekæmpelse, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger og Danmarks Idræts-Forbund. Der er desuden gennem Fødevareministeriets innovationsordning ydet støtte til projektet »Move'n eat«, hvor formålet var i samarbejde med erhvervet at udvikle sundere fastfoodkoncepter og sundere stævnesnack.

Fødevareministeriet vil i de kommende år opprioritere indsatsen med at fremme sund mad i idrætshaller. Rådgivningsaktiviteter i regi af Fødevarestyrelsens alt om kost-rejsehold vil fremadrettet blive udvidet, således at de i samarbejde med de kommuner, der ønsker et sundere udbud i deres idrætshaller, kan tilbyde den nødvendige vejledning til halforpagtere om sund mad og drikke.

Fødevarestyrelsen undersøger desuden muligheden for i samarbejde med relevante aktører at igangsætte et projekt, der kan identificere og formidle best practice for kommunale forpagtningsaftaler, der sikrer et sundere udvalg i idrætscafeterierne. Herudover vil Fødevarestyrelsen indsamle og formidle erfaringer om sunde cafeteria-koncepter i idrætsverdenen.

Udbuddet af mad- og drikkevarer i idrætshallerne bærer præg af en årelang kultur, en række økonomiske barrierer og et ønske om at give børn og unge det, de umiddelbart gerne vil have. Der skal et langt sejt træk til at ændre på disse forhold. Jeg stiller gerne op som ambassadør for projekter, der har til formål at fremme sund mad i idrætshallerne. Jeg tager det selvfølgelig som en forudsætning, at projekterne er realiserbare, bygger på noget eksisterende viden og inddrager relevante parter som kommunen, halinspektører og idrætsorganisationer.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:06

Benny Engelbrecht (S):

Den tid, hvor fødevareministeren har været minister, har jo allerede været en interessant tid. Der har allerede været mange sager af forskellig karakter, og nu skal vi hverken snakke om reklamer eller andre elementer. Men en af de ting, jeg har bemærket, er, at ministeren faktisk lidt uretfærdigt er blevet klandret lidt for lige præcis at ville gøre noget, når det handler om den usunde mad i netop kantiner.

Meget ulig, hvad man måske kunne forestille sig, er det spørgsmål, jeg har stillet her, faktisk ikke af polemisk karakter, og det er heller ikke for at skole ministeren eller ministeriet for den indsats, der er eller ikke er blevet lavet bagudrettet. Det er faktisk et konstruktivt, konkret forslag fremadrettet. Lad mig derfor også lige sætte et par ord på, hvad det handler om.

Forslaget går altså i al sin enkelhed ud på at finde nogle ambassadører, der i stil med Vejen Idrætscenter, som jo har gjort det fremragende, kan tage med rundt og supplere det alt om kost-rejsehold, som rigtignok skal lave en indsats. Det skal være sådan, at man går ud og finder nogle specifikke steder, der kan være med til at formidle den gode kultur videre. Man kunne måske oven i købet gå så langt som til at vælge bestemte haller. Det er noget af det, som har været fremhævet, netop at der er nogle haller, som simpelt hen kun kan få, synes de selv, økonomien til at løbe rundt, hvis de sælger pølser og pomfritter. Man kunne vælge nogle af dem, som med mindst sandsynlighed ville gå ind i et projekt som det her. Man kunne understøtte dem særligt, og når man så har et positivt resultat af det, kunne man netop bruge dem til at sige: Se, det kan faktisk sagtens lade sig

gøre. Og måske kunne man oven i købet så anvende dem netop som en del af den indsats, der i øvrigt skal laves.

Så det handler om det positive, og det er faktisk set fra min synsvinkel altså et konstruktivt forslag til ministeren.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:08

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg vil gerne understrege, at jeg også betragter det her som et konstruktivt forslag. Jeg synes, det er et vigtigt område, og jeg er meget optaget af det her område, altså hvad vi kan gøre, så der bliver truffet flere sundere valg derude.

Derfor synes jeg, at alt om kost-indsatsen og det rejsehold, der er der, i virkeligheden er i hvert fald vores bedste bud i øjeblikket. Jeg skal sige, at ved siden af sit arbejde har Fødevareøkonomisk Institut også lavet nogle økonomiske analyser for sådan et halcafeaterie.

Hvad er konsekvenserne af at lægge om? Hvad betyder det for de faciliteter, man skal have i kiosken eller cafeteriaet? Det er analyser, som man kan drage nytte af og benytte sig af.

Men jeg må også sige, at jeg har lidt respekt for, at det her jo altså ligger i kommunalt regi. Så det, vi kan gøre, er, at vi kan lave tilbud, og vi kan give vejledning. Vi kan give hjælp og støtte, men ellers er det her jo altså et kommunalt område.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:09

Benny Engelbrecht (S):

Der er dog et lidt andet element, som jeg også mener ligger inden for ministerens arbejdsområde, nemlig dette at være med til at understøtte, at fødevareindustrien rent faktisk også producerer nogle produkter, som er lette at gå til. For en af pointerne, som bliver fremhævet, er af de elementer, der bliver fremhævet fra hallernes side, er jo, at det er meget vanskeligt for dem at have de lange arbejdsprocesser. Man kan sige, at dér er en delvis færdiglavet ret som en pølse eller en burger, eller hvad det nu måtte være, relativt nemmere at gå til. Så et af de indsatsområder, som jeg mener også er værd at prioritere fra ministerens side, er rent faktisk at understøtte, at fødevareindustrien er med til at lave nogle convenienceprodukter, der er lige til at arbejde med, også i haller og alle mulige andre steder, i folkeskoler og andre steder, hvor man har brug for at have nogle sunde alternativer, som ikke tager lang tid at producere.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:10

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg synes faktisk, det er lidt svært at blive uenige på det her område. Jeg ser meget gerne, at vi får nogle ansøgninger ind til de kasser, vi nu har til at understøtte udviklingen på fødevarerområdet, til at understøtte nye kvalitetsprodukter. Jeg vil meget gerne være med til at motivere de virksomheder, som nu kunne være aktuelle på det her område, og som netop kunne tilbyde det sunde valg; motivere dem til også at ansøge nogle af de forskellige udviklingskasser, der findes. Så jeg vil se positivt på det, når sådanne ansøgninger dukker op, og jeg vil meget gerne være med til at motivere alle implicerede parter på det her område.

Jeg synes måske også, vi skulle glæde os over, at rigtig mange virksomheder har fået frugtordning. Det synes jeg er noget positivt og godt. Så nu er vi enige om, at sportshaller og disse cafeterier, der er der, er et af de nye indsatsområder, hvor vi skal finde nogle gode, sunde og fristende tilbud i forhold til dem med de mere mættede fedtsyrer og pølserne og burgerne, og hvad der ellers er. Så det er vi stort set ikke uenige om.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:11

Benny Engelbrecht (S):

Først skal jeg indlede med at berolige ministeren med, at vi nok skal finde noget at være polemiske om i det næste spørgsmål, bare rolig. Men jeg er meget enig i, at vi faktisk her langt hen ad vejen kan blive enige. I øvrigt er det interessant, at vi står netop på Christiansborg, som er et af de steder, hvor man faktisk godt kunne lave en bedre frugtordning. Men lad nu det ligge.

Jeg mener, at vi også er nødt til netop at sætte dagsordenen herfra. Vi kan ikke bare forvente, at udviklingen i samfundet kører af sted i den rigtige retning. Vi skal selvfølgelig også være med til at præge den. Jeg håber også, at ministeren vil være med til, at vi i Fødevarerudvalget får mulighed for at sætte fokus på det. Det kunne eksempelvis være ved, at vi også får muligheden for at aflægge besøg i Vejen Idrætscenter eller hos andre, som gør det særlig godt, eller at vi for den sags skyld kan være med til at skubbe i den rigtige retning med videnudvikling også på conveniencedelen inden for fødevarerindustrien.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:12

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

Her er der sådan set kun at sige, at jeg synes, det er en god idé, og jeg skal tage på mig at orientere Fødevarerudvalget om de kampanjer, som vi rent faktisk planlægger for det her arbejde, og at orientere om fremdriften og afrapporteringen, også fra alt om kost-rejseholdet og fra »Move'n eat« osv. Jeg vil meget gerne tage med, at vi kan tage det op og debattere det i Fødevarerudvalget.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 1635

29) Til fødevarerministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at Danmark i fremtiden skal acceptere øgede grænseværdier fra EU's side for giftstoffer i grønsager?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht for at læse op.

Kl. 17:13

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at Danmark i fremtiden skal acceptere øgede grænseværdier fra EU's side for giftstoffer i grønsager?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fødevarerministeren.

Kl. 17:13

Fødevarerministeren (Henrik Høegh):

Det er regeringens politik, at restindholdet af pesticider i fødevarer er så lavt som muligt og under alle omstændigheder overholder sundhedsmæssigt forsvarlige grænseværdier. Grænseværdierne for restindholdet af pesticider fastsættes netop ikke ud fra, hvad der er det maksimale sundhedsmæssigt acceptable, men ud fra den lavest mulige mængde, som skal til, for at pesticiderne effektivt kan bekæmpe insekter og andre skadevoldere. Samtidig har restindholdet altid været sundhedsmæssigt forsvarligt.

Det er en høj prioritet for regeringen, at der i EU fastsættes fælles grænseværdier for pesticidrester af hensyn til fødevarer sikkerheden i hele det indre marked for alle de produkter, der omsættes i dette marked. Det belaster miljøet unødigt, både hvis den anvendte pesticidmængde er for stor, og hvis den er for lille. Derfor reguleres den anvendelse løbende. Det betyder, at der i nogle tilfælde er behov for at øge grænseværdierne, såfremt det fortsat er sundhedsmæssigt forsvarligt, mens grænseværdierne i andre tilfælde kan reduceres.

I forbindelse med vedtagelsen af EU's pesticidregler blev det besluttet, at alle grænseværdier, der eksisterede pr. 1. september 2008, skal gennemgå en revurdering for at sikre, at de eksisterende grænseværdier tager udgangspunkt i de aktuelle anvendelser, som er tilladt i henhold til god landbrugsmæssig praksis. Der bør således være en løbende overvågning af, at grænseværdierne ikke er højere end nødvendigt, ud fra hensynet til denne praksis og ud fra hensynet til effekten på den pågældende skadevolder. Jeg vil derfor også sikre mig, at Fødevarestyrelsen følger op over for Kommissionen, med henblik på at processen for reevalueringen forløber som forudsat, altså at vi hele tiden får fulgt op og sørger for, at der de steder, hvor der kan være baggrund for at sætte ned, også bliver sat ned.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:15

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo sådan, at når vi skal stille forberedte spørgsmål her i Folketingssalen, skal det ske senest fredag kl. 12, og det var, væsentligt før vi vidste, at vi i morges ville have et samråd om en specifik grænseværdi, en specifik komité sag om en række grænseværdier for netop pesticider. Men det har selvfølgelig været det, som allerede var aktuelt i sidste uge, som var årsagen til, at jeg stillede dette spørgsmål. Derfor har vi selvfølgelig også i dagens løb fået gennemdebatteret det her område ad flere omgange.

Det, som i høj grad står tilbage, er at sige: Vi har en naturlig bekymring vedrørende øgede grænseværdier, både hvad angår frugt – det er så ikke nævnt i spørgsmålet her – og hvad angår grønsager. Det, som jeg meget gerne vil holde fast i, er faktisk et svar, som ministeren gav i sidste uge i en anden sammenhæng, på et samråd i onsdags, nemlig dette, at vi skal arbejde for at minimere pesticidforbruget mindst muligt. Det synes jeg er væsentligt at få gentaget i dag – af flere årsager; bl.a. fordi vi jo altså også her er ude i en besvarelse, hvor ministeren forklarer, at man godt kan bruge for mange pesticider, men også kan bruge for få.

Det kan være lidt svært ude på den anden side af disse tykke Christiansborgmure at forstå logikken i, at man kan bruge for lidt gift, når man producerer mad. Jeg synes, det er værd at holde fast i, at det optimale vel i alle tilfælde er, at vi finder behandlings- og dyrkningsmetoder, som gør, at vi helt kan blive fri for at bruge gift.

Det er vel heller ikke sådan, at den økologiske landbrugsproduktion er decideret miljøskadelig i sig selv. Det ville i hvert fald være en nyhed for mig.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:17

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Nu ligger der en række måske også lidt mere polemiske tekster fra spørgerens side. Men jeg skal alligevel prøve at fange spørgsmålene i det.

Af hensyn til, som spørgeren siger, dem uden for murene skal jeg blot sige, at hvis man har en produktion, hvor man anvender pesticider, så er det optimale altså, at man bruger lige nøjagtig det, der har den ønskede effekt. Hvis man bruger for lidt og det ikke har den ønskede effekt, kan det kun virke resistensfremmende; det virker sådan set ikke på den pågældende skadevolder. Og at bruge for meget bør vi absolut undgå, det er vi alle sammen enige om, for vi vil gerne bruge så lidt som overhovedet muligt. Derfor er der de her reguleringer, og jeg synes, det er en god idé, at det her ligger langt under et sundhedsacceptabelt dagligt indtag. Men med den måde, det her reguleres på, er det i virkeligheden samtidig en kontrol af, at dem, der benytter sig af de her pesticider, ikke bruger mere end højst nødvendigt, for ellers vil deres restkoncentrationer stige.

Med hensyn til ønsket om at reducere skal jeg bare henvise til arbejdet i »Grøn Vækst«, hvor der jo er sat et trecifret millionbeløb af til at få reduceret pesticidanvendelsen gennem bl.a. udvikling af nye teknologier, gennem indsættelse af sprøjteplaner osv. Lampen lyser, så det kan være, jeg får mulighed for at gøre mere ud af det i næste svar.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Det er nemlig en mulighed.

Nu er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:19

Benny Engelbrecht (S):

Lidt gift kan der så åbenbart altid bruges, kan jeg forstå på ministeren.

En af årsagerne til, at jeg spørger ind til det her, er, at jeg i dagens udgave af Børsen kan læse, at der bliver spekuleret lidt i, hvordan en kommende pakke, en lempelse skal være i forhold til landbruget, og der er statsministeren citeret af flere omgange. Et af de elementer, som Børsen spekulerer i, er en lempelse af afgifterne på pesticider. Derfor er det for mig at se en ret bekymrende udvikling, hvis man kommer til at stå i en situation, hvor man har nogle grænseværdier, der langsomt kravler opad, og man så oven i købet gør det endnu lettere for erhvervet at anskaffe og anvende pesticider. Det er i hvert fald en retning, som ser forkert ud, og resultatet kan blive et øget pesticidforbrug i et land, hvor vi øvrigt i forvejen bruger så rigeligt pesticider.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:20

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er nyt for mig, hvis der i »Grøn Vækst« skulle ligge, at pesticidafgifterne skal lempes.

Der skal laves en omlægning af pesticidafgifterne, således at der er en motivation for den enkelte til, hvis der er flere pesticider at

vælge imellem, altid at vælge det pesticid, der har den laveste belastning i forhold til risiko for restkoncentrationer, belastning i forhold til vandmiljø, grundvand og sprøjtefører og selvfølgelig faunaen ude på marken. Det er det, vi gerne vil, og da pesticidrester er et af elementerne i de her parametre, vil det også betyde lavere restkoncentration, og – vigtigst for alle de her parametre – det vil betyde lavere belastning, i og med man får en god motivationsfaktor med hensyn til altid at vælge det, der belaster mindst.

Men samlet set har jeg ikke nogen forventning om, at pesticidafgifterne vil falde.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:21

Benny Engelbrecht (S):

Det vil altså sige, at ministeren forventer, at der vil være pesticider, hvor afgifterne falder?

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:21

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er korrekt opfattet, og så vil der være pesticider, hvor afgifterne stiger. Samlet set, når året er omme, må vi se, hvor den totale pesticidgift skal lande. Det er der ikke truffet endelig beslutning om. Jeg kan bare sige, at jeg ikke har hørt nogen under forhandlingerne snakke om, at den skulle være mindre.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Spørgsmålet er sluttet.
Hermed er spørgetiden også sluttet.

Kl. 17:21

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes fredag den 26. marts 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 17:22).